

Istinski vjerujem da će svatko tko pročita ovu knjigu pronaći odgovore na mnoga pitanja i razjasniti mnoge pogrešne predodžbe o andelima.

Montel Williams

Kojem god izvoru se obratimo - biblijskom, književnom ili likovnom - andeli su živi najvećim dijelom naše prošlosti i sadašnjosti. Bilo da su obdareni krilima, aureolama ili harfama, andelima uvijek pripisujemo iscjeliteljske, tjesiteljske i zaštitničke osobine. Preživjeli su kroz analne vremena da nam kažu svoju istinu: da su puni ljubavi i stvarni, i da dolaze od Boga koji će uvijek paziti na nas.

Sylvia Browne, najpoznatija svjetska vidovnjakinja, već više od 40 godina istražuje temu andela. Iako se te teme doticala i u nekim ranijim radovima, ova knjiga donosi temeljita istraživanja opisa, boja, totema i funkcija andela. Na ovim stranicama nećete otkriti samo da su andeli stvarni, nego - kroz konkretno istraživanje i dokumentirane priče - kako djeluju i što mogu učiniti.

ISBN 953-257-035-7

9 789532 570359

www.planetopija.hr

ANĐELI SYLVIA BROWNE

planetopija biblioteka osjetila & osjećaji

p

40

ANĐELI

naši nevidljivi
pratioci

SYLVIA BROWNE

Sylvia Browne

AN ELI

Naši nevidljivi pratioci

Zagreb, 2008.

*Za Reid Tracy i Daniela Leuina...
ne zato što rade u Hay House,
nego zato što su mi više od prijatelja.
Želim im zahvaliti za nesebi no prijateljstvo...*

Sadržaj

Bilješka autorice

11

Prvo poglavlje

Zašto vjerujem u an ele

17

Drugo poglavlje

An eli

47

Tre e poglavlje

Arkan eli

65

etvrto poglavlje

Kerubini i Serafini

77

Peto poglavlje

Dva nova reda: Sile i ista i

89

Šesto poglavlje

Vrline

103

Sedmo poglavlje

Gospodstva

Osmo poglavlje

Prijestolja i poglavarskva

127

Deveto poglavlje

Naj eš a pitanja

139

Deseto poglavlje

Još pisama i pri a o an elima

155

Epilog

181

Bilješka autorice

Još dok sam bila mala djevojica, fascinirala me i zanimala sama ideja anela. Postoje li? Prikazuju li svete slike koje su mi davale asne sestre to no njihov izgled? Postajemo li aneli kad umremo?

Svojevremeno sam bila katolkinja, pa bi se moglo reći da sam uvek bila sklona anelima. Možda je to bilo s molitvom koju sam nauila kao mala:

*An ele Božji, uvam dragi
ljubav Božju ti mi daješ
Budi uz mene
svijetli i uvaj, vodi me i vladaj.*

Moje zanimanje za anele nastavilo se i kroz moj protestantsko-židovsko-episkopalni odgoj. (Nisam li rekla da sam katolkinja? Bila sam, ali prije toga bila sam protestantkinja, Židovka i episkopalka - u život sam krenula kao živa teološka studija.) S godinama, mom zanimanju za anele pridružile su se dvije stvari veće od dječjih molitvi i prijateljskih vjeronauka. Kao prvo, otkako pamtim, moji duhovni vodi i stalno su se oslanjali na ta nebeska biće. Drugo, u vidovnja kojim praktisula sam prije bezbrojnih ljudi o njihovim iskustvima s ruba smrti, astralnim projekcijama, ili ak regresijama u prošle živote koji su uključivali ta predivna svjetlosna biće koja su ih vodila, do ekivala i budjela uz njihovu postelju.

Onima koji su pro itali jednu ili više mojih knjiga ovo što u re i bit e ve poznato, ali onima koji tek po inju itati moje knjige dobro e do i malo pripreme. Kao što vjerljivo znate, ja sam vidovnjakinja i medij sa slušnim i vizualnim vidovnja kim sposobnostima. S tim sposobnostima ro ena sam 1936. u Kansas Cityju, država Missouri, i ne pamtim dan u kojem se moje bogomdane sposobnosti nisu manifestirale na ovaj ili onaj na in. Ne znam kako je to *ne*biti vidovnjak.

Moj vidovnja ki dar uklju uje i sposobnost da komuniciram sa svojim duhovnim vodi ima, bi ima s One strane koja bdiju nad mnom i pomažu mi u ovom zemaljskom životu. Moj glavni duhovni vodi je lena, dijelom Aztek, a dijelom Inka, žena koju sam od milja prozvala Francine prvi puta kad mi se obratila - kad mi je bilo sedam godina i nisam ispravno mogla izgovoriti njezino ime. (Jz mene je cijelogra mog života i nema bolje prijateljice od nje. Imam i vodi a po imenu Raheim, iz Indije, koji je svoj zadnji život proveo kao duhovni uitelj. Koriste i se sa mnom kao medijem u transu (što zna i da koriste moje tijelo i glas da bi komunicirali s drugim ljudima, a ja pri tome nisam svjesna onoga što je re eno), ta dva vodi a satima su mi prenosili informacije koje sada ine pove u biblioteku za istraživanje znanja o Onoj strani.

Ne mogu i ne prisvajam zasluge za svoje sposobnosti, jer me Bog u inio ovakvom. Moje sposobnosti mnogo su puta provjeravali lije nici i znanstvenici koji su bili zapanjeni rezultatima, ali iskreno, sama sam svoj najžeš i kriti ar i prva u vam re i da nisam 100 posto to na - ni jedan vidovnjak to nije, niti može biti. Štoviše, u mladosti sam u jednom razdoblju sumnjala u svoje sposobnosti i pitala sam se jesam li mentalno bolesna. Nakon nebrojenih sati preispitivanja i savjetovanja s psihologima i psihijatrima (oni su uvijek govorili da sam normalna, s velikim stupnjem paranormalnih sposobnosti) jednostavno sam kapitulirala i nastavila živjeti svoj život koriste i vidovnja ki dar na dobrobit drugih, posvetivši život toj svrsi i nastojala sam biti što »normalnija«. Mogla bih povjerovati da sam ovaj zadnji dio uspjela posti i, jer dobivam tisu e

pisama i susre em na stotine ljudi koji mi stalno zahvaljuju na mom radu i zato što sam tako »obi na«. Za mene su to najve i komplimenti.

Danas, kad sam vidovnjakinja ve više od 60 godina, nakon više od 40 godina istraživanja u kojem su se stalno pojavljivali an eli, i više od 20 godina prouavanja teme an ela, sretna sam što vam mogu predstaviti knjigu *An eli*. Iako sam se te teme doticala i nekim prethodnim radovima, ova knjiga donosi temeljitije istraživanje opisa, boja, totema i funkcija an ela, kao i nove informacije o dvije dodatne an eoske razine, ili *phylla* (redova) ije postojanje prije nije bilo poznato. Istinski vjerujem da e svatko tko pro ita ovu knjigu prona i odgovore na mnoga pitanja i razjasniti mnoge pogrešne predodžbe o an elima.

Na ovim stranicama ne ete otkriti samo da su an eli stvarni, nego kroz konkretno istraživanje i dokumentirane pri e - i kako djeluju i što mogu u initi. Ova knjiga je spoj akademskog prouavanja i informacija koje mi je prenijela Francine u šestotjednom nizu istraživa kih transova. Bilo je gotovo udesno kako je nakon svake seanse s Francine u moj ured stizala velika koli ina pri a o an elima, koje su se gotovo telepatski odnosile baš na onaj red an ela o kojem smo razgovarale tjeđan prije.

Iako se ljudi podsmjehuju, ne možete mi re i da na ovom svijetu ne postoji duhovna mreža kojom odjekuje istina. To je kao da poruka odlazi u atmosferu, a dežurni an eli je prime i usade u umove svojih ljudskih šti enika, od kojih mnogi kažu da su to jednostavno morali napisati. CI sljede im poglavljima pro itat ete mnogo takvih pri a. Voljela bih da sam mogla uklju iti svaku rije svakog pisma, ali za to bi bila potrebna mnogo ve a knjiga od ove! Iako su pisma prilago ena, a imena promijenjena da zaštite privatnost onih koji su ih napisali, želim zahvaliti svakome tko je poklonio dio svog vremena da ispri a svoju pri u. Svi ste neizmjerno doprinijeli stvaranju ove knjige i bit u

vam zauvijek zahvalna. An eli su uvijek željeli da se uje njihova poruka. A sada su, uz Božju i vašu pomo , dobili svoj glas.

Dok putujemo životnom stazom, ne trebamo uzalud eznuti za drugovima na tom putu - ve ih imamo. Nakon brojnih godina teoloških istraživanja drugih dimenzija, otkrila sam jednu nevjerojatnu stvar: ne samo da je potpuno razumno vjerovati u an ele, nego je osje aj istine i mira koje to vjerovanje donosi znak da nas je nešto dubinski dotaknulo, znak da mi *znamo* da postoje. Moja prijateljica Taylor, koja radi u Microsoftu, rekla je da protrne kad joj ja kažem nešto što se njoj ini ispravno. Ja to zovem »vidovnja kim trncima istine«. Pišu i ovu knjigu, protrnula sam mnogo puta. Potpunije nego ikada osje ala sam prisutnost an ela, a nekoliko puta sam ak bila svjesna blagog šuštanja krila. Kao da su an eli - u nedostatku boljih rije i - ushi eni, jedva ekali da prenesu svoje informacije. Iako an eli ne proživljavaju ljudske emocije kao mi, jednostavno osje am da se raduju našim spoznajama o tome tko su i što mogu u initi za nas.

Mojim itateljima »veteranima« - dobrodošli još jednom i hvala vam neizmjerno na trajnoj ljubavi i podršci. Mojim novim itateljima - neka vam ovo djelo sastavljeno s ljubavlju oja a duhovni put i - naro ito - vaše znanje o an elima. Zaista se nadam da ete uživati itaju i ovu knjigu, jednako kao što sam ja uživala pišu i je, i nadam se da ete koristiti meditacije na kraju svakog poglavlja da prizovete an ele koji e vas obgrliti svojim blagim krilima. Neka se svi vaši an eli okupe oko vas svakog dana i pomažu vam u životu... jer oni su uvijek tu... kao i Bog.

Volio vas Bog. Volim vas i ja.

Sylvia

Prvo poglavje
Zašto vjerujem u an ele

»/ tada pogledah i za uh glasove an ela oko prijestolja i živih bi a i starješina, a broj im bijaše neizmjeran, na tisu e tisu a.«

— Otkrivenje 5:11

Pri u koja slijedi ne samo da *ja* nisam nikome ponovila, nego je *uopće* ispri ana samo malom broju ljudi, uklju uju i moju sestru i mene. Moja baka, Ada Coil, velika i poznata vidovnjakinja u Kansas Cityju, mom rodnom gradu u državi Missouri, prenijela ju je meni, a poslije su je potvrdili moja majka, jedna žena koja se zvala Katherine i biskup Spencer, poštovani biskup Episkopalne crkve.

Moja baka je imala troje djece: Marcus Coil je bio njezin nastariji sin, Celeste Coil je moja majka, a Paul Coil najmla i sin, koji je imao bakin vidovnja ki dar. Paul je osjeao silnu ljubav prema Bogu, uo je glasove i prenosio poruke ljudima. Cl dobi od 20 godina imao je pjeva ki ugovor na radiostanici WDAF u Kansas Cityju - a volio je i sport.

Paul se bavio atletikom. Osvajao je medalju za medaljom u skoku s motkom. Bio je visok skoro dva metra, vitak, velikih sme ih o iju. Jednog dana, na svom bedru je napipao malu kvržicu veli ine graška. Lije nik ga je pregledao i u prvom trenu nije se obazirao na to. Me utim, kvržica je poela rasti, pa su i lije nici to po eli primje ivati. Ne zaboravite, to je bilo 1930. godine i medicinska struka, iako je stalno napredovala, nije bila tako razvijena kao danas. Na kraju, u dobi od 21 godine, Paulu je dijagnosticiran rak.

Kirurzi su mu doslovno izdubili nogu, ali usprkos nastojanjima, znali su da će Paul umrijeti. Njegova zaruna nica Katherine bila je neutješna, a moja baka nije htjela govoriti o tome (kako svi kažu, dok se 1936. godine nisam ja pojavila). Prije nego što će umrijeti, Paul je ne samo pokazao svoju vidovnja ku sposobnost nego je imao i viziju onog što se tek trebalo dogoditi. Paul je rekao mojoj majci da će imati kći veli-

kih sme ih o iju koja e imati »dar«. Htio je da je moja majka nazove Sylvia, po naslovu jedne od njegovih najdražih pjesama.

Onog dana kad je Paul bio na izdisaju, svi su se okupili - biskup Spencer, Katherine, mama i baka. Baka ga je držala za ruku, a on je, kako je rekla, s blaženim izrazom na licu, koji nikada nije mogla opisati, pogledao nekamo iza nje. I baš tada, soba se ispunila svjetlom. ak je i biskup Spencer pao na koljena. Baka je pri ala da su potpuni mir i radost ispunili sobu, a Paul joj je rekao: »Majko, to je an eo, došao je po mene.«

Baka je ispri ala da je stajala kao ukopana, ne od боли, nego od mo i ljubavi koju je osjetila. Paul, koji se nije mogao micati, odjednom se uspravio i pokušao ustati iz kreveta. (J tom trenu u sobu je dojurila bolni arka, Paul je klonuo, svjetlo se ugasilo i soba je postala sumorna i hladna.

Tren prije nego što e umrjeti, Paul je pogledao baku i rekao da zna da je i tata u istoj bolnici, dva kata niže, zbog trovanja hranom. Paulu nitko nije rekao za djeda, iz straha da ga ne uzinemire. Paul je pogledao baku i rekao: »Tata e brzo biti tu, an eo mi je rekao, i ja u ti paziti na njega, mama«, i onda je umro. Djed Marcus je umro dva tjedna poslije, kako je prorekao Paul.

Kako je baka poslije rekla, iako je izgubila i muža i sina, u toj je beskrajnoj boli bila blagoslovljena posjetom jednog an ela.

AN ELI SE POJAVLJUJU U SVIM RELIGIJAMA

Iako sam uvijek vjerovala u an ele, traže i pomo ili savjet, obi no sam bila sklonija pozvati svoje duhovne vodi e - to nije, do prije nekih dvadeset godina, kad sam se po ela ozbiljnije baviti pri amu i istraživanjem. Tada su me po eli obuzimati an eli. Prou avaju i što razne

religije govore o njima, zaklju ila sam da su an eli, u cijeloj baruštini dogme iz svih dijelova duhovnog svijeta, uvijek imali svoje mjesto.

Nema religije (barem ne me u onim najve ima) u kojoj se neka-ko ne spominju ta nebeska bi a. Oni su, ini se, iznad svakog suda i ujedinjuju sve religije u univerzalnom vjerovanju. Gr ka, egipatska i rimska mitologija govori o nizu krilatih bi a, uklju uju i bogove Zeusa, Jupitera, Horusa i Merkura. Vikanske i poganske grupe predane su vjerovanju u an ele i esto ih koriste kao glasnike koji izvršavaju odre-ene funkcije. Reklo bi se da ak i me u najtvrdokornijih agnosticima i ateistima postoji vjerovanje u an ele, injenica koja bi ak i najznan-stvenije orijentiranu osobu trebala potaknuti da stane i razmisli. O ito, na nadsvjesnoj ili podsvjesnoj razini istine djeluje nešto u emu se uje odjek utješne, ponekad prešutne, spoznaje da an eli zaista postoje.

Religiozni tekstovi puni su referenci na an ele. Samo u Bibliji takvih je referenci približno 600. Douayska verzija, engleski prijevod latinske Vulgate, navodi da je broj an ela sigurno vrlo velik (Tri Kralja 22:19, Matej 26:53; Hebreji 12:22), da im je snaga silna (Psalmi 103:20, Otkrivenje 8:1-13), a njihov lik varira s obzirom na okolnosti, ali je esto blistav i zaslijepljuju i (Matej 28:2-7, Otkrivenje 10:1-2).

Marko 13:27 kaže: »I On e tada poslati Svoje an ele i skupit e Svoje ete iz etiri vjetra, iz najdaljih krajeva svijeta, do najdaljeg kraja neba«, pokazuju i da Bog može sazvati an ele po svojoj volji, da mu pomognu štititi Njegovu voljenu djecu.

Katoli ka enciklopedija kaže da rije *an eli*dolazi iz latinskog *ange-lus* i gr kog *angelos*, što zna i »koji dolazi« ili »koji je poslan«.

(J knjizi *Ask the Rabbi* Louisa Jacobsa, koja je prou avana u zavodu Ohr Somayach u Jeruzalemu, rabin piše: »Hebrejska rije za an ela je *malach*, što zna i glasnik. Prema tradicionalnim židovskim izvorima, an eli su sile koje ispunjavaju volju Božju.«

G hinduizmu, u Bhagavadgiti (11.5), Vrhovni gospodar obra a se Arjuni (ovjek i Bog razgovaraju). Vrhovni gospodar kaže: »O, Arjuna, stotine su i tisu e mojih raznolikih božanskih likova, što dolaze u raznim bojama i oblicima.«

G *(Jlomcima iz spisa Baba* veliki bahaijski glasnik Boga piše: »O Gospodine! Pomogni onim koji su se odrekli svega osim Tebe i daj im silnu pobjedu. Pošalji im, o Gospodine, etu an ela s neba i zemlje i svega što je izme u.«

Mnogi povjesni ari, pišu i o Budinu životu, navode da je prvu propovijed govorio mnogim devama i Brahmama (an elima i bogovima).

Islamska vjera opisuje an ele kao nevidljiva bi a od svjetle e i duhovne tvari koji djeluju kao posrednici izme u Boga i vidljivog svijeta. Vjerovanje u njihovo postojanje uklju eno je u samu definiciju vjere po islamu: »Glasnik povjerova sve što mu je otkrio njegov Gospod, kao što ljudi od vjere ine. Svaki (od njih) povjerova u Alaha, an ele Njegove, knjige Njegove i glasnike Njegove.« (*Zna enja Kurana* 2:285)

Osim višnjih bi a, zoroastrizam opisuje mnoge klase duhovnih bi a poznatih i kao *arda frauaš* (sveti an eli uvari). Svaku osobu prati an eo uvar koji je vodi cijelog života.

John Neihardt, autor knjige *Black Elk Speaks*, kaže da ak i tradicija američkih Indijanaca govori o an elima. Crni Los, sveti ovjek Oglala Sioux: rekao je: »Pogledao sam gore, u oblake, a od tamo su dolazila dva ovjeka. Glavom naprijed, kao strijele su se obrušavali prema dolje i, spuštaju i se, pjevali su svetu pjesmu i bubnjala je grmljavina. 'Evo te zove sveti glas, preko cijelog neba sveti glas se uje.'«

Kao što ete nau iti u sljede em poglavljju, ovo zvu i sli no kao ono što nam Francine pri a o Kerubinima i Serafinima: njihovi glasovi ne ispunjavaju samo nebo, nego i naša srca i duše.

AN ELI I UMJETNOST

Kad sam poela istraživati temu an ela, koli inu literature koja me je preplavila nije mogao predvidjeti ni vidovnjak. Pisci, umjetnici i pjesnici, previše brojni da bismo ih sve spomenuli, nisu ni pokušavali sakriti svoje vjerovanje u mo i slavu an ela. Ne samo religijski tekstovi, nego književnost, glazba, slike i mozaici obiluju njihovim likovima.

Ve ina nas vidjela je slavnu sliku an ela uvara koji pomaže djeci u prelasku preko, reklo bi se, vrlo nesigurnog mosta; znam da su katali ka djeca školske dobi vidjela tu sliku mnogo puta. A milijuni ljudi su proputovali svijet da bi vidjeli Michelangelove an ele u Sikstinskoj kapeli.

An eli se pojavljuju u mnogim pjesni kim i proznim djelima, od Edgara Allana Poea do jednog od mojih najdražih, Henryja Wadswortha Longfellowa. Longfellow je napisao: »Kao nevidljivim krilima, an eo je dotaknuo zadrhtale strune; i šapnuo, kroz pjesmu: 'Gdje bijaše tako dugo?'«

G *Hymn to the Beautiful* Richard Henry Stoddard piše: »Oko naših jastuka zlatne se ljestve dižu, i s neba, u sandalam krilatim, an eli, glasnici Božji stižu.«

G *A Cradle Hymn*. Isaac Watts je napisao: »Tiho, milo moje, mirno snivaj! Postelju ti uvaju an eli sveti! Blagoslov bez broja s neba nježno neka na te sleti.«

Kroz književnost, Ralph Waldo Emerson nam je rekao: »Zato se u teškim krizama, u neumornoj izdržljivosti i kad je suosje anje sa ciljem nedvojbeno, pokazuje an eo.«

Mary Baker Eddy, osnivačica pokreta Christian Science, ovako je opisala an ele: »Oni su nebeski posjetioci što lete na duhovni, a ne materijalni pogon. An eli su ista Božja misao na krilima Istine i Ljubavi, bez obzira na to kakvi bili pojedina no.«

Kad krenemo u potragu za an elima, na velikom smo putovanju. Kojem god izvoru se obratimo - biblijskom, književnom ili likovnom - an eli su prisutni od pamтивjeka. Bilo da su obdareni krilima, aureolama ili harfama, an elima uvijek pripisujemo iscjeteljske, tješiteljske i zaštitni ke osobine. Preživjeli su kroz analne vremena zato da nam kažu vrlo jasnu istinu: da su puni ljubavi i stvarni, i dolaze od Boga koji e uvijek paziti na nas.

AN ELI MODERNOG DOBA

Prisutnost an eli nije ograni ena samo na klasike i religijska u enja. CI posljednje vrijeme, po eli su se pojavljivati na televiziji i u filmovima. Dakako, oduvijek ih je bilo u »blagdanskim klasicima« kao *Divan život* ili *Biskupova žena*, ali u popodnevnom programu rijetko smo ih vi ali. Na kraju, scenaristi su oprezno zakora ili u nadnaravno s TV-serijom *Bewitched*. A onda su se an eli po eli povremeno pojavljivati u serijama kao *Mala ku a u preriji*. Kasnije, zaslužili su istaknuti položaj u *Highway to Heaven*, a danas postoji *Dodir an ela*, popularna serija koja se drži na vrhu od prvog prikazivanja. Film *Michael*, s Johnom Travoltom u glavnoj ulozi, bio je malo sirov u na inu prikazivanja an eli, ali svejedno, ozna io je po etak njihove prisutnosti u ljudskoj svijesti. Umjetnost imitira život, tako kažu, ali umjetnost isto tako imitira i istinu.

U posljednjih deset godina, an eli su prodrli u najdublju svijest ljudskog roda. Štoviše, esto se spominju u najrazli itijim knjigama, a u darovnim i specijaliziranim trgovinama prikazani su u raznim oblicima. Dok su an eli nekada bili prisutni samo na mjestima bogoslužja, danas ljudske an eli e s lutorovim vijencima susre emo na rubovima kamina (kao u mom domu), na reverima odje e, ak istetovirane na

rukama, nogama i (hm) intimnim dijelovima. Zašto? Moje objašnjenje je prili no jednostavno. Kao što sam u svojim predavanjima mnogo puta rekla, ovje anstvo se razo aralo u previše toga, pa se svijet okre nuo višem duhovnom vjerovanju, vjerovanju u blagost. A što bi moglo biti blaže od an eli?

Oni koji ne misle tako, tvrdit e da su an eli samo još jedna metafizi ka fantazija koja bi nam trebala pružiti olakšanje i dati nam lažan osje aj sigurnosti. Ako je to istina, zašto su se onda pojavili u svakoj religiji i svakom obliku umjetnosti i književnosti, a i u medijima su živi i zdravi? Zašto bi svi ti ljudi koje razdvaja geografija, vrijeme i kultura, došli do iste spoznaje ili istine o ovim predivnim bi ima koja šalje Bog?

Muslim da je nagli prodor an eli isto tako izravan odgovor na paklenu vatru i demone s kojima se moramo suo iti u mnogim religijama. An eli su, kako ja to shva am, zauzeli istaknuto mjesto zbog naše potrebe da vjerujemo u Boga koji voli sve, savršenog u svakom smislu, koji se brine za Svoja stvorenja. An eli su uz nas u svakom trenutku našeg života. Ta prekrasna bi a, obasjana svjetлом, zaštitni ki raširenih krila, ne donose nam samo osje aj i spoznaju da nismo sami, nego i neku vrstu osloba anja od brige. Nad mojim kaminom visi prelijepa Campanellijeva slika an eli s kolibri em. Kad je pogledam, svaki put mi daje mir i utjehu. Znam da an eli ne mogu sprije iti svako zlo niti nas sa uvati od grešaka na kojima u imo, ali bez sumnje, oni ine ono što prepoznajemo, ili osje amo, kao uda na ovom svijetu - vrlo stvarne trenutke u životu koji nam pokazuju da Bog sluša, motri i brine.

Ne sumnjajte - an eli su stvarna bi a, stvorena i послана od Boga da pomažu ovje anstvu i djeluju kao posrednici izme u nas i One strane. An eli su istinski Božji glasnici. Duhovnim o imo, volim zamišljati prizor u kojem an eo ili an eli prilaze Bogu ili karti našeg života (našem »planu« za ovaj život, koji smo napisali prije nego što smo ro eni) i vra a se s odgovorima na pitanja koja nas najviše mu e. Ma

koliko se osamljeno ili potištено osje ali, nismo sami. Nipošto. An eli su vje ni i uvijek su budni. Za razliku od nekih ljudskih bi a, an eli nas nikada ne e iznevjeriti, nikad ne e biti loše volje i nikad im se ne emo zgaditi. Oni su izravna veza sa Bogom, uvijek spremni da prihvate i vole bezuvjetno.

NOVE INFORMACIJE O AN ELIMA

Prije sedamnaest godina, osnovala sam gnosti ku krš ansku crkvu pod nazivom Društvo Novus Spiritus (Društvo Novog duha). Svejedno je ho ete li nas zvati esenima, templarima ili katarima, mi smo najstarija religija, religija koju je propovijedao Krist. Mi tragamo, istražujemo i ispitujemo dok ne prona emo istinu, i zato kažemo, kao Krist: »Traži, i prona i eš. Pokućaj, i vrata e ti se otvoriti.« G našoj gnosti koj religiji najbolje je to što ostaje ista, a napreduje kroz znanje, sve ve e i sve temeljitije. Naš gnosti ki teološki postupak isti je kao onaj primijenjen u traganju za spoznajom o Onoj strani: u hodu, postupno akumuliramo informacije, pronalaze i odgovore na pitanja koja su do tada opisana kao misterije.

Kao gnosti ka krš anka i sama sam temeljito istraživala, ali moja duhovna vodilja, Francine, uvijek nije prenosila specifi ne pojedinsti.etrdesetak godina prenosila mi je materijale i proro anstva daleko ispred našeg vremena. Ne tako davno, Francine je održala niz seansi transa, jednom tjedno, šest tjedana - na temu an ela. itaju i ovu knjigu, vidjet ete kako je detaljno istraživala sa »svoje strane« - One strane - i kako je svoje znanje podijelila s nama. Ona opisuje svaki filum (red) an ela (sada znamo da ih je deset, a ne samo osam o kojima sam pisala u *Životu na Onoj strani*), opisuje kako izgledaju, koga treba prizvati i kada, kao i specifi ne dužnosti koje izvršavaju.

G po etku, ove seanse održavale su se isklju ivo me u propovjednicima Novus Spiritusa, koji su rekli da su, kad je Francine podijelila svoje znanje o an elima, osjetili kako se prostorija mijenja, kao da sjede u prisutnosti nebeskih gostiju. Kasnije, svi smo se složili da je savršen trenutak da te udesne informacije uklju imo u ovu knjigu. Kakvo god da je vaše trenutno uvjerenje o an elima, pozivam vas da budete otvorenog duha dok ovo budete itali. Pripazite na vidovnja ke trnce istine koje sam ve opisala i razmislite što se - i koliko - od navezenog poklapa s vama. Kao uvijek, ovo je moj slogan: *Uzmite ono što želite, drugo ostavite.*

NEKOLIKO INJENICA I BROJKI

Cl jednoj od naših prvih seansi, Francine nam je rekla da postoje biljni an ela. Nije ih pokušala izbrojiti, niti je tražila njihov broj u Dvorani zapisa, prelijepoj zgradbi na Onoj strani u kojoj su smješteni svi ikada napisani povjesni radovi i detaljna karta svake osobe koja je ikada živila na Zemlji. Ali, jednom je vidjela nešto što bismo mi mogli nazvati popisom u kojem su nabrojani biljni an ela, koji žive samo na ovom planetu. Kad tome dodate nezamislivi broj an eli koji nastanjuju druge planete, oni su daleko brojniji nego bi a od krvi i mesa. G svakom trenutku, svako živo bi e može prizvati desetke tisu a an eli, ne smajuju i broj onih koji su na raspolaganju. A to je puno, s obzirom na to da na ovom planetu u ovom trenutku živi više od šest milijardi ljudi.

An eli mogu s velikom snagom i mo i komunicirati i na duhovnoj i na fizi koj razini. Njihova snaga je legendarna, a i sposobnost da uzimaju razne oblike o ita je. Njihova prvenstvena svrha je da nam pomognu u ispunjavanju naše zabilježene životne karte, kao i da ispu-

ne svoj bogomdani zadatak, kao zaštitnici, glasnici, iscjelitelji i tako dalje.

C.-ino pismo primjer je jednog od pitanja koje naj eš e ujem. Ona piše:

»Uzimaju li an eli ikada ljudski lik iz zabave; to jest, i onda kad ih ne trebamo, ili kad ne pomažu u nekoj situaciji? Mislim da sam jednom srela jednog, prošao je kraj mene u supermarketu. Kad se jedna stanja crnkinja nasmiješila mom djetetu, to me ispunilo neopisivim osje ajem svjetla, a kad sam ponovno pogledala tu ženu, koja se nije brzo kretala, nigdje je nije bilo. Koliko god se trudila, nisam je mogla prona i u du anu.«

Dakako, an eli uzimaju ljudski oblik iz zabave, i C.-ino pismo potvrđuje tu injenicu. Ponekad mislim da to rade zato da bismo ih mi lakše prihvatali, umjesto da se pojave u svojom pravom obliku.

esto me pitaju imaju li an eli imena. Da, neke religije su im dale imena kao Mihael, Rafael ili Ariel, ali an eli nemaju osobna imena kao naši duhovni vodi i. Ali, sigurna sam da im nije važno kako ih zovemo... dok god ih zovemo. Mnogo puta, da bismo se mi ugodnije osje ali, dopuštaju nam da ih zovemo kojim god imenom poželimo. Francine je, na primjer, sklona da ih sve zove Michael. Kaže da je tako, jednostavno, lakše, ali dodaje da to može biti i prednost, ako želimo prizvati odre enu grupu ili red koji može odgovoriti na naše specifi ne potrebe (o tome emo podrobno u sljede em poglavljju).

Vjerovanje da možemo prizvati an ele kao da razmi e koprenu i oni postaju dostupniji. Francine kaže da vjera, kao što govori Gospod, može pokrenuti planine, ali ona je ujedno i kao ruka koja nam priskape u pomo i an eli bliže nama. Ako ne vjerujemo, postoje

li an eli i tada? Dakako, postoje, ali uz naše prihva anje lakše nam pristupaju.

An ele šalje Vije e, upravno tijelo entiteta na Onoj strani. Ovi vrhovni u itelji su vrlo napredni u znanju i duhovnosti. Cž njihovu pomo , naše životne karte se prepravljuju, a ako je potrebno, oni u njih mogu ubaciti an ele koji su tu da nam pomognu u naro ito teškim vremenima. Kao što ete vidjeti, ništa u životu ne doga a se slu ajno. Svoje karte ne crtamo samo mi sami, nego i ova grupa visoko razvijenih duhova - kao i naši vodi i, naši najdraži i na kraju, iako ne manje važni, naši an eli koji ispunjavaju praznine i uz iju pomo se stvari doga aju. O njima volim razmišljati kao o nekom super ljepilu naših života.

Doga a se da duhovni vodi i i neki redovi an ela u naše ime istupaju pred Vije em zbog nekih vidova naše životne karte. Francine, na primjer, ne može promijeniti moj zacrtani put, ali može se savjetovati s Vije em kako bi mi mogla pomo i. Nemojte misliti da se i sama nisam obratila Vije u, traže i pomo da shvatim zbrkanu ili tešku situaciju u životu. Pomaže li to? Da, sve to pomaže. Što više znanja imamo, ve e je naše razumijevanje onoga kroz što prolazimo.

esto me pitaju kako su stvoreni an eli. Francine je objasnila da smo od po etka svi postojali u Božjem umu. Zapravo, kaže da rije *po etak* nije posve to na, jer zaista i nije bilo po etka. Kako je za ve inu ljudi ideja da smo svi mi simultano stvoreni, preteška da bi je shvatiли, ona je to ovako opisala:

»Nije pogrešno re i da je, ako svi i jesmo postojali u božjem umu singularno, postojala distinkcija izme u pojedinih iskri Božanskog pokreta a. Zato, zbog ograni enosti uma (a to nipošto nije zato da bismo umanjili bilo iji um), an eli su bili prvo stvaranje. Ako želimo re i da smo svi bili simultano stvoreni,

možemo re i tako, ali recimo da su prve iskre stvorile an ele. To je bio prvi po etak ljubavi. Gotovo kao veli anstveni ljubavni odnos sa Bogom.«

Kad je stvorio an ele, Bog je htio ono naj iš e od naj iš eg. Osim tog svojstva, an eli nemaju druge svrhe, ali to nije zato da bi ljudska bi a kao što smo mi bila diskreditirana. An eli imaju razli ita zanimanja, poslove ili zadatke koje trebaju izvršiti, ali svi su sa injeni od iste ljubavi. Za razliku od ljudskih bi a i duhovnih vodi a koji imaju zasebnu osobnost, karakter, sklonosti i nesklonosti, an eli su samo ista ljubav, ista zaštita, isto znanje i isto praštanje. Kod an ela nema nesavršenosti. Nemaju drugu zada u nego da pomažu, štite i vole. Vjerljivo su stvorenja najbliža Bogu koja mi možemo spoznati.

Možda ete se zato pitati imaju li an eli misli. Da, an eli imaju inteligenciju i imaju emocije, ali u naj iš em obliku. Drugim rije ima, an eli nisu humanizirani. Oni se ne ljute, nisu neraspoloženi ili udljivi, a nešto kao osvetoljubivi an eo jednostavno ne postoji. Budu i da nisu živjeli život, nemaju stani nu memoriju koju bi prenosili dalje, nikakvu »emocionalnu prtljagu«, ak ne trebaju ni u iti na greškama. Duhovni vodi i, me utim, iako žive na Onoj strani u savršenoj okolini punoj ljubavi i pozitivne energije - to je ono što mi zovemo nebom - moraju postati humanizirani toliko da ih mogu ponijeti emocije. Kad ne bi bili takvi, ne bi bili djelotvorni kao vodi i. Štoviše, Francine kaže da zato ve ina entiteta ne žele biti vodi i: jednom nogom su u blaženstvu, a drugom u emocionalnoj dimenziji Zemlje. Ali kad bi bilo imalo drugačije, ne bi mogli odgovarati na naša pitanja, niti se saživjeti s našim emocijama. Kako je Francine mnogo puta ponovila, tada bi samo rekli: »Koga briga? Ionako ete uskoro biti tu prijeko.«

KAKO IZGLEDAJU AN ELI?

Kao i Francine, Raheim je moj vodi cijelogog mog života, ali budu i da je sekundarni vodi, nisam ga bila svjesna do prije trideset godina. Ne ujem ga kao Francine. Ako mi treba nešto re i, kaže njoj da ona to prenese meni. Javlja se glasom jedino u transu, kad govori kroz mene i daje informacije o pojedinoj temi.

G svojoj posljednjoj inkarnaciji na Zemlji, Raheim je bio Sikh i to u istoj vrlo poznat po tome što je širio znanje u svojoj vjeri. Naravno, sad je gnostik, ali... na Onoj strani, budimo svjesni, sve religije se stapaju u jednu jer tamo svi mi imamo ve e znanje. Religija je tu dolje stvar osobnog izbora, ma kojim putem odlu ite i i. Ako osje ate da je vaš odabran put ispravan, tada je to ispravno za vas.

Raheim nam kaže da an eli predstavljaju sve stvorene rase. Ima an eli sме e kože, crne, crvene, žute i bijele. Cesto pokazuju rasne karakteristike u oima, nosu, usnama, kosi i drugim crtama lica i tjelesnim osobinama, ali na Onoj strani nema predrasuda ili rasnih barijera. An eli svih rasa paze na ljude svih boja i etni kog porijekla. Sva lica an eli nisu ista, kao što nisu ista ni lica ljudskih bi a, ali njihova tjelesna gra a je ujedna ena, ovisno o njihovu redu.

An eli su ista, androgina bi a - lijepi su, visoki i isijavaju svjetlo. Ponekad odre eni red možemo prepoznati samo po njihovim krilima, koja imaju ili odre enu boju ili su im vršci osjen ani u toj boji (o bojama emo kasnije, kad budemo istraživali svaki pojedina ni red). Ova boja se javlja i na vanjskim rubovima njihovih aura, koje su uvijek vrlo blistave i koje umjetnici uglavnom prikazuju kao aureole.

Jennifer iz Indiane piše:

»Cl vrlo snažnim snovima, osje ala sam ponekad prisutnost ne ega što sam smatrala an elima. G snovima, an eli su obi no

crni (tamne kože), a u posljednja dva (naro ito nakon što mi je umro mla i brat), tješile su me tri visoke crne žene u ljubi astom. Moja obitelj nije crna, ali i moja starija sestra spomenula je nešto o crnim an elima, a majka je rekla da je ula da su obi - no vrlo visoki. Ne sje am se jesu li moji an eli imali krila, ali u jednom snu crni an eo me je primio za ruku (to mi je donijelo veliki mir), i rekao (u mislima) da mu je ime William. Sli i li ovo na druge opise an ela?«

Jenniferino pismo ne pri a samo lijepu pri u, nego i potvr uje Raheimov opis an ela kao lijepih stvorenja koja ne poznaju rasna ograni enja. Kao i nas, ima ih svih rasa, veli ina i oblika.

Uz to, Raheim an ele opisuje kao u osnovi androgine prirode, jer im ne trebaju reproduktivni organi. Razra uju i tu temu, Francine nam kaže da na Onoj strani svaki duh ima fizi ke karakteristike i rod u seksualnom smislu, kao i »sposobnost spajanja«, sposobnost tijela i/ili duha da se ujedini s drugim entitetom. CI procesu spajanja postoji odre ena koli ina seksualnosti, što je vrlo sli no orgazmu tijela i/ili duše. An eli, me utim, nemaju tu sposobnost, lako neki izgledaju ženstveno, a neki muževno, nemaju genitalije. Oni su potpuno savršena, androgina bi a. Nemaju srodnih duša, ne žive u nastambama i ne doživljavaju vlastitu stvarnost kao ostali entiteti na Onoj strani.

OH, TA PREKRASNA KRILA!

Mnogi od nas misle da nešto znaju apsolutno sigurno... dok se ne suda rimo s poslovi nom cjepanicom ispunjenom dodatnim informacijama ili istinom. Ove pri e pokazuju da nisam izuzetak kad se radi o tom fenomenu.

Sa 22 godine, u doba kad sam se tek udala za prvog supruga, jednom sam sjedila u autu pred zgradom u kojoj sam podu avala. Jako je kišilo, a ja sam sjedila s glavom na volanu i mislila kako ne želim i i ku i. Osje ala sam se vrlo usamljeno. Odjednom, netko je poku cao na prozor, ja sam podigla pogled i vidjela da tamо stoji jedan lijep muškarac. Imao je najplavije o i, eli nosivu kosu i bradu. Spustila sam prozor (nešto što danas nikako ne bismo u inili), a taj muškarac je rekao: »Znam da se osje aš usamljeno, ali nisi se još dovoljno usavršila da budeš sama.« Zurila sam u njega i pokušavala shvatiti što je htio re i. Na tren sam skrenula pogled, a on je nestao. Potreslo me to iskustvo, jer sam shvatila da ga zapravo nisam ula kako glasno izgovara te rije i, nego ga ula nekako više u glavi.

Pokrenula sam auto i kad sam se uputila ku i, Francine je rekla: »Da, Sylvia, upravo si vidjela an ela.«

Tada sam odgovorila: »An eo! Nema krila, ni boja.«

A ona je rekla: »Da, pojavljuju se kao glasnici u ljudskom obliku.«

Od tog trenutka na dalje, kao što mogu potvrditi ljudi koji su posjeivali moja prijašnja predavanja i itali moje prethodne knjige, vrsto sam vjerovala da an eli nemaju krila. Ali sve se to promjenilo u trenu prije etiri godine, kad sam prenoila u ku i mog sina Chrisa.

Ustala sam usred no i i krenula iz svoje sobe dugim predsobljem s visokim stropom u obliku luka prema kupaonici, da popijem vode. Na moje veliko iznena enje, tamo u predsoblju bilo je veliko stvorenje - mislim, zaista divovsko - nešto što nikada nisam vidjela. Nije samo visina ovog bi a bila zapanjuju a, nego je imalo veli anstvena krila divnih boja, uredno svijena na svom mjestu. Dok sam dobre dvije minute stajala zure i u to predivno stvorenje, an eo je ostao savršeno miran, kao da uva ku u. On je (kažem »on«, iako znam da su an eli androgini) izgledao više muški nego ženski. Lice mu je sjalo kao jasno svjetlo.

Osmjehnula sam se, ne znaju i što bih drugo. Opisat u to najbolje što mogu - an eo se osmjeħnuo blago i sa silnom ljubavi, a onda je to veli anstveno bi e nestalo, ili se barem izgubilo iz mog vidokruga. No još uvijek oko sebe osje am njegovu prisutnost. Ovo e možda iznenaditi neke od vas, ali ja ne vidim sve baš uvijek. Bez obzira na svoju sposobnost, jako sam ukorijenjena u stvarnosti. Vidim li duhove? Da, ali ovo je bilo druga ije. Ovo je zaista bilo u tri dimenzije, živo, jasnih boja... i imalo je krila! Otada sam nau ila da su krila an ela ne samo stvarna, nego na dubljoj razini simboliziraju našu slobodu. Osje amo se zadovoljno jer znamo da ta divna bi a mogu sti i do nas u treptaju oka, ili su, kako ja vjerujem, stalno uz nas da bi nas mogli obgrliti svojim zaštitni kim krilima.

KOMUNIKACIJA AN ELA I OSOBE

Dosadašnje pri e potvr uju još jednu zanimljivu injenicu o an elima: oni rijetko govore glasom. Francine kaže da an eli mogu komunicirati na mnogo na ina, ali gotovo uvijek biraju telepatiju. Mnogo puta, kao što ete pro itati u sljede im poglavljima, ljudi e re i da im se inilo da an eo govori, kao i meni prilikom onog susreta u autu. Ali, kad o tome sada razmišljam, znam da je to bila telepatska komunikacija, tako stvarna da sam ja u to vrijeme bila sigurna da je to zaista govor. An eli e rijetko kada koristiti glas. Zapravo, ako mislite da ste uli glas an ela, to je vjerojatno govorio vaš duhovni vodi dok je an eo bio prisutan.

Annina pri a je jedan takav primjer. Ona piše:

»Sje am se jednog doga aja iz doba kad sam imala 30 godina. Radila sam genealoško istraživanje na groblju u obližnjem

gradu. Na putu ku i, zaustavila sam se na križanju i kao obi no pogledala 'lijeko-desno', prije nego što u iza i na autocestu. Nisam vidjela apsolutno ništa, apsolutno ništa nisam ula dok, izlaze i na cestu, nisam za ula: *'Stan!' Bila sam tako iznena ena i tako uplašena da sam nagazila na ko nicu u posljednji tren i ugledala kako mi se s lijeva približava prekrčani, golemi kamion koji je projurio dalje. Kamion je bez sumnje prešao ograni enje brzine; da sam izašla na cestu, udario bi me popre no i sigurno bih poginula.*

Sjedila sam na križanju dok mi je srce tuklo, a dlanovi se znojili. Pogledala sam oko sebe, no tamo nije bilo nikoga - *nikoga*. Nikakvih ljudi, ništa. Bila je nedjelja popodne i grad bih mogla opisati jedino kao potpuno prazan - ja i taj kamion bili smo jedini izuzetak. Nesigurno sam pogledala na stražnje sjedalo. Ništa. Ponovno sam se osvrnula oko sebe. Ništa. A onda sam ula tiho: 'Zašti ena si'. Uspani ena, pogledala sam na stražnje sjedalo i (...) ništa nisam vidjela. Otišla sam ku i i nikada nikome nisam pri ala o tome, do sada.«

Annina pri a daje nam odli an opis an ela i vodi a koji rade u paru. An eli obi no prvi osjete opasnost; oni upozore naše vodi e, koji koriste svoj glas da nas upozore. Ispitala sam stotine ljudi koji su vidjeli an ele i mnogo puta su se sjetili da su ih prvo uli. Me utim, nakon detaljnijeg ispitivanja, gotovo svatko tko je doživio takvo iskustvo, slaze se da se komunikacija jasno odvijala u njihovoj glavi, a ne slušno.

Ne bih željela mijenjati temu, ali treba spomenuti da se ista stvar esto doga a s prikazama dragih osoba koje su otišle s ovog svijeta: "e uje se govor, ali primamo glasno izgovorenu poruku. Zašto je tako? Pa, ini mi se logi no da je tako zato što e misli puno teže postati nejasne nego izgovorene rije i. Koliko puta ste iskusili osje aj frus-

triranosti zato što vam nedostaju rije i i poželjeli da nekako uspijete posti i da druga osoba jednostavno osjeti ili uje što vam je na umu? Duhovi i an eli mogu baš to. An eli, isto tako, mogu odmah shvatiti kad su nam potrebni. Njihova vibracijska razina i atmosfera iste, zaštitni ke ljubavi i iscjeljivanja omogu ava im da razumiju naše potrebe ili probleme, a da pri tome ne trebaju komunicirati rije ima.

Raheim opisuje telepatske sposobnosti an ela kao vrlo razvijene i jako uvjerljive. On kaže da vodi i mnogo puta znadu angažirati nekoliko an ela da nam prenesu misao jer je njihova telepatska mo , udružena s onom duhovnog vodica, u tome djelotvornija.

Francine kaže da se svaki put kad razgovaramo s an elima izme u nas i njih po injе tkati vlaknasta srebrna nit. Ta tvar izgleda pau inasto, ali nije takva. Zapravo je prili no debela i vrsta, oblikuje zrakastu mrežu i izgleda kao da je posuta draguljima. Kad komuniciramo s an elima, naše srebrnaste niti povezuju se s njihovima. Oni obi no gledaju ravno u naše akre, koje filozofija joge opisuje kao fizi ke ili duhovne energetske to ke našeg tijela. Znam da to, u analogiji, zvu i kao nešto bolno, ali nije tako. To je samo bezbolna i udesna energetska veza.

Kod nekih ljudi se zaista pojavila ektoplazma pri kontaktu s an elom, kao što se meni dogodilo dok sam istraživala jedan slu aj opsjednutosti. Imala sam posla s mrzvoljnim duhom po imenu Judge. Bio je vrlo neugodan prema meni, pa je pred mene stao jedan an eo da zaštiti moju sr anu akru. An eo me je okrznuo i slu ajno me dotaknuo svojom ektoplazmom. Bila je nekako srebrnasta i opnasta, kako su rekli moj pomo nik Michael i još nekoliko svjedoka koji su vidjeli kad se pojavila.

Kad uve er odlazim na spavanje, a postoji problem koji pokušavam riješiti, uvijek prvo tražim pomo od Boga, a onda od svijesti Krista, Duha svetog, Francine i an ela. Mnogo puta je odgovor tu kad se pro-

budim. Moja duhovna vodilja više mi je puta rekla da su odgovor dali an eli, telepatski ili kroz usa eno znanje (uba eno u moj um). Iako »glas« duhovnog vodi a esto može biti ujnjivi od glasa an ela, nikad ne podcjenjujte snagu i istinu onog što an eli mogu priop iti.

ISTA, BEZUVJETNA LJUBAV

Raheim govori o onome što, na kraju, svaki an eo nudi, bez obzira na to o kojem redu govorimo. Osim Boga, nijedan entitet nam ne može bez oklijevanja dati bezuvjetnu ljubav takve snage kao an eo. ak i duhovni vodi i, koji su dakako sa injeni od ljubavi i usavršeni koliko to mogu biti, imaju neka ograni enja. Kao što sam prije rekla, duhovni vodi i su humanizirani i ta ljudskost im omogu ava da budu emocionalni prema bi ima nad kojima bdiju. Francine i Raheim emocionalno reagiraju na ono što doživljavaju kao nepravdu nanesenu meni i mojoj obitelji, kao što svi vodi i proživljavaju nepravde kroz koje mi ljudi prolazimo. Na primjer, ako imamo neku strašnu bolest, naši vodi i e biti pogo eni i puni suosje anja. ak i ako je to nešto bezazleno, kao bol u le ima, naši vodi i e biti zabrinuti. An eli, me utim, ostaju naizgled lišeni emocija i daju nam ist, nerazvodnjen i neprekidni dotok ljubavi.

Ne želim kod vas stvoriti predodžbu da su an eli lišeni razuma. Oni jednostavno nisu morali živjeti, pa nemaju individualnost i sama su ista nevinost. Ne ete vidjeti kako an eo izbezumljeno jurca naokolo ili iskazuje ljudske emocije. An eli ne raspravljaju i nemaju vlastite namjere. Ne ete vidjeti kako an eo odlazi k Vije u, osim u rijetkim prilikama, i to samo uz duhovnog vodi a koji zbog ne ega želi uložiti molbu. Na primjer, ako moja vodilja ima problema s mojom životnom kartom ili me ne može natjerati da je poslušam, može zatražiti da je

odgovaraju i an eli prate na Vije e i pomognu joj u zastupanju njezina slu aja.

Isto tako, an eli nemaju baš puno smisla za šalu. Zapravo, uop e ga nemaju, ali u njima je velika radost i divno se smiju. Možda ete pomisliti: *Pa, ako se smiju, sigurno imaju smisla za šalu*, ali njihov smijeh, reklo bi se, potje e od iste radosti zbog osje aja postojanja, ne od smisla za šalu. Ova osobina izaziva zavist.

(Jz radost, an eli imaju stati nu inteligenciju. Me bih nikada rekla da je jedan an eo pametniji od drugog, jer izgleda da oni svi imaju jednaku razinu inteligencije. Jedan red može biti viši od drugog u smislu mo i, ali ne po inteligenciji. Drugim rije ima, Prijestolja ili Poglavarstva mogu se smatrati višim redom od An ela ili Arkan ela, ali oni nisu ništa intelligentniji; oni samo znaju svoj posao i izvršavaju ga. Tu ete, možda, opet pitati: »Imaju li Prijestolja ili Poglavarstva više ljubavi od An ela ili Arkan ela?« Ne, oni su svi dostigli istu veli anstvenu razinu beskrajne, bezuvjetne ljubavi.

An eli su jedini entitet koji može nadi i i Zemaljsku i Onu stranu. Oni pomažu, umiruju, vode i pružaju podršku entitetima na Onoj strani jednako kao što pomažu nama, i u mnogo emu na isti na in.

AN ELI: INJENICE I MAŠTA

Prije nego što krenemo dalje, razjasnimo nekoliko mitova o an elima. Budu i da smo toliko vremena proveli razgovaraju i o onome što an eli jesu, jednako je važno razmotriti što nisu.

Prije svega, suprotno od popularnog vjerovanja, nema mra nih an eli. Neki religijski tekstovi upozoravaju nas da se uvamo »zlih an eli«. Drugi kažu da je Sotona pali an eo. Ne samo da nema avla, nego Raheim kaže: »Nisam nikad video mra nog an eli, nikada. Nema

zlih an eli, nema mra nih ili palih an eli. Sama rije *an eo* suprotna je mra nom; gotovo kao antiteza rije i *zlo*. An eli se bore protiv zla i uništavaju ga. Oni sami ni na koji na in nisu zli, nego su izvor bezuvjetne ljubavi.«

Drugi mit o an elima je da an eli dolaze k nama jedan po jedan. Jedan an eo, sam, može do i k nama, kako e pokazati neke pri e o an elima u ovoj knjizi, ali to je dosta rijetka pojava. Kad nam an eli pomažu, ve inom su u grupi, obi no po deset ili više - ponekad ak i na *tisu e*, na poprištima velikih katastrofa. Bilo da se radi o Vrlinama koje prate našu životnu kartu, An elima koji nas štite ili Arkan elima i Silama koji nas iscijeljuju - svejedno s kojom svrhom - eš e e se za nas pobrinuti grupa an eli.

Kad je zabilježeno da je bila prisutna eta an eli, to zna i to no to. ini mi se da je pomalo pogrešno re i da se samo jedan an eo, kao Gabrijel, obratio Mariji i rekao joj da nosi dijete Krista. Ne, Mariju su posjetili *mnogi* an eli, kao sve mesije - ili žene koje nose poslanike, od majke osniva a islama Muhameda, do majke osniva a behaizma, Baha-Cllaha. Primjeri za to mogu se prona i posvuda u drevnim zapisima. Uvijek je tu najava poslanika; uvijek je tu eta an eli. Bilo da se radi o pastirima koji su uli i vidjeli etu an eli koja se raduje Kristovu ro enju, ili onima koji su slavili ro enje Bude, uvijek je bila prisutna gomila an eli. Kao što Biblija kaže, njihove ete bit e s nama.

Ova zbrka i mitovi o an elima vjerojatno e postojati do kraja vremena, jer su, ini se, prisutni od po etka, ali nadam se da sam dala svoj doprinos razjašnjavanju nekih naj eš ih krivih predodžbi.

DESET REDOVA AN ELA

Kao što sam prije spomenula, postoji deset različitih redova ili razina an eli.¹ CJ sljede im poglavljima, istražit emo svaki red do detalja. Za sada, u ovoj tablici (na str. 41) naveden je svaki red i njegov totem, element, kamen koji ga predstavlja, boja krila, svrha i funkcija.

An eli i njihovi totemi

Riječ *totem* ili *anima*, zna i nešto živo što donosi sreću ili poruku. Pojam potječe od indijanskih šamana i doslovno se odnosi na životinju koja predstavlja neku osobu. Svatko od nas ima totem i mnogo puta preuzimamo karakteristike svog totema. Na primjer, moj totem je slon; kao slon, i ja vodim rauna o obitelji, ne zaboravljam i tako dalje. U nekim slučajevima grupe ljudi imaju zajednički totem. U kulturi američkih Indijanaca, na primjer, svako pleme ima vlastiti totem, životinju koja ponekad pomaže lanovima tog plemena, ili ih štiti.

Slično tome, svaki red an eli ima vlastiti totem i oni su navedeni u ovoj tablici. Totem an eli je simbol, životinja kojoj je an eo blizak i s kojom je povezan kroz svoj red. Na primjer, An eli (prvi red) povremeno koriste galeba kao sredstvo svog pojavljivanja. To ne znači da se An eli pojavljuju kao galebovi, nego da su galebovi njihove životinje, specifične za An ele. Totem Arkan eli je vuk: brz, izdržljiv i žestok kad mora biti. Kanarinac, jednostavan i lijep, voli pjevati, baš kao Kerubini i Serafini koje predstavljaju.

Svi an eli mogu nam se prikazati nakratko u obliku svojeg totema ili anime, ali obično to ne rade. Umjesto toga, vjerovatnije je da će upotrijebiti energiju našeg totema ili drugih životinja (kao na primjer medvjed).

Napomenula bih da su neke riječi kao "An eli" pisane velikim slovom kad se to odnosi na njihov filum (red), ali ne i kad se o njima govoriti općenito.

Zašto vjerujem u anđele

Tip anđela	Totem	Element	Kamen	Krila	Svrha	Funkcija
Andeli	Galeb	Sunce	Biser	Bijela sa srebrnim vrhovima	Zaštitnici	Strahovi i pobijedi
Arkanđeli	Vuk	Kiša	Akvamarin	Bijela s plavim vrhovima	Glasnici (nose zeleno žezlo iscjelitelja)	Nada
Kerubini	Kanarinac	Glazba	Kvarc	Bijela s ružičastim vrhovima	Radostni pjevaci	Nesanica
Serafini	Kanarinac	Glazba	Kvarc	Bijela s ružičastim vrhovima	Radostni pjevaci	Pamćenje snova
Sile	Sokol	Mjesec	Smaragd	Bijela sa zelenkašto-bijelim vrhovima	Iscijelitelji	Mir
Čistači	Gavoran	Vjetar	Opal	Bijela s narančastim preljevjem	Čistaci mračnih entita	Sudbina
Vrline	Golubica	Voda	Srebro	Srebrena s bijedoplavim vrhovima	Pomagači (ponaučnik kod naših karata)	Ponašanje
Gospodstva	Kuguar	Zemlja	hematit	Bijela sa smedim preljevjem	Nadzornici dobra; zapisnici djebla	Snaga
Prijestolja	Slon	Zrak	Zlato	Purpurno-zlato	Vojsta Azne (Božice Majke)	Plodnost (emocija)
Poglavarstva	Lav	Vatra	Safir	Zlato	Vojška Oma (Boga Oca)	Prauda (intelekt)

vjeda, orla, jastreba ili lava) pa će se one pojaviti pred nama ili nam se obratiti, ako je potrebno. Raheim kaže da an eli mogu upravljati životinjama jer imaju veliku moć nad silama koje vladaju zemljom.

CI mnogim izvornim kulturama, ljudi prije su prije o totemima koji su se pojavili i govorili im. Ciz pomoći i prisutnost an eli, životinja ih je upozorila na opasnost ili ih zaštitala. Kad se to dogodi, to može značiti dvije stvari: životinja je bila totem te osobe ili je to bila životinja kojom je upravljao an eo. Ne brkajte vlastiti totem s totemom an eli. An eo može navesti vaš totem da progovori, ali an eli rijetko uzimaju oblik svojih totema.

ELEMENTI I KAMENJE

Element koji simbolizira svaki red an eli predstavlja onu tvar po kojoj se red identificira. Na primjer, kiša je element Arkan eli. Za većinu ljudi, kiša može biti dosadna ili ih baca u depresiju, ali stanimo malo i razmislimo što kiša ini. isti, pere, oslobođa a nas zagađenosti i proščava, baš kao što Arkan eo iscjeljuje. Kao izuzetak od većine, nitko ne voli kišu kao ja, i tako je bilo još dok sam bila dijete, iako mi nije potpuno jasno zašto.

Svaki red an eli ima odgovarajući dragulj ili kamen koji ne samo da simbolizira ono ime se taj red bavi, nego i preuzima moć tog reda. Na primjer, Kerubini i Serafini imaju kvare kao svoj kamen. Taj kamen možemo vidjeti meditirajući ili, ako imamo sreću, kad komuniciramo sa svojim an elima.

KOGA ČETE PRIZVATI?

Svaki red ima određenu svrhu i može pomoći kod emocionalnih funkcija ili problema na koje nailazimo. Ako znamo kojeg an eli treba prizvati kad nam treba određena vrsta pomoći - je li to glasnik, zaštitnik ili iscjelitelj - olakšavamo cijeli posao i to nam pomaže da se osjećamo bolje. Ne radi se o tome da oni svi ne bi došli kad ih pozovemo, ali treba li nam zaista li ilac kad želimo popraviti potrgana vrata?

Navedene funkcije su područja djelovanja za svaki red, ali ne nužno onako kako bismo mi ljudi to mogli protumačiti. Bog je stvorio an ele, a Njegova ideja funkcije može biti potpuno različita od naše. Ne bih se upuštala u pokušaj da prenosim Njegovu interpretaciju, ali zaista vjerujem da an ele specifične reda možemo moliti za pomoći u njihovu području djelovanja. Na primjer, u stresnim vremenima, možemo prizvati Sile i kad trebamo iscjeljenje (njihovu svrhu), kao i kad trebamo duševni mir (njihovu funkciju). Ali, ne zaboravite - iako svaki red an eli ima svoje strane područje, svi an eli komuniciraju međusobno, izvršavajući dodijeljenu funkciju, a to je da pomažu i štite sva Božja stvorenja.

Znate li to da trebamo nositi određeni kamen ili boju, ili usvojiti određeni totem da bismo prizvali nekog određenog an eli? Ne, uopće. Informacije iznesene u ovom poglavlju iznesene su samo zbog informiranja i znanja. Što više znanja imamo, an eli će bolje znati da se probijamo kroz dimenzije da bismo ih približili sebi, a naša vlastita vjera i uvjerenje pomoći će im da doprindu do nas. Možemo se opustiti, uživati i iskoristiti ove nove informacije da dozovemo pravi red koji će nam pomoći da ostvarimo još više.

Dakle, kako prizivamo svoje an ele kad ih trebamo? Na kraju svakog Poglavlja, uključujući sam meditaciju, kao sto je ova što slijedi. Preporučujem da je snimite na kasetu da možete slušati upute dok meditirate.

MEDITACIJA ZA PRIZIVANJE SVOG AN ELA

Sjednite ili legnjte u udoban, meditativni položaj. Zatvorite o i. Opustite stopala, zglobove, listove, koljena, bedra, podruje stražnjice. Opustite tijelo, cijelim trupom prema gore, ruke, prste, vrat i glavu.

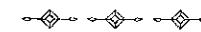
Okružite se bijelim svjetлом Duha Svetoga. Odahnite tri puta duboko i mentalno se prebacite na morsku obalu. Zamislite jejednostavno ili punu detalja, kako želite. Dok sjedite na plaži, naslonite se uz deblo palme i spustite stopala u topli pijesak. Osjetite tople valove oko svojih stopala, vjetar koji vam blago puše kroz kosu. Odahnite još tri puta duboko i osjetite kako sva negativnost izlazi iz vas, sa svakom plimom i osekom vodenog toka.

Zamolite entitet, an ela, da vam se pridruži na plaži. Iz sjene s vaše desne strane izlazi divno biće. Pozovite svog an ela da dođe bliže. Ne zamisljavajte ništa. Osjetite to, naslutite. Pustite da vas obuhvati ljubav Božja koja zrači iz ovog glasnika.

Ostanite koliko god želite. Zatim, uz tri duboka udaha, podignite se od stopala do glave, zamolivši da svjetlo Božice Majke i Boga Oca, svijesti Krista i Svetog Duha ostanu s vama.

Drugo poglavlje
Andeli

»Jer zapisano je, On će predati andelima svojim
vlast nad vama, da vas čuvaju.«

— Luka 4:10

Godine 1988., vozila sam se s Amy, djevojkom koja je radila sa mnom u mom uredu. Bile smo na putu do kuće mog sina Paula gdje smo prenošiti i stale smo da kupimo piće i grickalice. Dok smo kretale s parkirališta pred trgovinom, slučajno sam pogledala na desno. Odjednom, ugledala sam bijeli auto. Išao je ravno na mene s lijeva, približavao se prebrzo, a bio mi je preblizu da mu se sklonim s puta. Pripremila sam se za sudar, a Amy je vršnula. Zrak se mrtva ki umirio, kao da je vrijeme stalo. Nije bilo sudara, zvuka zdrobljenog metala, samo sablasna tišina. A onda su se vratili svakodnevni zvukovi. Pogledala sam Amy, ije su oči bile razrogaene i rekla: »Vjerojatno smo mrtve.«

Sje am se da sam, kao i Amy, nekako izašla iz auta. I dalje vjerujući da smo mrtve, očekivala sam da u sigurno vidjeti naša smrskana tijela, gomilu krša i tunel koji vodi na Onu stranu. Na moje veliko iznenadu, nije bilo ni ogrebotine - ali auto je bio okrenut na suprotnu stranu. Kao prava istraživačica u svakom trenutku, rekla sam Amy: »Ništa nemoj reći. Vrati se u auto i idemo svaka za sebe zapisati što smo doživjele.«

Nevjerojatno, naše priče bile su apsolutno iste. Obje smo osjetile tišinu i snoliku atmosferu tog doživljaja. Beskonačno smo razgovarale o tome i znale smo da su nas anđeli zaista spasili.

Poslije, Francine je rekla: »Kako ti se svi a kako anđeli mogu pomicati predmete?« Zaista su to učinili. Za nas dvije to nije bio trenutak odlaska, a naši anđeli su bili tu da nas sačuvaju od opasnosti.

Da ne biste mislili kako je ovo iskustvo jedinstveno, evo pisma žene koja se zove Rose, u kojem opisuje sličan događaj:

»1991., imala sam 22 godine i radila sam u obližnjem gradu. Do posla sam svaki dan morala voziti strmom uzbrdicom, cestom sa etiri trake. Cementna pregrada odvajala je dva smjera. Tog dana je bilo malo oblačno, a na cesti puno automobila. Vozila sam brzo, približavajući se vrhu brijege (jedino je tako moj mali auto mogao prije i vrh). Kad sam krenula nizbrdo, auti ispred mene naglo su zakočili. Kad sam nagazila na košnicu, sigurno sam naletjela na lokvu vode i počela gubiti kontrolu. Sjeam se da sam se klizala niz brijege postrance, ravno prema betonskoj pregradi. Ne znam kako se moj auto nije prevrnuo.

Sljedeće ega se sjeam: moj auto je upravo trebao udariti frontalno u pregradu. Zatvorila sam oči i glasno rekla: 'Molim te pomozi, Bože.' Zrak se umirio i kao da je stalo vrijeme. Otvorila sam oči i ugledala prelijepog anđela, plave (gotovo bijele) kose, u bijelom - ta osoba je bila viša od normalne - s огромnim krilima koja su sjala u blistavoj bijeloj magli. Trepljula sam, a ona je nestala. Moj auto se vratio na cestu, u pravom smjeru, u sporoj traci. Znala sam da to nisam mogla u inicijama. *Znala* sam da je to moj anđeo. Oduvijek sam vjerovala u anđele, a tog dana sam dobila dokaz.«

Roseina prima daje još jedan primjer kako anđeli pomognu u predmetu i potvrđuje ono što smo doživjele Amy i ja, vozeći se prema kući mogućina.

AN ELI: PRIMARNI ZAŠTITNICI

Premda onome što govori Francine, prvi red koji se pojavio u stvaranju bio je onaj poznat jednostavno pod imenom Anđeli. (Iako sve redove

nazivamo anđelima, kad govorim o Anđelima s velikim *A*, mislim na ovu prvu razinu ili red.)

Kao svi drugi redovi, Anđeli su lijepi i imaju različite stase, ali najviše ih izgledaju jako visoko. Isijavaju ljubav i veliku anstvenost Duha Svetog i, kao svi anđeli, androgini su po izgledu, ne pokazuju i rod. Njihova pojava je prava enigmata, sjajna, bijelim svjetlom, gotovo fluorescentne prirode, koje izbjega iz njihovih bijelih krila sa srebrnim vrhovima i otkriva u svojoj unutrašnjosti oblik prelijepog bića. Njihov simbol je sunce, što ukazuje na njihov sjaj, a dragi kamen je biser, što označava bijelu boju isto tako. Totem koji njih predstavlja je galeb, ija bijela boja, još jednom, simbolizira isto u.

S populacijom koju ine bezbrojni biljuni, Anđela je puno više nego jedne druge kategorije, zbog ega su red koji je najvjerojatnije u u našem životu. Anđeli su oni koji nas uvaju u život. Zapravo, one se takođe govoriti kao o »noćnim anđelima« jer u to vrijeme nam jevi dolaze nego danju. Ne, mi danju ne lutamo sami, bez anđela, ali ne je uvijek bilo doba duhova. Ne radi se o tome da iz pukotina izviru sve moguće vrste zlih duhova, ali no u dolaze još e, dok spavamo i dok smo najranjiviji. Znate za staru izreku da anđeli stoje na svim etirimugla kreveta? Pa, to nije pretjerano. Anđeli zaista dolaze i stoje kraj naših kreveta, bđiju i nad nama dok spavamo.

Kao što smo Amy, Rose i ja otkrile u svojim automobilskim doživljajima, primarna svrha Anđela je zaštita. Oni su i do krajnosti da zaštite svoje štene. Kod Anđela je udesno to što se mogu transformirati više nego pripadnici drugih redova. Mogu se omotati oko hladnjaka u automobilu da ne bi eksplodirao i mogu nas probuditi ako u sobi ima ugasli nog monoksida. Francine mi je jednom pričala o Anđelu koji se omotao oko automobilske gume da se ne bi ispuhalo.

Nancy iz Houstona piše:

»Prije nekih pet godina, moj muž i ja vra ali smo se s roman-
ti nog vikenda u Louisiana. Chuck je drijemao na sjedalu suvo-
za a. Ja sam vozila. Naišla sam na neke ljude koji su ukrcavali
stroj za pranje i sušilicu u stražnji dio kamiona. Volan se oteo iz
mojih ruku i mi smo skrenuli u suprotnu traku baš kad je jedan
od strojeva ispaо iz kamiona. Sletio bi ravno na naš vjetrobran.
Chuck se probudio od buke, a ja sam mu rekla da nas je tog tre-
na netko spasio. Osjetila sam prisutnost an ela/višeg duha i zna-
la sam da nisam *ja* upravljala autom u tom trenutku. Ne mogu
objasniti nagli trzaj volana koji sam osjetila ili osje aj da me duh
obavio kao u ahuri. Pola sata sam stalno ponavljalja: 'Spašeni
smo, netko nas je spasio.'«

An eli zaista imaju veliku mo . Mogu pomicati predmete, izbiti volan iz ruke, podizati automobile - a to sve rade pomo u molekular-
nog pražnjenja. I kad smo u guš oj atmosferi, An eli nas, koriste i svoje više elektri ne vibracije, mogu uz Božju pomo skloniti od nesre e. Ovaj prvi red ima strahovitu mo , ve u nego što mi možemo zamisliti u svojim najlu im snovima.

An eli su ujedno i red koji štiti djecu. Sve entitete štite i Bog i Njego-
vi an eli, ali ja mislim da djeca imaju posebnu sklonost prema An eli-
ma, i obrnuto, jer su tek nedavno prešla ovamo s One strane, to jest
od Ku e. Lloydine iz Floride piše:

»1965. putovala sam iz Kalifornije u Colorado. Tada sam prvi puta vozila auto s automatskim mjenja em i to po snijegu, ništa manje. Po ela sam se klizati i nisam znala kako da zaustavim auto, ali on je odjednom prestao krvudati. Ali onda je moja svekrva udarila u volan i mi smo se sjurili niz nasip visok etiri i pol metra. Kad smo stigli do podnožja, auto je bio okrenut prema

brdu, nije bilo tragova u snijegu, nismo se prevrnuli niti smo u nešto udarili. Samo smo blago spušteni na tlo. Na prednjem sjedalu, izme u moje svekrve i mene, bez ikakva zaštitnog remena bila je moja beba stara samo etiri mjeseca. Otraga je ležao moj dvogodišnji posinak. Nijedno od malenih nije se pomaknulo sa svog sjedala i nitko od nas nije zaradio ni ogrebotinu, ni modriću. Zaista vjerujem da su nas spasili moji an eli. Mislim da su oni blago spustili auto. Znam da su tu. Osje am ih; oni se uvijek jako dobro brinu za mene.«

Još jednom, ovo je isti tip iskustva kakvo smo imale Amy i ja i mnogi drugi. Shva ate zašto uvijek pomalo poludim kad ljudi pitaju: »Što an eli uop e rade?« Kad se osvrnemo na svoj život, lako možemo vidjeti zamalo izbjegnute nesre e koje su nam promijenile život, ili upozorenja koja smo osjetili duboko iznutra i koja su nam, zato što smo ih uvažili, spasila život. Sve su to primjeri An eli i njihove neprestane želje da nas zaštite i uvaju.

KOMUNIKACIJA S AN ELIMA

Svatko od nas ima svoje vlastite An ele. Kad ih jednom prizovemo, odmah su nam dodijeljeni i ne napuštaju nas cijelog života. Francine kaže da je ak vidjela neke ljude koji su se toliko vezali uz svoje An ele za života, da su nakon što su prešli na Onu stranu i dalje bili u pratnji svoje ete An eli.

Kad god želimo poslati svoje An ele da pomognu ili zaštite nekoga kome je to potrebno, možemo. Trebamo samo zamoliti i An eli e do i da uvaju naše voljene. Mnogi od nas imaju etiri ili pet an eli oko sebe, a možemo ih lako dobiti još više. Samo trebamo zatražiti.

An eli su Božji pomaga i koji nam priska u u pomo u ovom svijetu punom iskušenja. Iako An eli ne govore, oni su telepati. Mogu uti naše glasove i itati nam misli - ali samo s našim dopuštenjem. Nijedan an eo, entitet ili duhovni vodi ne može nam u i u um bez našeg dopuštenja. Ali ako dopustimo svojim An elima da nam itaju misli, tada ih možemo prizvati u svako doba, bez potrebe da to izgovorimo.

Da bismo komunicirali s našim An elima, moramo govoriti samo onako kako razgovaramo s našim duhovnim vodiima. Štoviše, lakše je komunicirati s An elima nego s vodiima, jer An eli su ista ljubav. Za razliku od duhovnih voda, koji svi imaju svoj vlastiti plan (kao, da nas zadrže na pravom putu, da nadziru našu životnu kartu, odlaze na Vijeće da raspravljuju o nekom pitanju i tako dalje), u umu An eli nema misaonog procesa osim onog koji je upućen na nas. Oni su samo ista zaštitni ka bi a puna ljubavi, s otvorenim komunikacijskim kanalima. Ne moramo biti u meditativnom ili izmijenjenom stanju da se njima komuniciramo. S njima možemo razgovarati onako kako nam je ugodno, svejedno je li to u obliku molitve ili samo svakodnevne komunikacije. Garantiram da će nas uti.

Kad se obraćamo An elima, i naši vodi i to uju. Isto tako, ako razgovaramo s vodiima, to uju i naši An eli. Svi oni rade zajedno. Nema tajni, skrivanja ili strukture ega. Jedan tip entiteta nema prednost pred drugim u komunikaciji. Ali, An eli ponekad primijete stvari koje duhovni vodi i ne uoči. Kad se to dogodi, An eli će prenijeti informaciju našim duhovnim vodiima. Francine kaže da su joj mnogi moći An eli dali informacije kojih nije bila svjesna.

An eli su i budni i dobro opažaju; njihov pogled je stalno prikovan na nas. Primjeđuju svaku sitnicu, svaki treptaj oka, svaki trzaj nosa. Događaju se da kažu vodi u: »ekaj malo, vidim da pomičete rame; vidim grimasu«, i onda vodi po inje motriti nešto što do tada nije primjetio.

Zašto više ljudi ne koristi An ele kao sredstvo zaštite? Možda zato što nisu svjesni da su An eli toliko osobni. Možda ne shvaćaju da svatko od nas ima An ele koji su samo naši, kao što imamo jednog ili više duhovnih voda. An eli su sredstva zaštite koji stoje kao na strazi, spremni da se postave kao ogledala, zidovi i mauer između nas i negativnosti. Kad nam je na umu nešto negativno, možemo prizvati An ele da nas ispune pozitivnim mislima ili sugestijama. Ako itko može ukloniti depresiju, to je An eo. I opet, ako ne tražimo, ne će nam ni biti dano. Može leži u tome da zamolimo. Zatraži, i pronađeš; koliko puta nam je to naš Gospod morao reći? Pokucaj, i otvorit će ti se.

An eli ak mogu presložiti stani na memoriju, a to je sjećanje na prošle bolesti sadržano u stanicama naših tijela, iz ranijeg razdoblja sadašnjeg života, ili iz prošlog života. Ako nam je zaista dosta neke tegobe, na primjer lošeg žu nog međuhora, možemo jednostavno pitati: »Možeš li mi, molim te, pomoći da izlijje im žu ili ukloniti stani na sjećanje na probleme sa žu i?« Me utim, moramo biti precizni; reći nešto kao: »Ne osjećam se dobro« nije dovoljno odrediti eno. I ne zaboravite, namjena ove informacije nije da vas udalji od medicinske intervencije.

AKI AN ELU DOBRO DOXE POMO

An eli služe kao zaštitnici i pokreta i svakodnevnog života. Tu su zato da po iste, poprave ili otvoreni put drugima. Ali ponekad ak i najmonijim An elima treba malo pomoći. Povremeno nai u na situaciju koja nije u njihovu području ekspertize, a to je zaštita. Kad se to dogodi, prizivaju druge redove da im pomognu.

Da bismo bolje objasnili kako An elima može zatrebati pomoći, zamislimo da neki njihov šteti enik teško oboli. Za razliku od nekih dru-

gih redova, An eli ne itaju naše životne karte, pa zato duhovni vodi te osobe mora prenijeti upozorenje. Vodi e možda re i: »Moja oso- ba ide prema lošoj situaciji.« Zatim e pozvati u pomo Arkan ele ili Sile (an ele koji su spretni u iscijeljivanju), ili zamoliti An ele da traže pomo Arkan ela ili Sila. Ili, ako je potrebno, An eli mogu zamoliti neke od viših redova, kao Prijestolja ili Poglavarstava, da se obrate Vije- u i zatraže pomo . Sami An eli ne mogu se obratiti Vije u, ali u situ- cijama velike nužde, baš oni e »dozvati konjicu«, da tako kažemo.

Kao što sam ve rekla, An eli mogu prenijeti poruke, ali u tome nisu tako djelotvorni kao Arkan eli. Budu i da su An eli s nama cijelo vrijeme - u rogovima, kako se to kaže - oni ono što su vidjeli preno- se Arkan elima, koji nisu toliko esto u našoj blizini. Arkan eli tada mogu prenijeti poruku. Pri tome su obi no naši duhovni vodi i na elu kolone, ali mnogo puta vodi i možda nisu svjesni ne ega, pa An eo umjesto njih prenosi poruku kojom traži pomo .

SUSRETI S AN ELIMA

Svi smo uli pri e o An elima koji se pojavljuju u ljudskom obliku, ali ne prepoznajemo ih uvijek kao An ele u trenutku njihovog pojavi- livanja. Ponekad tek nakon doga aja shvatimo da smo imali susret s an elima.

Susan piše:

»To se dogodilo 1957. ili 1958. Moj tadašnji suprug - sada smo rastavljeni - bio je stacioniran u Engleskoj. Bili smo u kinu i on je usred filma rekao da ide na pivo, pa e se vratiti po mene kad film završi. Me utim, kad je film bio gotov, njega nigdje nije bilo. Bilo je pola jedanaest nave er, vrlo mra no i maglovito. Sta-

jala sam i ekala do pola jedan. Nisam imala novaca za taksi, a bila sam oko deset kilometara daleko od ku e. Dok sam tamo stajala preplašena, prišao mi je muškarac i rekao: 'Ne bi trebala biti vani sama u ovo doba no i.' Zaustavio je taksi, upitao gdje stanujem i dao voza u novac. Kad sam ušla u auto i okrenula se da mu zahvalim, više ga nije bilo. Moj suprug je došao ku i u tri sata ujutro, vrlo ljut zato što nisam ekala. Da nije bilo tog ovjeka, za kojeg sam uvijek vjerovala da je an eo, morala bih tamo satima stajati.«

Glumac Mickey Rooney ispri ao je pri u o mladi u zlatne kose koji mu se prikazao u restoranu dok je razmišljao o samoubojstvu. G crvenom sakou s metalnim gumbima kao i svi drugi konobari, taj mladi mu je rekao: »Nemoj to ve eras u initi. Nemoj si oduzeti život.« Kasnije kad je Mickey rekao šefu sale da želi zahvaliti lijepom mladom kono- baru plave kose, šef je odgovorio da u restoranu ne radi nitko tko bi odgovarao tom opisu. Mickey je pro ešljao cijelu grupu ljudi, raspituju i se zna li tko tu osobu, ali svi su odgovorili da ga ne poznaju. Tek tada je shvatio da mu se prikazao an eo, zato da mu prenese udesnu poruku.

Mnogi ljudi mogu se sjetiti trenutaka kad im je neki neznanac prenio nekakvu poruku ili kad su osjetili poriv da uklju e odre enu TV-emisi- ju ili radiostanicu i odjednom dobiju odgovor na neki problem. An eli su puno mo niji nego što im mi to priznajemo. Vjerojatno ih možemo svrstati me u najviše podcijenjene i najmanje uvažene oblike stvara- nja.

Televizijski voditelj (i moj dobar prijatelj) Montel Williams nije samo bio an eo prema meni i mnogim drugima na ovom svijetu, njemu se jedan An eo prikazao dok je bio u bolnici. Krvario je iz nosa, doslovno, a onda je ugledao jednog An ela u kutu sobe. An eo mu je rekao:

»Smiri se, molim te, ho eš li? Prestani. Smiri se. Smiri se, molim te, ho eš li?« Montel je bio tako potresen da se odmah smirio. Rekao je da mu je An eo donio takav spokoj kakav nikada prije nije osjetio.

An eli ne uzimaju samo razliite oblike, nego mogu izazvati i promjenu mase. N. piše:

»Prije mnogo godina, dok sam radila za jednu odvjetničku tvrtku, dobila sam jake grane zbog mjesecnice, pa sam odlučila i kući za vrijeme stanke za ruke i prileći. Tako sam i u inicijala, ali nisam mogla zaspasti od bolova. Na kraju sam pokušala ustati, ali nisam mogla. Osjećala sam se kao da me netko drži, ali bila sam sama. Nisam mogla viknuti. To je trajalo još nekoliko minuta, a onda sam iznenada opet bila slobodna. Nisam bila uplašena, samo zbumjena zbog ovog doživljaja. Dok sam se vraćala na posao, prošla sam kraj poprišta lan anog sudara na cestiti kojom bih i ja vozila da sam tamo bila nekoliko minuta prije. Odmah sam zahvalila onome, ma tko bio, tko mi je pomogao da izbjegnem ovu situaciju koja je mogla biti smrtonosna.«

Znam da je to zaista bila intervencija jednog An eli. Zašto? Jer sam učula mnogo sličnih priča i zato što sam i sama imala slično iskustvo prije nekoliko godina. No ipak, zašto neki ljudi *nikada* ne ugledaju An eli? Sigurna sam da ga vide, samo nisu svjesni što vide ili osjećaju. Nešto što smo spazili krajem oka može biti An eo. An eo je i trenutni osjećaj ljubavi ili dobrobiti. Teološki, savršeno je smisleno da Bog koji voli sve šalje svoje voljene da nas uvaju. Vjerovanje donosi sa sobom energiju koja olakšava ulazak An elima. Sama injenica da bismo mogli vjerovati pomaže im da spremnije do učenja. Pesimizam, o, aj, ali i nevjericu postaju negativna blokada. Nevjerovanje ne zna i da

oni nisu tu; vjerovanje samo olakšava potvrdu njihove prisutnosti. Vjerovanje je samo po sebi energija koja vodi na put do naše duše.

DALEKOSEŽNA ZAŠTITA

No učujem An ele da okruže moj dom, moju djecu, moje unuke, moje voljene i sve ljude na svijetu. Kad ih prizovem, An eli zaista dođe uči, a kako je moje znanje postalo veće, primjetila sam i da je jako važno prizvati upravo specifični red.

Psalam 91:10-12 kaže: »Zlo te neće pohoditi; ni nevolje neće biti blizu tvog staništa. Jer skrb nad tobom On je predao anelimu svojim da te u svemu uvaju. Na svojim rukama uznijet će te; ni kamena neće okrenuti.« Zanimljivo je primjetiti da u ovom psalmu kao i u drugim religijskim tekstovima, od ranih Veda do svitaka s Mrtvog mora, An eli štite ne samo ljude nego i samu Zemlju i sva stvorena koja nastanjuju ovaj planet. Ali, ne mogu dovoljno naglasiti da nikakav duhovni vodič ili aneo nikada ne može zauzeti mjesto brižnog Boga stvaranja. Ne želim da se itko izgubi me u anelimu, svećima ili bilo kojim drugim entitetima i zaboravi tko je pravi šef na šefovima. Njih trebamo shvatiti kao dodatak našem životu i kao vojsku dobra koja se boriti protiv mraka.

I ja sam, kao i vi, bila uznemirena kad se spusti mrak i kad se osjećam usamljeno u razdobljima životne pustoši... i meni se ponekad inimao da je Bog uzeo odmor. Ali ustrajem i potičem i vas da ustrajete, jer znam da će ishod svega biti dobar, pogotovo ako ne skrećemo pogled sa svojeg cilja, a to je da nas nitko ne odvrati od univerzalnog zakona kojem nas je poučio naš Gospod: ne inimo drugima ono što ne želimo da drugi imaju nama. Kad se toga držimo, olakšavamo anelimu da nas uvaju.

Jason piše:

»Moja majka je vjerovala u an ele. Godinama ih je skupljala. Na Dan sjećanja (Memorial Day) 1999. godine, dok je s prijateljima bila na odmoru u Meksiku, dogodila joj se fatalna prometna nesreća. Moja obitelj dobila je njezinu prtljagu nekoliko dana prije ispravljajući. U torbi smo pronašli role nerazvijenog filma. Razvili smo film i mogli smo kronološki pratiti njezin odmor. Me u zadnjim slikama bio je neki uski seoski put i nebo. Primjetili smo da je na nebu jedan oblak u savršenom obliku an eli. Kako na toj snimci nije bilo ničeg osim puta i neba, mislimo da je i ona primjetila an eli i snimila ga. Umrla je malo nakon toga. Nadamo se da je an eo bio s njom u autu i odradio je na nebo.«

Ovo je pismo tipično za mnoga koja sam primila: prije o an elima na nebu, pred automobilom, u autu. Dakako, ovaj an eo je odradio Jasonovu majku ravno u nebo, ili kako mi kažemo, na Onu stranu, ona uopće nije osjećala bol i umrla je u trenu. Kad nam je vrijeme za prelazak, ne dolaze samo naši duhovni vodići, nego su s nama i naši voljeni i naši an eli.

Sljedeće priječice, iako je malo podulja, potvrđuju mnoge elemente prije o an elima koje sam primila. Potvrđuju i moje vlastito iskustvo da se an eli ne pojavljuju samo s krilima i veličanstvenih boja, nego i u ljudskom obliku.

Darlene piše:

»Bog je poslao mog an elu uvara da mi pomogne jednog subotnjeg jutra u travnju 1982. godine. Moj suprug je tog dana morao raditi, pa sam bila sama s naše dvije male kćerki (od peti i osam godina). Po eli sam obavljati subotnje kućanske poslo-

ve, što je uključivalo i skupljanje smeća i početku, koje sam palila u kanti za spaljivanje na dvorištu. Živimo na selu, u preriji Wisconsina. Snijeg se tog travnja već otopio i prerajska trava se već počela sušiti na proljetnom vjetru.

Taj proljetni vjetar odlučio je da prenese vatru iz kante na prerajske travu. Dok sam to primijetila, vatra se već proširila (sredom, daleko od kuće). Pozvala sam susjede, Shirley i Mickeya, da mi pomognu. Nismo još izvukli vaničko za polijevanje vrta, pa smo samo skupili krpe i počeli ih namakati na slavini u dvorištu, da zaustavimo vatru. Vjetar je postao jači i mi smo brzo počeli gubititi bitku. Pozvala sam vatrogasce.

Istrala sam ponovno van da pomognem i tada se pojavio moj an eo. U to doba, na prostoru iza naše kuće počelo je posvuda biti zemljanih staza za bicikle, pa mi isprva nije bilo udno što sam ugledala osobu na motoru. Samo pretpostavljam da je to bio muškarac, jer je ta osoba imala motoristku kacigu sa zatamnjениm vizirom preko lica. Sišao je s motora, krenuo duž vatrenih linija i počeo gasiti vatru. Gledala sam kako cedrovi plamte zahvatne vatrene kuglama i inilose kao da je prošla vječnost dok napokon nisu stigli vatrogasci. Izgubili su se, ali to je druga priča. Živimo kraj jezera Wisconsin i oni su krenuli na pogrešnu stranu jezera. Ali, kad su stigli, vatra je bila ugašena. Potrala sam da im kažem da ne skidaju opremu s kamiona i dok sam se vratila na požarište, moj an eo je već nestao, brzo kao što se pojavio. Nitko od nas nije ga vidio kako odlazi niti je bilo prilike da mu zahvalimo.

Mike, Shirley i ja smo samo zurnili jedni u druge, potpuno zapanjeni. Svi smo tada znali da je to bio an eo. Žestoko smo se borili mokrim krpmama protiv plamena, a moj an eo je samo mirno hodao uz rub vatrenih linija dok se požar nije ugasio. Obično se samo klinci na biciklima voze tim stazama. Nitko od nas

nije vidio tako obu enu osobu (mog an ela), i nitko ga nakon toga više nije vidiо.

G srcu znam da mi je Bog tog dana poslao an ela. Prije filma *Michael* neki ljudi su se podsmjehivali mojoj pri i, jer su mislili da se an eli pojavljuju samo u prekrasnoj bijeloj odjeci, s krilima i tome sli no, ali moj an eo je meni došao s motoristi kom kacigom s tamnim vizirom, u crnoj kožnoj jakni, crnim kožnim rukavicama i teškim izmama i ja zahvaljujem Bogu na njemu.«

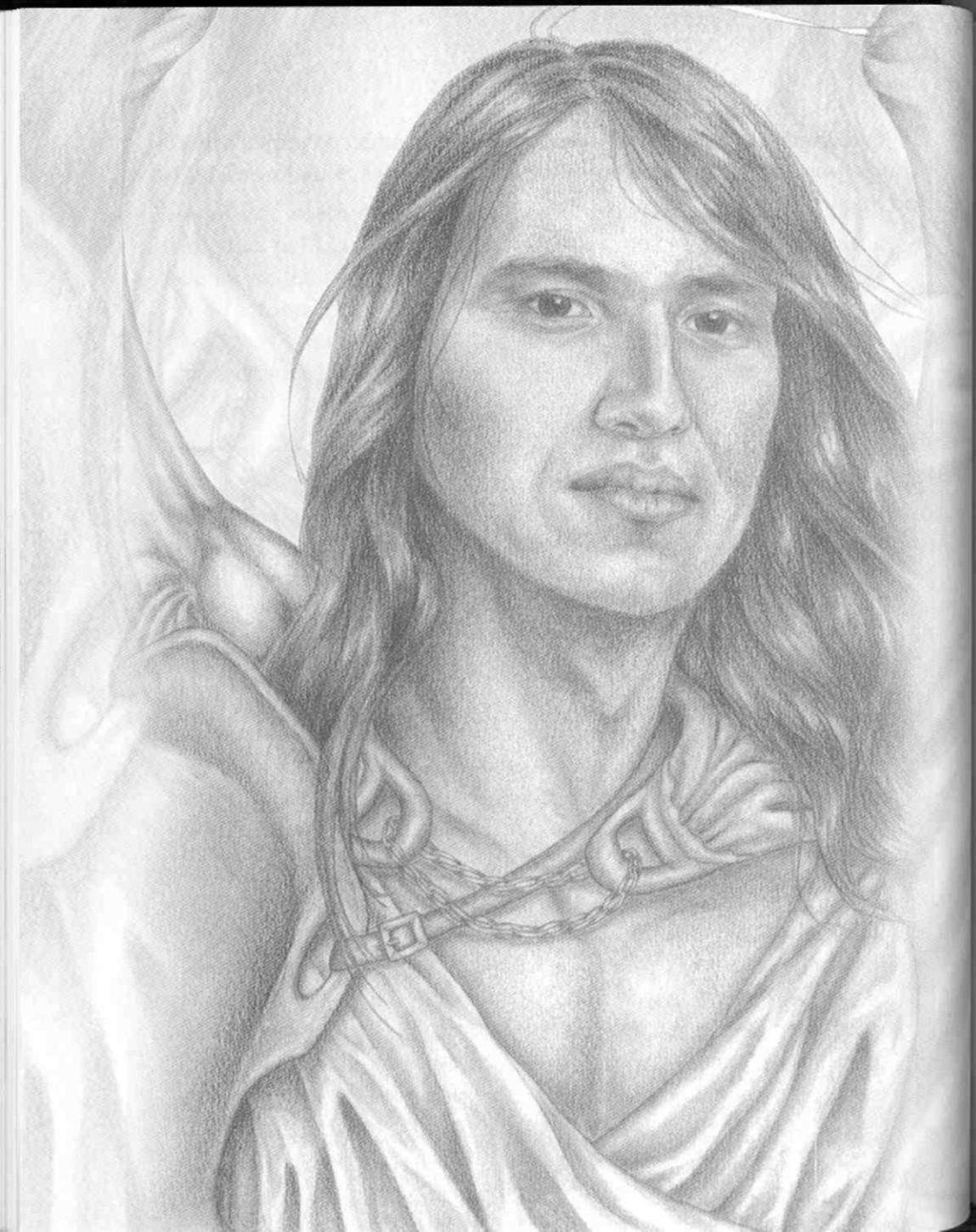
Sve pri e u ovoj knjizi pokazuju ne samo da an eli mogu uzeti razne oblike, nego se, kako Francine kaže, mogu pojaviti i preruseni na sve mogu e na ine. Kako nam Biblija kaže u Hebrejima 13:2: »Pruži gostoprimstvo strancima, to ne zanemaruj, jer tako su neki ugostili an ele i ne znaju i to.«

Ovu meditaciju dobro je koristiti prije odlaska na spavanje. Ona isti um, pomaže nam da osjetimo da smo zašti eni, a uz to nas i uva od loših snova.

MEDITACIJA ZA ZAŠTITU I DUŠEVNI MIR

Sjednite ili legnite u udoban, meditativni položaj. Zatvorite o i. Opustite stopala, zglobove, listove, koljena, bedra, podruje stražnjice. Opustite tijelo, cijelim trupom prema gore, ruke, prste, vrat i glavu.

Opustite se i duboko udahnite. Okružite se svojim an elima. Zamolite ih da oko vas obaviju svoja krila. Predo ite sebe u veli anstvenom hramu gdje redovi i redovi an eli pjevaju u slavu Boga. Osjetite ljubav i raznobojna svjetla koja izviru iz tih veli anstvenih bi a. Osjetite kako ljubav natapa vaše bi e i inspire sav o aj, sve neznanje, sav strah. Osjetite kako vas obašjava svjetlost Božja i oslobo a vas krivnje, žaljenja, ak i bolesti. Stanite u ovaj veli anstveni hram i osjetite da vas je blagoslovilo nebo. Legnite, opustite se i osjetite mir.

Treće poglavlje Arkandeli

*„Slava Alahu, koji je stvorio nebesa i Zemlju,
koji je učinio anđele Glasnicima sa dva, tri ili
četiri krila.“*

— Kuran 35:1

Kao i drugi an eli, Arkan eli, drugi red u tablici an ela, nemaju individualna imena, iako ih Francine sve voli zvati »Michael«. Njihov simbol ili element je kiša, što ozna ava pro iš avanja i iscijeljivanje koje oni vrše. Njihov dragulj je akvamarin, ija plava boja odgovara boji vrhova njihovih ina e bijelih krila i ozna ava smirenost i nebo koje obavlja sve. Njihov totem ili anima je vuk, simbol njihove glasni ke brzine i izdržljivosti, jer to je njihova specifi na svrha.

Možemo prizvati Arkan eie da prenesu poruku drugim an elima ili drugoj osobi. Ako mi ne vjerujete, probajte ovaj mali eksperiment. Zamolite Arkan eie da pošalju poruku vašem sinu ili k eri, ili nekome od koga dugo niste imali vijesti i tražite da vam se oni javе. Neka vas ne bude strah tražiti od Arkan ela da dokažu svoju istinitost; njima ne smeta ako ih iskušavamo i ne uzrujavaju se. Za razliku od duhovnih vodi a, koji su poznati po tome što dolaze na Vije e i dižu veliku buku oko ne ega lošeg u našem životu, Arkan eli ne znaju za zna enje riječi *uzrujan*.

Arkan eli, kao An eli i svi drugi redovi, pružaju podršku. Oni su utjelovljenje Božje ljubavi i tu su zato što Bog zna da je za nas važno da budemo okruženi tim nebeskim glasnicima. Nikada ne bismo trebali re i: »Oh, ne mogu prizvati Arkan ela. Oni su previše napredni.« Mi možemo i trebamo ih zvati i trebamo ih pustiti da ispune svoju primarnu svrhu u našu korist.

Sljede e pismo, koje je poslala Sandra, pokazuje da su an eli uviđek s nama. Kad smo povlašteni da ih vidimo i ujemo, u »an eoskom obliku« ili kao glasnike u ljudskom obliku koji nam donose poruku nade ili upozorenja, njihov lik je uvijek predivan.

Sandra piše:

»Cl ljeto 1989. bila sam gotovo u tre em mjesecu trudno e, što sam tog petka popodne upravo saznala iz ku nog testa za utvr ivanje trudno e. Bila sam u ekstazi. Nakon tri godine bra ka, bila sam spremna. Po savjetu lije nika, prestala sam uzimati pilule nekoliko tjedana prije toga jer sam imala, kako sam mis lila, loše popratne pojave. Kad sam u ponедjeljak ujutro javila lije niku novosti, on mi je rekao da odmah do em, što sam i u inila. Nakon kratkog pregleda, poslali su me na ultrazvuk. Trebala sam tada znati da se nešto doga a. Ponovno sam bila kod ginekologa i on mi je rekao da je trudno a izvanmaterni na i da trebam odmah na operaciju. Smjesta je nazvao bolnicu i predbilježio me za sutradan ujutro. Tražila sam da razgovaram s anestesiologom jer je moja tetka umrla šest mjeseci prije; bila je alergi na na anesteziju i umrla je prije po etka operacije.

Brzo sam ostala bez svijesti i u crnilu sam ugledala svjetlo koje mi se približava velikom brzinom. Bilo je vrlo jako, ja e od bilo eg što sam ikada vidjela, a onda sam ugledala rju - an ela, potpuno savršenog. Nisam nikada osjetila toliko ljubavi kao kad me je ona pogledala svojim lijepim o ima. Obratila mi se - ne sje am se kojim jezikom - ali ula sam je, a i ona je ula mene. Rekla mi je da ne brinem, da e sve biti u redu. Podigla je ruke kao da e me zagrliti, ali nismo se dotaknule. Htjela sam ot i s njom i sebi no ostaviti sve za sobom. Primijetila sam da joj krila sežu iznad glave i da svijetle. Koža joj je bila kao porculan, imala je krasnu dugu plavu kosu. Ne mogu je dovoljno dobro opisati. Nikada ne u zaboraviti ni rju ni njezinu ljepotu u tom trenutku kad je došla da me utješi. Nasmiješila mi se i svjetlo se po elo udaljavati, dok nije nestalo.

Sve je ponovno utonulo u mrak dok se te ve eri nisam probudila. Prvo što sam rekla bolni arki bilo je da me je posjetio an eo; ona mi se nasmiješila i uvela moju obitelj u sobu. Dok sam ležala kod ku e oporavlju i se, mislila sam samo o njoj. Ispri ala sam to svom suprugu, majci i svojoj sestri Patty. Tada mi nisu povjerovali; mislim da sada vjeruju.

Godinama nakon tog doživljaja koji uvam u srcu, povremeno mi se doga aju i druge stvari. Dok tonem u san, esto osje am kako mi pera doti u lice. Mnogo puta sam ustala, upalila svjetlo da vidim je li nešto na meni, ali ni ega nije bilo. Kad zaspim, osje am milovanje, osje am se tako voljeno. Iako je ne vidim, osje am je.«

Sandrino pismo, kao stotine pisama koje sam primila, uklju uje brojne zajedni ke osobine o kojima svi govore: telepatsku komunikaciju i divne osje aje zašti enosti i sigurnosti. Zanimljivo je primijetiti kako su krila an ela sjala. Uvjerena sam da je ovaj tip sjaja iscijeliteljsko zra enje koje donosi utjehu Božje ljubavi.

ISCJELITELJSKO ŽEZLO

Kao što pokazuje Sandrino pismo, Arkan eli ne prenose samo poruke, oni su i sredstvo iscijeljivanja. Kad su prizvani, Arkan eli brzo dolaze. Štoviše, Francine kaže da ponekad upadaju uz tresak! Ne rastjeruju ostale an ele, ali kad se pojavi Arkan eo, svi drugi an eli pokazuju duboko poštovanje.

Arkan eli nose, kako to Francine opisuje, iscijeliteljsku palicu ili žezlo. Arkan elova palica potje e iz veli anstvenog, smaragdnozelenog bazena u Dvorani mudrosti, orijentacijskom središtu na Onoj strani.

Kad je netko u lošem stanju i traži njihovu pomo , Arkan eli uzimaju svoje divne zelene palice iz gotovo kristalne vode i nose ih ravno do te osobe. Tu osobu doti u palicom, ravno u sr anu akru.

Iscjeliteljska palica ima prelijepu kristalnu kuglu na svakom kraju i presijava se. Ima dršku u sredini, sa dva lijepa pravilna koluta koji postaju gotovo kristalno zeleni. Kad Arkan eo dotakne sr anu akru osobe, cijela palica potamni, upijaju i bolest ili negativnost. Fantasti no je gledati kako postaje neprozirno crna kad Arkan eo iscijeljuje. Kasnije se Arkan eo vra a do bazena i uranja žezlo u vodu, smiješe i se dok palica ponovno postaje ista. Ne možemo re i da Arkan eli pla u, ali kad palica ništa ne uspije u initi oni postanu utu eniji. Uvijek su sretni kad se dogodi iscijeljenje - ne zbog ponosa, nego zato što je misija dobro obavljena.

Ako palica ne potamni, to zna i da Arkan eo tu ništa ne može u initi. Životna karta nije uvažila zahtjev osobe na koju se odnosi. Me utim, nipošto ne bismo trebali zaklju iti da tama potje e od nekog zlog stanja duha ili arolije, ili ne eg sli nog. Nikada, zaista nikada ne bismo trebali dopustiti takvu mogu nost, ak ni pomisliti takvo što. Ponekad se osobu ne može iscijeliti, ili je jednostavno otporna na iscijeljivanje, možda na podsvjesnoj ili nadsvjesnoj razini. Nikako se ne bismo trebali osje ati loše ako ne možemo nekome omogu iti iscijeljivanje, jer vlastita volja ili životna karta te osobe ponekad ne uvažava naše želje.

ARKAN ELI I AZNA, BOŽICA MAJKA

Ma koliko tragi no može zvu ati, osoba (ili netko tko djeluje u njezino ili njegovo ime) mora tražiti Arkan eie da posreduju. Francine je znala za neke Arkan eie koji su pomogli ljudima zato što im je Azna, Božica Majka, rekla da to u ine. U tim slu ajevima, Arkan eo je znao da je

Bog htio da ti ljudi budu iscijeljeni, ili je tako bilo u njihovoj životnoj karti, ili se Azna zauzela za njihovo iscijeljenje, i to je bilo udesno iscijeljenje. Ali ve inom, osoba ili netko tko se zauzima za nju (ili njega) mora zamoliti Arkan eie za iscijeljivanje. Zato, svaki put kad želite pomo i u ne ijem iscijeljivanju (na primjer, za sve ljude koji imaju AIDS), dozovite Arkan eie.

Za one koji možda nisu pro itali nijednu moju knjigu, treba spomenuti da sve religije, uklju uju i i krš anstvo, imaju ženski ekvivalent muškim božanstvima. Gotovo je smiješno vjerovati da Bog ima samo mušku stranu i gotovo nijedna od velikih religija ne bi se složila s tim. Sigurna sam da Boga nije briga kojim imenom emo Je nazvati, je li Azara, Teodora, Sofija, Izis ili neko drugo ime. U katoli anstvu, to je bila Marija. U Turskoj, to je Anatol. U budizmu, to je Gospa od Lotosa. U našoj gnosti koj crkvi mi Je zovemo Azna, što je staro gnosti ko ime za Majku Božicu. Nju ovdje ne spominjemo samo zbog pojašnjaja, nego i zato što se mnogi an eli odazivaju na Njezin poziv.

Azna nosi simbol zlatnog ma a koji je - možda ste primijetili - istog oblika kao i križ. Njezin ma nije simbol nasilja, nego više znak da ona može prodrijeti kroz tamu i negativnost ovog svijeta koju neki nazivaju školom (ili paklom, kakoja to radije zovem). Kad je pozovemo da rastjera tamu, Azna zamahuje svojim ma em da razdere tamu i ostavi svjetlo i nadu. Ako želite da vam molitve budu uslišane, mogu vam samo savjetovati da pitate Aznu. Imam na tisu e potvrda koje o tome svjedo e. Ljudi koji Nju traže, ili se Njoj obra aju, kao i kad dozivaju Njezine ete me u an elima, brzo dobivaju odgovor na svoje zahtjeve.

Možemo se obratiti Azni i Arkan elima i zato da nam pomognu u svakodnevnom životu. Od mnogih ljudi ujem da se boje sami tražiti pomo . Nikada se ne bismo trebali tako osje ati. Ako molimo za sebe, Azna i njezini an eli do i e nam u pomo .

POSJETI ARKAN ELA

Pismo koje je poslala Terri govori o dva posjeta an ela koji su vjerojatno bili Arkan eli:

»Kad je naš sin imao etiri godine, jako se razbolio. Imao je problema s dišnim putovima, a ja sam se jako bojala. Pro itala sam da se molitve majki za svoju djecu uju prve, i najglasnije. Po ela sam se moliti: 'Želim dokaz da me uješ. Molim te pomogni mom sinu. Trebamo svu pomo an ela koju možemo dobiti da bi on mogao disati! Molim te pomogni mu!' Nakon toga smo ga pripremili za bolnicu i ja sam zaboravila na svoju molitvu.

Kad smo krenuli u bolnicu, naš sin je pogledao kroz prozor auta i rekao: 'Mama, vidi koliki an eli idu u bolnicu s nama.' Ja ih nisam mogla vidjeti, pa mi je on rekao da su 'gore na oblaci i jedan je jako lijep.' Kad smo ušli na bolni ko parkiralište, pitala sam ga jesu li oni još s nama. On je iritiranim glasom rekao, pogledavši u oblake: 'Da, mama. Rekao sam ti da idu u bolnicu s nama!' Na putu do bolnice, popustila mu je groznica i disanje mu je postalo normalno. Poslali su ga ku i s antibioticima. Mislim da sam dobila svoj dokaz!

I ro enje našega etvrtoog sina bilo je udo. Nakon što sam pro itala jednu od Sylvijinih knjiga, zaista sam osje ala da je ovo trenutak odlaska za nas oboje. No kako je ipak ispalio druga ije lije nik me je pitao shva am li da me je Bog držao za ruku cijelim putem do bolnice. Bilo kako bilo, u bolnici i oko tjedan dana nakon što smo došli ku i, stalno sam vidjela sjenu oko mog sina. Uporno sam pitala ljude vide li to i oni, a svi su mislili da je to zbog prevelike koli ine tableta protiv bolova. Tada sam po ela istraživati an ele i mislim da sam vidjela kako mu njegov an eo

pomaže da se oporavi brže nego što su lije nici o ekivali, bez ikakvih posljedica.«

EMOCIONALNO ISCJELJVANJE

Arkan ele možemo dozvati da iscijeluju specifi na podru ja. Ako smo strašno depresivni, možemo tražiti da Arkan eo do e i stavi nam na glavu svoju palicu. Ako nam je srce slomljeno, možemo tražiti da nam palicu stavi na srce. Možemo tražiti od Arkan eli da spuste svoje palice na našu djecu, za bilo koju bolest koju mogu imati. Bolest nije uvijek fiziološka i bez okljevanja bismo trebali prizvati Arkan ele zbog svakoga mentalnog ili emocionalnog iscijeljivanja koje nam je potrebno.

Sierra iz Britanske Kolumbije piše:

»Htjela bih podijeliti pri u o an elima koju mi je ispri ao moj otac. Moj otac i njegov prijatelj Harvey 11. rujna 2001. zajedno su odvezli Harveyev kombi na popravak. Dok su ekali, moj tata je predložio da iza u van, jer je bio lijep dan. Kad su izašli, tata je pogledao u nebo i spazio najsjajnjeg an ela. Prvo je pomislio da je to oblak, ali to je bio oblak koji ne mijenja oblik, a iz njega je dopiralo nevjerojatno svjetlo. Takvo svjetlo moj tata nigdje na Zemlji nije video.

Još uvjeren da mu se privida, pokazao je to svom prijatelju, koji je bio jednako zapanjen. An eo je ostao na nebu nekoliko minuta. Ovaj doga aj odigrao se u vrijeme kad su pogo eni Blizanci i Pentagon. Kad mi je to tata ispri ao, bio je gotovo uvjeren da mu nitko ne e vjerovati. Rekao mi je da ga nitko nikada nije mogao uvjeriti da nema Boga. Meni se to usjeklo u pam enje

kao najsnažnija poruka koja govori o moći i utjesi koju an eli pružaju povezuju i nas sa veličanstvenošću Božje ljubavi.«

To je velika istina i divna priča koja nadahnjuje. Či vrijeme 11. rujna bilo je puno priča o ljudima koji su vidjeli anele, što dakako pokazuje da je Bog poslao svoje legije blagoslovljenih anela da otprate duše najmilijih na Onu stranu i nama ostalima donesu poruku nade.

ASTRALNA PUTOVANJA

Arkan eli mogu iscijeliti, mogu prenositi poruke, a mogu i još nešto. Mogu nas izvesti iz našeg tijela i povesti nas na astralno putovanje. Da bismo se otpustili na astralno putovanje ili ono što neki ljudi nazivaju izvanjelesnim iskustvom, možemo pozvati Arkan eie da nam pomognu, jer ti glasnici mogu biti oni koji će i ispred nas i povući nas sa sobom. Ili, ako astralno putovanje nije za vas, samo se sjetite da pozovete Arkan eie kad god želite poslati poruku, zatražiti iscijeljenje ili vam treba malo nade.

MEDITACIJA ZA ISCJELJVANJE (od Arkan eli)

Sjednite ili legnite u udoban, meditativni položaj. Zatvorite oči. Opustite stopala, zglobove, listove, koljena, bedra, područje stražnjice. Opustite tijelo, cijelim trupom prema gore, ruke, prste, vrat i glavu.

Odahnite tri puta duboko i zatražite da vas okruži bijelo svjetlo Duha Svetog i da ljubav Božice Majke i Boga Oca u vama u svaku

stanicu vašeg biće. Osjetite svijest Krista pred sobom. Sada ponite vizualizirati anele, visoke i dostojanstvene, raširene krila. Gledajte ih dok se približavaju i oblikuju prstenove oko vas, stojeci kao stražarske figure sa injene od svjetla. Iz njih izbjegi biserasti sjaj. Ovdje su zato da vas zaštite.

O vanjskom prstenu su Arkan eli. Približavaju vam se, isijavaju i plavo koje se prelijeva u dugim bojama. Odmah vidite i neku vrstu palice u njihovim rukama, kristalnog izgleda, s velikim kuglama na svakom kraju. Arkan eli vam prilaze pažljivo. Ako osjećate bol ili tegobe, recite im da vas iscijele svojim žezlima. Ako ne, pustite ih neka samo prije u žezlima preko vas, da upiju svu bolest, bol ili negativnost. Mirno sjedite i pustite da vam sklad i dah ovog trenutka prožmu dušu.

Po nite se vraćati, duboko diši i. Prije nego što postanete potpuno svjesni, zamolite anele da ostanu ili da idu tamo gdje ih trebate. A onda se vratite. Jedan... dva... tri... etiri... Vratite se i iza ćete iz meditacije, s fantastičnim osjećajem.

Ovu meditaciju možete raditi koliko god puta želite. Ja mislim da je naročito djelotvorna no u.

Četvrto poglavlje Kerubini i Serafini

„I odjednom bijaše mnoštvo anđela nebeske vojske, slaveći Boga i govoreći: Slava Bogu na visini; a na Zemlji mir ljudima dobre volje.“

— Luka 2:13-14

Zavirimo malo me u najradosnije redove an ela, Kerubine i Serafine, zabilježene na tre oj i etvrtoj razini tablice an ela. Njihov element je glazba, a iako neki ljudi možda ne shva aju glazbu kao prirodni element, moramo se sjetiti da sama priroda stvara vlastitu glazbu. Anima ili totem za oba ova reda je kanarinac, koji se izravno odnosi na njihovu prvenstvenu svrhu - da budu Božanski nebeski zbor. Njihov kamen, kvare, ozna ava sveukupno raznoliko prelamanje tonova i vibracija u njihovojoj glazbi.

Kerubini su malo višeg rasta nego Serafini, ali i jedni i drugi imaju velika, široka, snježnobijela krila s vrhovima ruži aste boje. Krila im dosežu visoko iznad glave i sklapaju se bliže uz tijelo nego kod Arkan eli. Jeste li znali da vrhovi an eoskih krila zaista sjaje? To su svjetle i vrhovi, izgledaju kao da su iznutra obasjani svjetлом. Najbliža analogija koju vam mogu ponuditi bila bi usporedba s fosorescentnim sjajem životinja iz morskih dubina. Boje an eoskih krila ne služe samo za prepoznavanje, nego i kao oznaka njihovih moći ili funkcije; svjetla boja je kao njihova značka. U sluaju Kerubina i Serafina, ruži asti vrhovi njihovih krila predstavljaju ljubav.

Druga razlika između ta dva reda je u tome što Kerubini imaju pjevačke sposobnosti, a Serafini vibracijske i tonalne sposobnosti. Njihov spoj u pjesmi nije samo izvor nadahnuća, nego proizvodi glazbu koja po ljepoti, harmoniji i zvuku nije od ovog svijeta.

BOŽJI NEBESKI ZBOR

Kerubini i Serafini stvorenii su da pjevaju - a kakvo je to pjevanje! Na Onoj strani, njihova prvenstvena svrha je da stoje u spektakularnoj graevini znanoj pod nazivom Dvorana glasova i pjevaju, svaki dan ispunjavaju i atmosferu radoš u i veseljem svoje glazbe. Dok raznoliki entiteti na Onoj strani obavljaju svoje svakodnevne aktivnosti, kao na primjer istraživanje, orijentacija, uzgoj životinja ili neki drugi dio opere raspoređa koji su izabrali, mogu uti pjesmu Kerubina i Serafina. Francine kaže da je to toliko esto da su entiteti na Onoj strani, iako se to ne podrazumijeva, uvijek svjesni pjevanja koje ispunjava zrak. Ona to zove »probama zbora«. Možda ete se upitati zašto bi an elima trebala vježba kad su tako uzvišena bi a, ali Kerubini i Serafini uvijek komponiraju i u e novu glazbu.

Oduvijek su Kerubini i Serafini bili poznati kao zborovi nebeskih eta. Kad se Isus Krist rodio, i na mnogim drugim velikim slavlјima ili praznovanjima, nebeske ete su bile prisutne, pjevaju i aleluja. Francine kaže da je jedna od stvari kojoj se svi na Onoj strani vesele s velikim o ekivanjima slušanje novih pjesama koje ovi radosni pjeva i izvode na slavlјima.

Na Onoj strani, proslave se esto poklapaju s našim praznicima, iako ima i razli itih. Entiteti s One strane zovu ih »velikim danima slavlјa« ili »velikim svetim danima«, a to je pojam koji su »posudili« od nas. Pa, možda *posudili* nije baš prava rije . Iako je aramejski univerzalni jezik koji se telepatski govori na Onoj strani, budu i da su se entiteti inkarnirali u životima ovdje na Zemlji, a onda ponovno vratili Ku i, jezik je postao pomalo »zaga en« usvajanjem nekih naših govornih izraza i izvedenica.

Možda ete se pitati kakvu glazbu proizvode ti nebeski kompozitori. G dane slavlјa, Francine kaže da joj udesna glazba prodire u same

stanice njezina bi a. Ona to opisuje kao sli no pre ivnoj kompoziciji »Claire de Lune« Claudea Debussyja, i objašnjava da u toj glazbi ima više melodije nego u »teškim« djelima Mozarta ili Bacha. Neki komadi su himni ka ostvarenja koja nitko ne bi mogao otpjevati. Nemaju uvi jek rije i i nisu sli ni opernim arijama. Više su kao vibracijski tonovi koji prodiru duboko u dušu. Kerubini i Serafini, ini se, znadu svaki ton, zvukove koje nijedno ljudsko bi e nije ulo. Po prirodi su to vibracijski zvukovi, sli no glazbenoj viljuški, ali ne tako visoki i emitiraju silu koju se doslovno može osjetiti.

Nakon nekih seansi transa u kojima je Francine opisala glazbu Kerubina i Serafina, kad sam izašla iz transa, ugledala sam Mary Simonds, jednu od mojih dragih sve enica, u suzama. Odmah sam se zabrinula i pitala: »Mary, je li Francine rekla nešto što te uzrujalo?«

»Ne«, odgovorila je ona. »Prije mnogo godina dogodilo mi se nešto što nikome nisam ispri ala. G to vrijeme bila sam jako potištena i osje ala sam se kao da mi se život raspada. Vra ala sam se ku i i podigla pogled u nebo, a tamo je pjevala eta an ela. Ne sje am se rije i, samo sam znala da je to zvuk kakav prije nisam doživjela, ni tada ni kasnije. Tako mi je ispunio dušu da sam prestala plakati i osje ala se puna mira, utjehe i ljubavi.«

Mary, mogu vam re i, nije podložna fantaziranju. To je bilo to - prava potvrda. Gsput, treba spomenuti da nikada nisam svjesna što se doga a dok sam u transu. Moram preslušati snimku seanse da saznam i shvatim sve informacije koje je dala Francine. Kao medij koji se koristi dubokim transom, a to stanje može ponekad istinski zbuniti, kad ulazim u trans osje am se kao da svi drugi primaju informacije, ili uživaju... a ja moram »oti i«.

AN EOSKI GLASOVI OVDJE NA ZEMLJI

Iskustvo koje je opisala Mary Simonds bilo je vrlo neuobičajeno. Za razliku od ostalih anđela koje smo do sada istražili, Kerubine i Serafine rijetko viđamo ili ujemo na ovom planetu. Od stotine i stotine pisama ovi enji anđela koje sam primila, rekla bih da ih nema više od desetak koja opisuju glazbu koju proizvode Kerubini i Serafini. Ti nebeski pjeva i nam se uglavnom ne pokazuju tako esti kao drugi anđeli. Međutim, postoji jedan dobro dokumentirani slučaj troje djece koja su otišla u polje i uđala radosnu glazbu.

Još jedan potvrđeni slučaj dogodio se u Engleskoj, približno u travnju 1876. godine. Na pikniku, na kojem je bilo dvadeset ljudi, jedna žena je iznenada pogledala gore. Tamo su, pred njom, bili anđeli koji su izgledali kao da lebde oko metar iznad tla, pjevajući i iz svega srca. Pitajući se zbog čega je njihova prijateljica tako ushićena, i ostalih devetnaest svjedoka okrenuo se i ugledali su isto što i ona.

Ovdje su se dogodile dvije stvari. Prvo, atmosfera u Engleskoj je puna vlage, što izaziva este guste magle o kojima toliko slušamo, pa zato može prenositi električnu silu. Drugo, lokacija tog piknika bila je točno tamo gdje je na Onoj strani Dvorana glasova. Drugim riječima, električna sila se ponašala kao vodič, prenoseći glazbu iz Dvorane glasova na piknik u Engleskoj.

Ako ovo zvuči malo nejasno, dopustite mi da to razradim. Kako sam objasnila u *Životu na Onoj strani*, topografija One strane točno odgovara topografiji ovdje na Zemlji. Naši kontinenti, planine, rijeke, jezera, oceani i šume postoje u svom izvornom savršenstvu - zajedno sa dva izgubljena zemaljska kontinenta, Atlantidom i Lemurijom. Tih devet kontinenata na Onoj strani podijeljeni su na kvadrante, a Dvorana glasova nalazi se na lokaciji koja odgovara Engleskoj na našoj strani. Dakle, budući da su atmosferske prilike baš kakve trebaju biti,

tih dvadesetom izletniku moglo se uključiti u anđeosko pjevanje koje se odvija u Dvorani glasova.

Slijedi priča ispričana je u pismu koje sam dobila od jedne žene kojoj se, dok je sjedila kod kuće, učinilo da čuje kako netko svira »anđeosku glazbu«. Izašla je na dvorište i ustanovila da joj glazba ispunjava cijelu kuću. Iako nije shvaćalo što se događa, radilo se samo o količini vlage u zraku, možda telepatiji sličnoj onome što se dogodilo u Engleskoj prije više od stoljeća, koja prenosi glazbu kao telefonska slušalica.

ISCJELITELJSKE MOĆI

Vibracije i tonalne kvalitete glazbe Kerubina i Serafina nešto su više od ljepote i nadahnuće; mogu se koristiti i za iscjeljivanje. Iako ovi radosni pjevачi rijetko kada napuštaju Dvoranu glasova na Onoj strani, to je samo zato što ih ne pozivamo tako esti kao druge, aktivnije redove. Međutim, ako ih pozovemo, oni će doći, kaže Francine. Ona je esti bila svjedok iscjeliteljskom djelovanju njihove glazbe.

Anđeli automatski znaju koju vibracijsku razinu neka osoba treba da bi bila iscjeljena, pa »nebeski zbor« pjeva u toj vibracijskoj zoni i tako puno može pomoći u procesu ozdravljenja. Vibracije i tonovi njihove glazbe imaju iscjeliteljsko djelovanje na električni sklop ljudskog tijela. Francine napominje još i da se Kerubini i Serafini za vrijeme iscjeliteljskog postupka, dok pjevaju, spiralno podižu u zrak tako visoko da izgledaju kao točice. Ovaj fascinantni spiralni efekt oponaša našu vlastitu DNK, a glazba ispunjava svaku našu stanicu.

Cherie iz Washingtona piše:

»Prije dvadesetak godina, doživjela sam nešto što nikad ne u zaboraviti. Imala sam devetnaest-dvadeset godina, i sje am se da sam bila vrlo deprimirana - beznadno deprimirana - ne zbog nekog de ka, ništa sli no, to je bila samo duboka depresija koju sam ve iskusila, još kao beba. Bilo je oko 22 i 15, otprilike. Ležala sam u krevetu i tada sam ula taj zvuk. To mogu najbolje opisati kao pjevanje, ali ne kao pjesmu, iako se sje am da je bilo glazbe. To je nešto što nikada prije nisam ula. Da budem iskrena, bilo je tako udno da me je uplašilo na smrt. Moj tata je bio bogalj i no u je spavao vrlo slabo, ako uop e, pa sam o ekivala da e on ustati i krenuti u istraživanje; a to je, moram napomenuti, radio puno puta kad se doga alo nešto neuobi ajeno. Ali ne i te no i, pa sam ja samo ostala ležati. To je potrajalo možda 20 minuta, ili se meni tako inilo.

Sutradan ujutro, doru kovali smo i ja sam ga upitala kakvi su to zvukovi bili sino . On nije imao pojma o emu pri am, a tvrdio je da je bio budan. Zato sam ja krenula u istraživanja (dakako, po danu). Neko vrijeme sam obilazila šumu (bila sam sigurna da su to sotonisti ili nekakav kult) i sje am se kako sam razmišljala: *Kako su bezobrazni, tako blizu našoj ku i, a izvan grada smo. Nisu mogli oti i nekamo drugdje?* Ali oko mene nije bilo nikakvih ognjišta za njihove žrtve, ni ega (...) samo šuma i grmlje. Taj zvuk se uo pod prozorom moje spava e sobe, kao da su se tamo utaborili!

Zato sam uvjerila samu sebe da to trebam zaboraviti, iako mi nije izlazilo iz glave. Došla je i sljede a no . itala sam, i dalje pod svojim sumornim oblakom koji nikako ne prolazi, i opet sam ula to pjevanje, recimo to tako u nedostatku bolje rije i. Pogleđala sam na sat i to je bilo u to no isto vrijeme kao prethodne no i. Tako sam se uplašila da sam pobješnjela, ugasila svjetiljku, odškrinula prozor spava e sobe, misle i da u ih uhvatiti, ali

nije bilo ni ega - nikakve vatre, nikakvog svjetla uop e. Otvorila sam prozor, a taj zvuk nije bio ni vani, nego *posvuda oko mene!* Vratila sam se u krevet i po ela slušati. Obuzeo me je osje aj najve eg mira. Bila sam u suzama. Nema rije i kojima bih mogla opisati zvuk koji sam ula - glazba, ali s instrumentima kakve nikada nisam ula i kakvi ne postoje na Zemlji. Zato sam to sve pokušala jednostavno upiti. Bilo je apsolutno predivno, a onda je prestalo. Opet sam pogledala na sat. Završilo je to no u isto vrijeme kao prethodne no i.

Tre e no i sam ekala, mole i Boga da se to ponovi. Tako je i bilo, u isto vrijeme, na istom mjestu. Ovog puta sam samo uživala u svakoj sekundi svake minute. Najljepši glasovi koje sam ikada ula - ni Charlotte Church nije tome dorasla - nitko odavde ne može to izvesti. Nažalost, pri a ovdje završava. Nema etvrtoog nastavka. Što je to bilo? Jesu li to bili an eli koji mi pjevaju? Nikada to nisam ula ponovno, a otada sam bila u istom dubokom o aju mnogo puta.«

Cherino pismo bez sumnje govori o pjevanju nebeskog zbora Kerubina i Serafina. Njihova glazba je kao nijedna druga, a uti njezin zvuk je, dakako, jedinstveno životno iskustvo. Iako an eoska iscijeljivanja obi no obavlјaju Arkan eli (svojim palicama) i Sile (svojim krilima, o emu ete itati u jednom kasnijem poglavljju), ima slu ajeva kad su im Kerubini i Serafini pomogli koriste i vibracijsko pjevanje. Ovo je naro ito istina u slu ajevima smrtonosnih bolesti.

Da bismo prizvati Kerubine i Serafine da nam pomognu u našem svakodnevnom životu, možemo koristiti ovu meditaciju.

MEDITACIJA ZA ISCJELJVANJE I POMLA IVANJE

Sjednite ili legnite u udoban, meditativni položaj. Zatvorite o i. Opustite stopala, zglobove, listove, koljena, bedra, podruje stražnjice. Opustite tijelo, cijelim trupom prema gore, ruke, prste, vrat i glavu.

Ovog puta, okružite se šarenim svjetлом koje se presijava u dugim bojama, bijelo, zeleno, plavo i koraljno. Zakovitljate te boje oko sebe. Zatim se prenesite do lijepo romani ke zgrade, nalik katedrali, ispunjene visokim mramornim stupovima i treperavim svijeama koje poigravaju i svjetlucaju posvuda. (J po etku ete se možda osjeati vrlo maleno, ali dok idete dalje ovim prelijepim mjestom, osjeate kako vam snaga tijela, uma i duše postaje ja a. Tren prije nego što ete sti i do onoga što izgleda kao višeslojni oltar, ugledate prekrasne anele. Njihova krila sjaje, lica im blistaju i svi vas gledaju s ljubavlju, suosje anjem i razumijevanjem.

Dok tamo stojite ispunjeni bezgrani nom ljubavlju, ujete glazbu. Nije samo negdje izvan vas, nego vam odzvanja i u nutrini. Kao daje svaka stanica ispunjena veli anstvenim zvukom. Glazba nije glasna, nego pulsiraju a, iscjeljuju a i orgazmi ka. Osjeate se tako ispunjeni ljubavlju Boga i ovoga nebeskog zbora. Ostanite tamo koliko god želite i pustite da vam ovaj blagoslovjeni zvuk ispunjava dušu. A onda se polako povucite, odnose i sa sobom pjesmu anela.

Odlazite u svoju crkvu koliko god puta možete. Svakog puta osjeat ete se pomla eno i sve zdravije.

Peto poglavlje

Dva nova reda: Sile i Čistači

»I tako će biti na kraju vremena; anđeli će istupiti i izdvojiti zle od pravednika.«

— Matej 13:49

CI Životu na Onoj strani, pisala sam o osam redova an ela. Do nedavno, kad je Francine u nizu istraživa kih seansi transa koje su prethodile ovoj knjizi iznijela nove informacije, nisam bila svjesna dva dodatna reda: Sila i ista a. CI ovom poglavlju, istražit emo oba.

ISCJELITELJSKE SPOSOBNOSTI SILA

Kao i Arkan elima, petom redu an ela, Silama, iscijeljivanje je prvenstvena funkcija. Ali, za razliku od Arkan ela, Silama ne treba žezlo ili palica sa zelenim kuglama da bi iscijeljivali. To nije, Sile ne upotrebljavaju nikakva pomagala; donose samo sebe, svojim prelijepim krilima oblikuju i zaštitni ki omota oko osobe kojoj su potrebne njihove iscijelitelske sposobnosti. Ono što Arkan eli ne mogu, Sile mogu, jer oni doslovno obaviju osobu svojim krilima.

Sile su an eli visokog stasa, toliko da su ak golemi. Meki su prosje ne do srednje visine, ali svi imaju sposobnost da postanu zaista veliki. Totem Sila je sokol, ija brzina i ustrajnost simboliziraju njima dodijeljenu svrhu. Mjihov je element Mjesec, ponovno nešto što u prirodi nije *element*, nego *dio* prirode, ozna avaju i ženski ili maj inski aspekt. Kamen Sila je smaragd, koji, kao i palica Arkan ela, isijava iscijeljuju u zelenu boju. I vrhovi krila su kod Sila zelenkasto-bijeli i iz njih, kako mi to doživljavamo, izbjija elektri ni plamen. Kad prizovemo Sile, oni nas štite svojim krilima, a uz to osloba aju elektri no ili magnetno zra enje koje nam ulazi ravno u tijelo i djeluje kao iscijeliteljska snaga.

Kad oslobodimo mo nu iscjeliteljsku sposobnost koju sam upravo opisala, možemo je upotrijebiti da odbijemo ili umanjimo bolest. Bolest je samo ulaz u tijelo koji je ostao bez nadzora, ništa više. Me želim ostaviti dojam da se vra am na indijsko vjerovanje da sva negativnost proizlazi iz lošeg duha koji je ušao u tijelo, kao demonska opsjednutost. Dopustite da vam to objasnim na jednostavniji na in.

G životu se svakog dana suo avamo s negativnom okolinom i moramo živjeti u njoj. Imamo svoje obrambene mehanizme za borbu protiv negativnosti: naš imunološki sustav, naš um, energiju, našu genetiku i stani nu memoriju koja sadrži sje anje na svaku tjelesnu stanicu našega sveukupnog postojanja kao stvorenih entiteta. Ako naši sustavi obrane nisu u upotrebi i ako ih ne održavamo, naš imunološki sustav se slama i stani na memorija preuzima vlast. Maš um ne mora biti svjestan što se doga a, naša energija i tjelesno stanje mogu popustiti i mi po injemo prenositi programiranje koje usvajamo svakog dana. Slušamo: »Joj, Mabel, danas baš ne izgledaš dobro«, ili: »Harry, izgledaš kao da bi se mogao malo naspavati«, i mi po nemo razvijati bolest.

Bolest je realnost ljudskog tijela, ali ako moramo uhvatiti prehladu ili gripu, zastoje ne bismo imali 15 minuta, umjesto 15 dana? Imuno-loški sustav izravno je povezan sa stani nom memorijom. Kad postignemo da naša stani na memorija, koja u osnovi može osje ati, postane svjesna da se može boriti, po injemo stvarati unutarnju vojsku za odbijanje bolesti. Kad svoj um programiramo da bude pozitivan, jede odgovaraju e namirnice i dovoljno se odmara, upotpunjavamo redove ove unutarnje vojske. Tada možemo uvesti i svoju vanjsku vojsku, naše an ele. Oni su donosioci i glasnici ozdravljenja. Miži redovi an eli e nas iscjeliti fizi ki, ali viši redovi, Vrline i Gospodstva, iscjelit e nas i mentalno.

SNAŽNE PRI E O ISCJELJVANJU I LJUBAVI

Primila sam mnogo pisama od ljudi koji pišu kako su, kad su izgovarali molitve i poslali an ela prijatelju ili dragoj osobi, te osobe ili ozdravile ili vidjele an ela ili i jedno i drugo. uda su svuda oko nas, ako u njih vjerujemo. Kao što kaže naš Gospod, traži, i dobit eš. Ovo se može primijeniti na sve situacije, pa se moramo sjetiti da pošaljemo an ele i drugima, kao i sebi.

R.T. piše:

»Nedavno je moja prijateljica imala problema s astmom. Ja to nisam znala, ali imala sam osje aj da nešto nije u redu, pa sam zamolila Boga da pošalje an ela koji e je zaštititi. Kad smo sutradan razgovarale, rekla je da je za vrijeme astmati nog napada ušao an eo i sjeo na krevet kraj nje. An eo je ostao s njom cijelu no i ujutro joj je bilo bolje. Sad iskreno vjeruje u an ele i duhovne vodi e.«

Marion piše:

»Vidjela sam an ela. Bio je oko 10 centimetara visok i izrazito blistavo bijel, ali o i me nisu zaboljele dok sam ga gledala. Krila su mu bila velika gotovo kao tijelo i imao je na sebi bijelu halju koja mu je dosezala do stopala. Pojavio se kad sam bila na kraju snaga, u vrijeme kad sam bila gotovo sasvim iscrpljena pomazu i sestrama da se brinu za majku koja je imala rak jetre, tatu koji je imao emfizem i dvije sestre i brata sa Rothmund-Thomsonovim sindromom. Zbog svih tih odlazaka lije nicima, terapija i njegovanja mnogih osoba istovremeno, krajnje sam se iscrpila.

San mi nije lako dolazio na o i jer su mi glavom neprekidno pro-lazile dnevne aktivnosti.

Jedne noći, dok sam se muila da izgovorim molitvu, pogledala sam na vrata spavaće sobe, a tamo se pojavilo malo bijelo svjetlo. Tri puta je u krugu obišlo krevet i smjestilo se na rame moga usnulog supruga - licem ravno prema meni. Imala sam vremena samo da ga identificiram kao malog anela. Pogledavši ga, osjetila sam toplu, utješnu smirenost i oito, istog trena sam zaspala. Sljedećeg ega se sjeam, bilo je jutro. To je bila prva noć nakon mnogo mjeseci koju sam vrsto prespavala. Nakon toga nisam više vidjela tog anela, ali njegov posjet sam sa uvala u mislima i to mi je davalo mir potreban da se opustim i zaspim. Gz toliko potreban odmor, mogla sam nastaviti dalje. Sto se moje obitelji tihaju, odavno sam znala kakav će biti ishod. Mislim da sam zaista htjela samo dobiti snagu i energiju da se brinem za njih. Bog mi je to dao, u obliku malog anela. Samo se nadam da i moje sestre imaju anela.«

Imaju; svatko ih ima.

Iako je Marion znala kakav će biti ishod za njoj drage ljude, ovo je primjer kako aneo prenosi mir i spokojnost i pomaže joj da izdrži bolno putovanje ovdje na Zemlji. Isto tako, to još jednom potvrđuje da aneli mogu biti svih veličina, oblika, boja, ak i u ljudskom liku. Aneli se običajno ne pojavljuju u tako sitnom obliku, ali mogu. Običajno su vrlo visoki i krupnog stasa, ali ponekad promijene lika ili veličine priлагaju se situaciji.

ISTA I

Nijedna druga grupa anela ne radi ono što rade ista i. Ovaj šesti red anela odnosi mraće entitete kad umru. Mraće entitete su oni koji su se odvojili od Boga u početku stvaranja. Mraće entitete ne dotiče niko osim ista i koji ih doslovno zgrabe i otprije u njihovo spremište u Božjem stvaranju. Jedina misija ista i je da se drži na velikoj udaljenosti dok mraće entitet na samrti nije spremjan za prelazak.

ista i su stvoreni kao zaštita za druge entitete i u našem svijetu i na Onoj strani. Oni su razlog zašto zli entiteti ne tumaraju svijetom. Ovdje postoje razorni entiteti i oni koji ne znaju da su mrtvi, ali ista i ne dopuštaju da se mraće entiteti tu zadržavaju. Kad mraće entiteti ispušte posljednji dah, ista i odmah doslovno skoče na njih, s najvećom pažnjom, drže ih vrsto i sigurno i žure do spremišta, što brže. Nema zaustavljanja, nema osvrtanja, nikakvog oklijevanja. Predani su zadatku, a ipak svoj posao odrađuju vrlo brižno.

Francine kaže da svi na Onoj strani znaju kad su ista i tu, jer sve staje, kao »plavi kod« u bolnici kad nekome treba hitno oživljavanje. Ako je mraće entitet pao ili umro, svi ostali aneli i vodi i sklanjavaju se i oslobađaju put da ista i mogu ući. Ako smo u blizini mraće nog entiteta kad on umire, naši aneli će ustuknuti. Mogu nas okružiti da nas zaštite, ali sve staje; sve postaje mrtva ki nepomično na Onoj strani dok ista i ne dohvate tu mraće nu dušu i odnesu je.

ista i su, inače, lijepi. Nisu mali tamni gnomovi kako ih prikazuju u filmovima. Njihova anima ili totem je gavran, ija crna boja se odnosi na njihovu funkciju. Njihov element je vjetar, oblik zraka koji označava sveobuhvatnu prirodu njihova zadatka: ne dozvoliti da nijedan mraće entitet pobegne. Njihov kamen je opal, a krila su im bijela s naranastim preljevom.

Kad mi je Francine ispri ala o tom redu an ela, to što znam da oni odnose zlotvore zato da ih ne moramo sretati na Onoj strani donijelo mi je veliki mir. Ali, molim vas, budite svjesni da u Božjoj milosti svi entiteti igraju ulogu u našem usavršavanju. Da nema negativnog, mi ne bismo mogli znati da smo postati još pozitivniji. Ako mra ni entiteti nisu podobni za iskupljenje, Bog ih apsorbira natrag u nestvorenu masu. S druge strane, mi smo uvijek ostati individualni.

Mnogo puta me ljudi pitaju nisu li oni sami nekakav mra ni ili zli entitet. Sama injenica da postavljaju to pitanje pokazuje da nisu mra ni ili zli. Da jesu, ne bi pitali. Mra ni entiteti nikad ne pitaju. Oni jednostavno opravdavaju svako zlo i odvratnost koju u ine bez imalo kajanja ili žaljenja.

Ljudi me pitaju i o mra nim ili zlim duhovima u njihovu domu ili u njihovoj blizini, ali to je još jedna stvar koja se ne događa. To je ili manifestacija mentalnog oboljenja ili se možda radi o zbumjenom duhu, vezanom za Zemlju, koji je umro, ali to ne zna i zato je suicidalan, problematičan, hirovit ili zlo est. Takvi duhovi mogu biti ponekad strašno razorni, ali oni nam zaista ne žele zlo. Oni su samo *poltergeist*, a to je njemačka riječ koja zna i »nestašni duh«. Zato, mislim, uvijek govorim da se trebamo više bojati živih nego mrtvih.

ZAŠTITA OD ZLA

estvo me pitaju: »Dolaze li nam an eli samo kad ih dozovemo?« Odgovor na to pitanje je: ne. An eli su uvijek oko nas, ali oni dolaze i odlaže za razliku od naših duhovnih vodiča koji su uvijek uz nas. Duhovni vodiči imaju puno veću slobodu kretanja nego an eli. Vodiči su moguće usobno razgovarati, zabavljati se i voditi rasprave, me usobno i s Vijećem. An eli to ne mogu. Oni su kao udesni projektili poslati s

odore enim zaduženjem i nikada ne skreću u s putu. Nemoguće je vidjeti Silu koja obavlja posao ista a, ili Arkan eli koji radi ono što inače radi An eo, ili An eli koji uzima arkan eosko žezlo sa zelenom kuglom. Baš kao što mačka ne postaje pas, an eli ne narušavaju svoje redove. Njihove specifične dužnosti su točno dodijeljene. Zato, ako vam je potrebno iscijeljivanje, prizovite Sile ili Arkan eie.

Svi mi imamo svoje vlastite anele, ali kad pozovemo dodatne anele u pomoći, oni će doći i svi, to nije, osim ista a. Možemo pozivati ista e do besvjести, ali ako smo bijeli entiteti, oni nam se neće približiti. Zašto bi dolazili kad za to nema razloga? Vole li nas oni? Dakako, ali briga za nas nije njihov posao, osim ako nismo mra ni entiteti, jer to je još njihov posao i time se bave.

Ali, postoji jedan slučaj kad bijeli entitet može pozvati ista e u pomoći. Ako želimo da mra ni entitet ostane podalje od nas, možemo pozivati ista e da ih odijele od nas. CI tim slučajevima, oni nas mogu zaštiti tako da okruže mra ni entitet, a ne nas, i ponavljaju njihov zli utjecaj. Ovo ne mogu dovoljno naglasiti: ako smo, kao bijeli entiteti, okruženi negativnošću, ista i neće pričati nama - oni će otići i do izvora negativne energije. Ista i su potpuno predani mra nim entitetima.

PRIZIVANJE AN ELA ZA ISCJELJVANJE

Prije mnogo, mnogo godina, u doba rane terapeutske hipnoze, koristila se magnetna sila i elektricitet. Pionir ovog tipa terapije bio je njemački lekar Franz Mesmer, koji nam je dao riječ *mesmerize* (engl. *hypnotizirati*). Mesmer je bio jedan od prvih koji su koristili vodu u spoju s magnetnom silom i elektricitetom. On je imao ispravnu ideju, ali je strujnim udarom gotovo usmratio neke svoje pacijente i zbog toga su

ga u Francuskoj zamalo lin ovali. Istina, imao je uspjeha u lije enju, ali tehnika mu je bila - najblaže re eno - arhai na.

Sre om, mi se ne moramo priklanjati takvim metodama. Umjesto toga, možemo dozvati Sile, s njihovim plavim magnetnim elektriciteom. Štoviše, možemo pozvati *sve* an ele koje smo do sada prou ili i zamoliti ih da nas okruže mo nim iscijeliteljskim krugom - An eli za zaštitu, Arkan eli sa svojim iscijeliteljskim žezlima, Kerubini i Serafini s radosnim pjesmama i Sile s nadstrešnicom od svojih krila. Kad Arkan-eli dotaknu naša oboljela tijela iscijeliteljskim žezlima; kad nas Sile obaviju i po nu emitirati svoju iscijeliteljsku energiju i kad se Kerubini i Serafini spiralno podignu uvis od vibracija i tonova iscijeliteljske pjesme, tada se osloba aju strahovite iscijeliteljske snage. Naime, mra no ne može živjeti tamo gdje odzvanja glazba. Mra no ne može živjeti tamo gdje Božje ljubavi ima u izobilju. Mra no ne može samo sebe održavati. Zato, meditaciju koja slijedi koristite svaki put kad se želite okružiti an elima, a naro ito ako vam je potrebno iscijeljivanje.

MEDITACIJA ZA ISCJELJVANJE

(od Francine)

Sjednite ili legnite u udoban, meditativni položaj. Zatvorite o i. Opustite stopala, zglobove, listove, koljena, bedra, podru je stražnjice. Opustite tijelo cijelim trupom prema gore; ruke, prste, vrat i glavu, i osjetite kako se vaši an eli po inju okupljati.

Osjetite kako prvi red, An eli, po inju pristizati da vas zaštite. Osjetite i naslutite lepršanje krila dok se skuplja oko vas u zaštitni koj barijeri.

Zatim osjetite kako dolaze Arkan eli; stasiti su i nose svoje velike palice sa zelenim iscijeljuju im kuglama na svakom kraju. Osjetite kako je to kad vam dotaknu tijelo svojim iscijeljuju im žezlima, od vrba glave na najvišoj akri niz meridijane vašeg tijela. Osjetite njihov dodir kad blago dotaknu podru je tre eg oka na sredini vašeg ela, spuštaju i se preko o iju, niz nos, usta i podru je grla.

Dok spuštaju svoje iscijeljuju e palice, možda e se zaustaviti na nekom podru ju zbog djelotvornijeg lije enja. Ako se to dogodi, pratite kako zelene kugle upijaju bolest i negativnu energiju i pri tome postaju sve tamnije. Arkan eli se sada spuštaju još niže, u podru je le a i ramena, pa podru je grudi i zaustavljaju se na solarnom pleksusu da o iste tu glavnu akru. Spuštaju svoja iscijeljuju a žezla još niže, preko podru ja želuca; trupom vašeg tijela, podru ja reproduktivnih organa i dolje do nogu, koljena, zglobova i nožnih prstiju, iste i sve putem.

Sada osjetite Kerubine i Serafine koji stvaraju divovski glazbeni vir oko vas. Njihova pjesma, ak i ako je ne uvete, po et e vam ispunjavati sve stanice svakim djeli em svoje tonalne glazbe i vibracija. Svaki Kerubin i Serafin zna vaš ton, pa e vaše tijelo odjekivati tim tonom.

A sada emo prizvati sve an ele. Isijavaju energiju iz svojih totema i nose svoje bisere, akvamarine, kvarcove i smaragde. Prijozovite Sile, uspravne i visoke s velikim, lijepim krilima. Sad vas Sile po inju okruživati. Okružuju prostoriju ili podru je u kojem ste, ali okružuju i vaše tijelo dok im se krila rasprostiru oko vas gotovo kao šator. Po inju osloba ati svoj elektri ni naboj i vi vidite ili osje ate kako vam plavi lukovi energije prodiru u tijelo. To ne boli; vi po injete osje ati kako vas to pro is ava, gotovo kao elektri ni naboj koji putuje gore-dolje vašim tijelom, ispiru i i sve

rane, svu bol, muku, patnju, virusnu infekciju ili bolest. Osjetite ozdravljenje ili pomlađivanje svojih vitalnih organa.

Sile sada pomi u krila. Osje ate šuštanje njihovih krila i možda ete akuti ili osjetiti zvuk lepršanja pri tome. Sada ulaze u vašu stariju memoriju i podsvjesni um, izvlače i uspomene na prošli život ili događaj koji bi mogao biti uzrok oboljenja ili tegoba u vašem tijelu. Vaš um i vaše tjelesne stanice tako postaju svjesne da se to dogodilo u prošlosti i da u ovom vremenu i na ovom mjestu to više ne vrijedi. Osjetite i doživite ovu viziju ili dojam, usvojite sve i shvatite što je to. /Ako ovo snimate za sebe, ostavite prazninu na snimci za ovo iskustvo./

Sada oslobođite ovo iskustvo iz prošlosti ili bolest dok ga energija Sile isti iz vašeguma i stanica. Oslobođite ga.

Osjetite toplinu krila i blagi povjetarac, obavljen Božjom ljubavlju. Osjetite ljepotu ovog trenutka dok mnoštvo anđela posluje oko vas, iscjeljuje vas i štiti. Bog ih je poslao da vam pomognu. Osjetite kako se ova električna struja igra vašim tijelom. Prepustite joj se. Ne e vas povrijediti i možda ete se iznenaditi ako osjetite neku vrstu strujanja u dijelu svojeg tijela za koji niste znali da ima ikakvih problema. Nemojte to odbijati; omižnadu više nego vi što vaše tijelo treba, bez obzira radi li se o limfnim stanicama, sustavu endokrinih žlijezda, srcu, plućima. Pustite im se, kako mi to kažemo.

A sada osjetite kako Sile polako ustaju i udaljuju se od vas kao likovi na strazi. Svijaju svoja krila i stoje mirno, silnog stasa i moci. Dok još stoje nad vama, osjetite kako se podižete, do kraja, do pune svijesti, osjećajući se apsolutno udesno, bolje nego ikada prije. Na broj tri, postanite potpuno svjesni. Jedan... dva... tri.

Koristite ovu meditaciju tretirajući svaku bolest ili tegobu koju imate. Možete smanjiti oboljenje, posti i da bude kratkotrajno, kratkog vijeka ili ga potpuno izbaciti iz svog tijela. Ako osje ate poboljšanje u bilo kojoj zdravstvenoj tegobi, molim vas, posjetite liječnika radi potvrde.

Christine
Timmons

Šesto poglavlje Vrline

*„Jer anđeli koji su veći po snazi i moći ne sude
im pred Gospodom.“*

— Petar 2:11

Sedmi red an el a, Vrline, predstavlja golubica - ozna avaju i mir, ljubav i Svetog duha komunikacije od Boga Oca i od Božice Majke. Njihov kamen, srebro, odražava se u boji njihovih krila, iji blijedoplativi vrhovi imaju blistavi, srebrnoplativi sjaj. Prvenstvena svrha Vrlina je da nam pomažu u našim životnim kartama, tim nacrtima našeg života ovdje na Zemlji koje stvaramo na Onoj strani prije nego što se rodimo u inkarnaciji. Element Vrlina je voda, ozna avaju i fleksibilnost i promjenu (a to oni rade na našim kartama, ako je nužno.)

G svojim kartama izabiremo vrijeme rođenja, zodija ki znak, roditelje, djecu i prijatelje, svoju lokaciju na Zemlji i glavne događaje koji se odnose na naše teme (područja koje izaberemo kao svoju specijalnost u ovom životu) - a to je samo vrh ledenog brijega! Svatko od nas obično ima primarnu temu i sekundarnu temu, koje smo izabrali s popisa od 45 mogućnosti. Te teme u osnovi određuju o čemu će se raditi u našem životu, i naš se život okreće oko njih. Za vašu informaciju, uključuju sam i sljedeći popis tema. Pogledajte ga i provjerite možete li odrediti u koje dvije pripada vaš život. (Ne želim ovdje ulaziti u veće pojedinosti, jer je taj materijal pokriven u mojim prethodnim knjigama. Zato, da biste saznali više o temama i načinu kako utječu na nas, molim vas pročitajte moju knjigu *Život na Onoj strani*, izdanje nakladničke kuće Planetopija.)

Na Onoj strani, budući da smo u stanju blaženstva i želimo se usavršiti za Boga, odabiremo te predmete u enja. Znam što mislite, jer i ja sam tako razmišljala: *Što nije bilo da izaberem svu tu patnju u životu? Zašto sam izabrala tako tešku temu?* Ono što ponekad ne razumijemo je da je dovoljno već i to što smo preživjeli svoj život. Zaista vjerujem

da je ovaj život jedini pakao koji smo ikada iskusiti i, nakon što se ovdje usavršimo, naše duše veli aju Gospoda. Nakon mnogo godina shvatila sam da bez muke, kako kaže stara izreka, nema nauke.

Životne teme

Aktivator	Katalizator	Progonjenost
Analitičar	Kontrolor	Ratnik
Borac za stvar	Manipulator	Siromaštvo
Duhovnost	Mirovrač	Spasitelj
Emocionalnost	Nepogrešivost	Stjegonoša
Esteta	Odbačenost	Strpljenje
Graditelj	Odgovornost	Sljedbenik
Gubitnik	Opstanak	Tolerancija
Harmonija	Pasivnost	Umjerenošta
Humanist	Pješak	Usamljenik
Intelektualnost	Pobjednik	Vidovnjak
Iscjelitelj	Pogrešivost	Vođa
Iskušavatelj	Potraga	Zakonitost
Iritantan	Pravda	Zlostavljač
Izvođač	Progonitelj	Žrtva

Svima nama treba pomoći u usavršavanju naših tema i izvršavanja životne karte jer je to mnogo složenije nego što možda shvataamo. Naši duhovni vodi i, Vije i naši aneli, a naročito Vrline, tu su da nam pomognu da od ovog života, za Boga, izvučemo najviše što možemo.

KAKO NAM VRLINE POMAŽU OKO ŽIVOTNE KARTE

Na Onoj strani, Vrline nam prvenstveno pomažu oko karte prije nego što se inkarniramo. Neposredno prije nego što ćemo ući u ovaj život, ulazimo u izolaciju, kako bismo meditirali i zadnji put razmotrili ono što želimo postići. To je vrijeme kad Vrline dolaze u prvi plan, pomažu i nam da još jednom, zadnji put pregledamo našu kartu. U izolaciji tog procesa ne ometa nas nitko osim Vrlina, koje su, mogli bismo reći, straža na ulazu u inkarnaciju. Oni se ne bave sastavljanjem naše karte od početka; to radimo sa svojim duhovnim vodiima i Vije em.

Umjesto toga, Vrline nam pomažu da posljednji put pregledamo karte, tik prije nego što ćemo se inkarnirati. To je pomalo kao da se spremamo na put i imamo priliku da u posljednji tren unešemo promjene. Možemo reći: »Oh, zaboravila sam vam reći da zalijete cvijeće i nahranite mačku«, ili možemo odlučiti da preskočimo ili dodamo neku atrakciju na putu, zato da uštedimo vrijeme ili zato što ćemo to biti usput. Možda ne ćemo unijeti velike promjene, ali možemo primijetiti male, fine pojedinosti koje smo ranije previdjeli.

Vrline, za razliku od naših duhovnih vodi i ili bilo kojeg drugog reda anela, imaju moći da izmijene našu kartu ne traže i odobrenje od Vije. Pomažu i nam da se pripremimo za svoj život na Zemlji, Vrline će možda upitati: »Jesi li sigurna/siguran? Želiš li nešto promijeniti? Želiš li proistići svoju kartu? Želiš li neko područje malo proširiti?« Vrline neće promijeniti nijedan veliki, specifični događaj koji smo isplanirali za svoj život, kao odluku da upoznamo nekoga tko će na nas ostaviti dubok dojam, ili da doživimo nesreću u kojoj bi se mogli ozbiljno povrijediti. Ne, Vrline neće dodati niti izbrisati nijednu bitnu točku, ali sigurno ih mogu modificirati.

Uzmimo, na primjer, neku nesreću. Sposobnost mijenjanja je najveća tik prije nego što ćemo se inkarnirati, dok smo još na Onoj strani, s

Vrlinama. Prikladnije e biti da u to vrijeme kažemo: »U redu, predvidje la sam nesre u u kojoj u slomiti nogu, jer mi je odmor zaista bio pot reban, a nisam znala kako druga ije bih to postigla. Ali predomislila sam se i zaklju ila da mi ne treba toliko odmora. Umjesto toga, samo u uganuti lanak.«

Drugim rije ima, možemo modificirati doga aj - ne mijenjaju i samu radnju - mijenjaju i njezin mali dio. Možda smo smanjiti stu panj boli ili vrijeme potrebno da se oporavimo, ali ne smo potpuno eli minirati nesre u ili ukloniti mogu nost za toliko potreban odmor.

Evo još jednog primjera kako nam Vrline mogu pomo i u podešavanju naše karte. Recimo da sam za odre eni život planirala da imam kvocijent inteligencije 120. A onda sam odlu ila da mi za posao koji želim raditi treba kvocijent 145 ili 150. Vrline, nakon što pregledaju kartu skupa sa mnom, mogu ak tvrditi da mi treba kvocijent 160 da ispunim svoj životni zadatak. Iz ljubavi za našu dobrobit i uspjeh, Vrline e nam predložiti i razmotriti s nama promjene koje preporu uju i onda unijeti prilagodbe. Vrline su posljednji entiteti Božjeg stvaranja koje obi no vidimo prije nego što se inkarniramo i oni nam prenose ljubav Boga Oca i Božice Majke dok po injemo svoje putovanje.

MODIFICIRANJE KARTE TU NA ZEMLJI

Kao što sam rekla, najve a prilika za modificiranje naše karte doga a se prije inkarnacije, ali doga aje možemo modificirati i kasnije, kad smo ve u životu. Sljede a pri a ilustrira što želim re i.

Valerie piše:

»Zaista do današnjeg dana vjerujem da je moj život promijeno an eo u ljudskom obliku. To se dogodilo u ožujku 1996. na

otoku Gozo, u blizini Malte. Doga aji koji su se iznjedrili nakon tog prvog susreta zauvijek su mi promijeniti život.

Bila sam u svom du anu jednog vjetrovitog popodneva. Dok sam telefonirala, vidjela sam kako ulaze muškarac i žena. Vidje la sam da muškarac odlazi, ali žena je ostala. Bila je lijepa na an eoski na in i imala je kraljevsko držanje. Prišla mi je i po e le smo razgovarati o mom du anu. A onda me je neo ekivano upitala znam li što je to 'medij'. Da, odgovorila sam i rekla joj da nikad prije nisam bila s medijem ili vidovnjakom. Odjednom, zatekla sam se kako je pitam može li mi pomo i. Ona je odgovorila: 'Zato sam i došla'.

Sljede ih sat vremena ona mi je dalje pri ala o mom životu i objasnila u kakvoj sam strašnoj opasnosti. Prenijela mi je poruke od ro aka koji više nisu tu i potvrdila je moje najgore strahove. Ali dala mi je i nadu i podršku, kao nitko do tada. Nakon tog susreta, moj duh se ponovno probudio i ja sam se otpuila na dugo putovanje da ponovno uspostavim kontrolu nad svojim životom i pri tome sam ostavila zlo koje ga je prožimalo. Za to vrijeme nitko drugi nije ušao u du an. Kad sam se na to osvrnula, ona je rekla: 'Jasno da nije; ja sam radila na tome da te spasim'. Kad sam je pitala kako je došla do mene baš tog dana, njezin odgovor je bio: 'Bog me uvijek pošalje kad sam najpotrebnija'. Znala sam da sam tog dana spašena i da me spasila potpuno nepoznata osoba.«

An eo kojeg je Valerie opisala o ito je dobro poznavao njezinu životnu kartu. Za razliku od mnogih pri a o an elima koje se nalaze u ovoj knjizi, žena u du anu govorila je ljudskim glasom, a ne telepatskim kontaktom koji bi djelovao jednako stvarno. U ovom slu aju, informaciju o Valerienoj karti možda je Vrlina prenijela njezinu duhovnom

vodi u, ili drugom an elu koji je uzeo ljudski lik da joj prenese poruku, lako, to zapravo i nije važno; na kraju, poruka potje e od Boga koji voli sve.

ODBOR ZA DO EK NA ONOJ STRANI

Vrline obi no ne silaze niti se pojavljuju ovdje na Zemlji. Njihova funkcija je da nam pomognu na Onoj strani prije nego što u emu u ovaj život. Ali, oni e nas (kao i Gospodstva i neki drugi redovi) do ekati na kraju tunela kad se vratimo na Onu stranu. Ponekad se ak poredaju duž tunela, a Francine kaže da ih je vidjela kako silaze ak do dvije tre ine puta da pozdrave dušu koja se vra a. Vrline se obi no poredaju u tunelu kad prelazi osoba s velikim duhovnim sposobnostima - ne zato što je ta osoba tako uzvišena, nego zato da iskažu poštovanje prema tom entitetu i onome što su ona ili on prošli u životu. Vrline su jedini red koji e se poredati duž tunela gdje njihov jasni, blještavi sjaj ini dio onog svjetla koje ljudi esto opisuju. Ali, kad pro emo tunel, vidjet emo Prijestolja, Poglavarstva, Gospodstva i sve druge redove an ela.

Melissa piše o an elu koji joj je donio mir kroz viziju i koji je bio prisutan pri odlasku njezine bake:

»Nešto sam doživjela, ali nisam sigurna je li to bio an eo. Kad je moja baka otišla, imala sam neku vrstu vizije, nešto takvo. Vidjela sam baku koja leži, a nad njom je stajala široko nasmiješena žena, u lepršavoj bijeloj suknni ili haljini. Sve je bilo predivno bijelo. Žena nije rekla ništa, samo se smješkala i ja sam znala da je sve u redu. Kad sam vidjela taj predivni prizor, kakav mir je to donijelo mom srcu i umu!«

Sli no pismo dolazi od Pat, koja piše:

»Htjela bih vam ispri ati jedan razgovor izme u moje majke i njezine prijateljice. Majka me je jednog jutra nazvala, vrlo uzbuna. Pri ala mi je o ženi koja je bila kraj njezina kreveta cijelu no . Rekla je da se ljepota i ljubav koju je vidjela na licu te osobe gotovo ne može opisati. Ona je znala, rekla je, da je to an eo. Moja majka je u to vrijeme bila jako bolesna. Rekla je da an eo nije pomicao usne; ali ta žena joj je rekla da e joj biti dobro i da mora biti jaka.

Nekoliko dana kasnije, moja majka je razgovarala s prijateljicom i pitala ju je li ikada sanjala an ele, jer je majka vrsto vjerovala da se njoj to dogodilo. Njezina prijateljica odgovorila je potvrđno, da je oko njezina kreveta nekoliko no i prije bila cijela grupa. Rekla je da su bili veli anstveni i lijepi. Pogledala sam obje žene i obje su imale smiren izraz. Majka je tada zadnji put vidjela svoju prijateljicu, jer je ona umrla tri dana poslije. Meni je ak rekla da emo se vidjeti u srijedu. I vidjela sam je u srijedu, na pogrebu.

Vratimo se mojoj majci. Imala je srane probleme i dugo je ve bila bolesna. Neo ekivana smrt prijateljice i sestre blizanke dva mjeseca poslije, vjerujem, bilo je ono zbog ega je an eo pokušavao re i mojoj majci da treba imati snage i da nije sama. Majka je godinama imala tegobe zbog svoje bolesti, a izgubila je sve prijatelje, uklju uju i i dvije posljednje prijateljice koje joj nisu mogle biti bliskije. Bila je sama; me utim, vjerujem da je an eo bio uz nju sve do onog trenutka kad je otišla, 15 mjeseci poslije.«

An eli dolaze zato da nam ublaže bol i pruže utjehu i saznanje da ljudi opstaju na Onoj strani. Budite uvjereni da su Patina majka, njezini prijatelji i drage osobe svi dobro, da su sretni na Onoj strani i da su ih njihovi an eli toplo pozdravili kad su stigli. Svi smo jednog dana podijeliti to iskustvo. Do tada, kad trebamo pomoč oko svoje karte ili kod nekog određenog problema, bolesti ili teške situacije, možemo koristiti ovu meditaciju da dozovemo Vrline u pomoč.

MEDITACIJA ZA POMOČ KOD ŽIVOTNE KARTE I U TEŠKIM VREMENIMA

Sjednite ili legnite u udoban, meditativni položaj. Zatvorite oči. Opustite stopala, zglobove, listove, koljena, bedra, podruje stražnjice. Opustite tijelo cijelim trupom prema gore; ruke, prste, vrat i glavu. Odahnite duboko tri puta, okružite se zlatnim svjetлом i izmolite sljedeću molitvu.

Najdraža Majko, molim te pošalji svoje anele da mi pomognu u _____ [izrazite molbu], tako da ispunim svoju životnu kartu, ali tražim Tvoje posredovanje u ovo vrijeme bolesti, ojačanja, bolja ili beznačaj. Daj da Tvoj aneli dođu i uvaju me. Ukloni svu bol i patnju i pomogni mi da vidim svjetlo na kraju ovog mračnog tunela i da mi to u život donese zdravlje i spoznaju.

Ležite i razmišljajte - ne samo o problemu, nego i o pozitivnom ishodu. An eli će vam se okupiti oko kreveta da vas zaštite od svega zla.

Podignite se, ili još bolje, opustite se i utonite u san.

Sedmo poglavje Gospodstva

„I najsigurnije, postoje čuvari, Časni pisari. Oni
znadu što radite.“

— Kur'an 82:10-12

GOSPODSTVA, osmi red an ela, nadziru naša dobra djela i akcije i bilježe ih u trajnoj karti poznatoj kao Akaški spis. Svaka osoba, još od po etka vremena, ima svoj pojedina ni Akaški spis. A svi oni zajedno ine ogromni Akaški spis svega stvorenog. Neki ljudi to zovu svojom knjigom, ili svojim privatnim svitkom; ja više volim naziv *Knjiga života*. Koji god naslov izabrali, važno je znati da sve naše akcije i djela bilježe i uvaju Gospodstva.

Možda ete se upitati kako bi jedna knjiga uopće mogla biti dovoljno velika za to. Ne može se objasniti kako jedan jedini tom može biti dovoljno velik da sadrži bilješke o svemu stvorenom, ali Francine nas uvjerava da jedna takva postoji. Ona to uspore uje s na elom koje kaže da 100 ana eli može sjediti na vrhu pribada e. Na Onoj strani, vrijeme, prostor i fizika nisu isti kao ovdje; nema vremenskih ili prostornih ograničenja.

Gospodstva se ubrajaju me u najzaposlenije redove ana eli i što se ti e u enosti, najelitniji su. Oni su neka vrsta inteligencije me u ana elima. Njihov totem je puma, što simbolizira njihovu snagu i dosljedanstvo. Njihov element je zemlja što predstavlja trezvenost i živote koje bilježe, a kamen je hematit. Simboliziraju i krv života, odgovara i njihovim krilima koja su bijela s tragovima tamnocrvenog.

KAKO GOSPODSTVA POMAŽU NAŠIM VODIIMA

Gospodstva pomažu našim vodiima na dva različita načina. Prvo, imaju sposobnost da odrede koji red ana eli može najbolje pomoći kod

odre enog problema i uvijek su u pravu. Drugo, stalno imaju pristup našim kartama i mogu u trenu odgovoriti na svako pitanje koje postave naši vodici.

Gospodstva imaju mo da organiziraju pomo drugih an ela u trena, ali naši vodi i su oni koji pozivaju razli ite redove an ela da nam pomognu u nepovoljnim situacijama. Na vodi e se nikada ne gleda kao na bi a niža od Gospodstva. Zapravo, ako ga pritisnemo - a njima ne smeta kad ja to kažem - vodi e nadja ati an ela, bez muke. Naši duhovni vodi i uvijek imaju prvenstvo jer imaju puno bolju op u sliku o nama i živjeli su na našoj ravni postojanja. Njihova humaniziranost im pomaže da nas bolje razumiju. An eli se, s druge strane, nikada nisu inkarnirali na našoj ravni, lako su ista ljubav, esto su više usredoto eni na svrhu koja im je dodijeljena. Imaju specifi ne dužnosti na Onoj strani i nisu humanizirani u tolikoj mjeri kao naši vodi i.

Gospodstva, sli no kao i Vrline, obi no ne silaze na našu ravan postojanja. Ne kre u se baš slobodno ni na Onoj strani jer se ve inom zadržavaju u svom posebnom kvadrantu. Ponovno, da bismo elaborirali pojma *kvadranti* za one koji možda nisu pro itali moje prethodne knjige, dopustite mi da ukratko objasnim nešto više o njima.

Kao što ste ve saznali iz ove knjige, na Onoj strani postoje duplikati svih geografskih masa koje mi ljudi imamo ovdje na Zemlji, osim oceanskih podru ja koja nisu tako velika. Svaki od naših kontinenata je duplicitan i podijeljen na etiri zasebna podru ja, ili kvadrante. Možda vam ne e biti jasno da ova podjela na kvadrante služi jedinstvenoj svrsi: namijenjena je specijalizaciji razli itih zanimanja entiteta na Onoj strani. Drugim rije ima, uzgoj životinja može se odvijati u jednom kvadrantu, istraživanja u drugom, a podu avanje u tre em.

Ovdje na Zemlji, bez obzira na to u kojem dijelu svijeta živimo, svaki dio potpada u neki kvadrant. Gospodstva su dodijeljena svakom pojedinom kvadrantu i odgovorna su za bilježenje života svih entiteta

koji žive unutar tog kvadranta. Gospodstva su me usobno u potpunoj komunikaciji, pa ako putujemo ili se preselimo u drugo podru je, Gospodstva u novom kvadrantu jednostavno preuzimaju vo enje naših spisa.

Kao Vije e, i Gospodstva imaju širok pristup našim životnim kartama. Gospodstva su nosioci informacija koje daju izravno svakom duhovnom vodicu kojem zatreba dodatna pomo u vo enju svojih šti enika. Kad traže pomo , vodi i e se ponekad protokolarno prije obratiti Gospodstvima, nego izravno Vije u. Ponekad vodi ne želi gnjaviti Vije e nekim sitnim detaljem, iako Francine kaže da se obra ala Gospodstvima i zbog velikih pitanja.

Dakako, ako je zbog ne ega zabrinuta, ona odlazi ravno na Vije e, ali ako nešto treba nadopuniti, ili ona za nešto ne zna, može se obrati Gospodstvima i pitati što može u initi. Duhovni vodi i obra aju se Gospodstvima traže i dodatnu pomo kod svih vrsta pitanja, uklju uju i financijska i zdravstvena pitanja, me uljudske odnose i bezbrojne druge probleme. Budu i da su Gospodstva uvari naših životnih karti i spisa, esto mogu pomo i u takvoj situaciji.

Iako naši vodici poznaju naše karte, stvari mogu ponekad krenuti krivim smjerom. Možda e nam zaprijetiti opasnost ili smo biti u izvanrednoj situaciji pa vodi nema vremena da pretražuje sve pojedinosti naših individualnih spisa. Iskreno, naše karte mogu zaista biti teško prohodne - pomalo kao da itate telefonski imenik. Prepune su sitnih detalja i malih nagovještaja, pa ako se vodi žuri, možda ne e biti vremena da sve pregleda. G tim slu ajevima, vodi može odjuriti do Gospodstva i u trenu dobiti odgovor na svako pitanje. Ako vodi samo želi vidjeti ishod, on ili ona može pitati: »Kakav je ishod za ovu osobu? Je li to to ka odlaska? Je li moj šti enik u opasnosti?« Budu i da se naši vodi i esto savjetuju s njima, Gospodstva drže naše individualne spise pri ruci. Oboružani odgovorima koje su dobili od Gospodstva,

vodi i tada mogu postati, kako ja to zovem, »poticajni duhovi«, koji se uvlače u naš um i pomažu nam da izaemo na pravi put.

Ova složena mreža odnosa bolja je od ijednoga sigurnosnog sustava koji sam ikada vidjela. Nadilazi ak i najsofisticirane obavještajne organizacije ili procese dekodiranja. Ako nešto naruši našu kartu, vodiće u initijalne sve da je obnove ili pronađe u alternativne načine da nas vrate na naš izabrani put.

Ponekad su malo kratkovidni, zato što su tako zaokupljeni trenutnim zbivanjem. Kad se to dogodi, moraju stati, iako imaju sjajno pamćenje, i ponovno se uskladiti s našim kartama. Naš odnos s vodićima prilično je sličan ljubavnoj vezi. Zaokupljeni su onim što žele za nas i moguće postati pretjerano emocionalni kad mi proživljavamo patnje i bol. Budući da su na neki način napola u našoj dimenziji, a napola izvan nje, oni upijaju negativnost iz toga što su uključeni u *našu* negativnost. Zato im s vremenom na vrijeme treba svojevrsno iščerpanje, a to obavlja Vijeće. Kad ne bi bili do neke mjere humanizirani, ne bi nam bili od koristi. Jesu li uzvišeni? Jesu. Jesu li posve eni? Apsolutno. Ali moraju suosjeati s onim što mi prolazimo u životu da bi nam mogli pomoći.

PROCES ORIJENTACIJE

Kao što sam već rekla, Gospodstva bilježe naša djela, narođeno ito ona dobra. Taj zadatak je za nas vrlo koristan, jer su nam njihove bilješke velika pomoć kad se vratimo na Onu stranu.

Pri prelasku iz ovog života prolazimo kroz tunel prema blistavom bijelom svjetlu. Za većinu nas to je poznat postupak; prošli smo to puno puta jer smo živjeli mnoge živote. Kad stignemo, izlazimo iz tunele i pozdravljamo svoje voljene osobe, vodeće i anele koji su ekajti na

nas. Na Onoj strani, svi su sretni i ispunjeni mirom, radošću i blaženstvom koje daju Bog Otac i Božica Majka. Kad se netko od nas vrati na Onu stranu, odmah osjetimo ovu predivnu atmosferu sreće.

Nakon uvodne proslave povratka Kući, odlazimo ili u Dvoranu pravde ili Dvoranu mudrosti (dvije spektakularne gravevine na Onoj strani) da pregledamo svoj upravo završeni život na zemaljskoj ravni postojanja. Ovaj proces se naziva *orientacija*. Svatko prolazi kroz proces orientacije kad se vrati iz inkarnacije. Tijekom orientacije pregledavamo proživljeni život i preusmjeravamo se na Onu stranu. To obično radimo uz pomoć svojih vodiča, velikih uitelja ili savjetnika.

Svoj život gledamo uz pomoć, kako to Francine zove, »skenera«, a to je prilično slično televiziji utoliko što možemo vidjeti i uti sebe i druge. Za razliku od televizora, skener nam dopušta da vidimo bilo koje razdoblje života koji smo proživjeli. Možemo vidjeti svoje akcije, reakcije i bezbrojne emocije koje smo iskusili u životu. Odlučujemo što želimo vidjeti i kojom brzinom će to biti. Izbor je isključivo naš i mi sami procjenjujemo svoj život. Suprotno od uobičajenog vjerovanja, na Onoj strani nas nitko ne prosuđuje. Mi smo ti koji plješemo sebi, ili se kudimo, ako tako odlučimo.

Cl tom trenutku, svrha Gospodstva dolazi jako do izražaja. Budući da su kronari, Gospodstva su zapisala sve događaje našeg života, koncentrirajući se na dobra djela i postupke. Ovi postupci su zapisani zlatom na prelijepom svitku i svatko od nas ima svoj svitak. Naši svitci su privatni i ne daju se na uvid javnosti. Cl procesu orientacije esto se sami po nemu prekoravati. Tada naši prelijepi svitci dolaze na red i kaže nam se: »Dakle, misliš da si jako loš. Pogledaj kakva si sve dobra djela u inio.«

Ovaj podsjetnik na naša dobra djela puno nam pomaže, narođeno ito kad osjećamo žaljenje ili krivnju. Ne znam ni jedno ljudsko生物 - osim ako nisu potpuno skrenuli, sa egom izvan kontrole - koje ne dolazi na

orientaciju s nekim osje am žaljenja. Gz malobrojne izuzetke, ljudi gotovo uvijek kažu: »Mogao sam, trebao sam ili da sam barem to u inio.« Gospodstva nam, sa svojim popisima dobrih djela, pomažu da ne postanemo previše traumatizirani, govore i nam: »Vidi, ovo si u inio/u inila; to je popis tvojih pozitivnih djela.« Ovi popisi pozitivnih djela koje sastavljaju Gospodstva pomažu nam da svoj život postavimo u perspektivu, kako bismo mogli uiti iz negativnih iskustava i obogatiti svoju dušu tim znanjem.

VJESNICI DUŠA KOJE DOLAZE

Gospodstva ima mnogo, više nego dovoljno da zabilježe život svakog entiteta na Zemlji. Gospodstva su ujedno i ono što bismo mogli nazvati »vjesnicima duša koje dolaze«. Oni stoje na kraju tunela i oblikuju kordon dobrodošlice za duše koje prelaze na Onu stranu. Kad ljudi vide da an eli dolaze, kao u predsmrtnim situacijama ili ak astralnim putovanjima, najvjerojatnije će vidjeti Gospodstva.

Sheila iz Sjeverne Karoline piše:

»Blagoslovljena sam susretom sa cijelom etom an eli koji su došli da otprate mog supruga Butcha s ovog svijeta. G to vrijeme imali smo samo po 25 godina, ali njemu je utvrđena vrlo rijetka bolest sli na leukemiji. Nakon dijagnoze, živio je mnogo dulje nego što su medicinski stručnjaci očekivali i s puno volje je sudjelovao u svakom novom eksperimentalnom liječenju koje su njegovi liječnici htjeli iskušati. Nakon stoje otišao, dala sam njegovim liječnicima dopuštenje da njegov slučaj koriste u medicinskim publikacijama. To je bilo prije dvadeset godina.

Nakon još jedne hitne operacije, Butcha su poslali kući da tamо provede posljednje dane. Liječnici više ništa nisu mogli učiniti, pa je njegov odlazak bio očekivan. Te noći kad je otišao, ja sam spavala u fotelji kraj bolničkog kreveta koji smo dobili u hospiciju. Moja budilica bila je podešena da me probudi svaka dva sata, da mu dam lijek. Probudila sam se u nepredviđeno vrijeme. Znala sam da je došlo vrijeme za njegov odlazak, lako sam bila žalosna jer je vrijeme da ode, bila sam sretna jer on više ne mora patiti u tom tijelu.

Izgledalo je kao da spava, ali je imao problema s disanjem. Zaista nisam znala što bih u inila, pa sam ga samo uhvatila za ruku, zatvorila oči i prošaptala: 'Tu sam'. A onda, kad sam ponovno otvorila oči, pojavio se savršeni krug aranđela koji su nas okružili. Oblikovali su prilično velik krug oko kreveta. Krevet je bio postavljen uza zid, ali to je bilo kao da zidova uobičajeno nije bilo. Iako sam mogla vidjeti samo aranđele koji su bili u sobi s nama, znala sam da se krug prostirao dalje od zidova. An eli su izgledali vrlo veliki i lebjdjeni su oko metar iznad poda. Bili su odjeveni u bijele halje sa zlatnim rubom, ali nisu izgledali kao tipi niti an eli koje nisu vidjeli na slikama. Nisam mogla vidjeti nikakve crte lica, samo svjetlo, svuda oko njih je sjalo svjetlo. Taj prizor nije mogao trajati dulje od dvjek sekunde, ali to je bio prizor koji nikad ne uzboračiti. Iako su došli po Butcha, za mene je bilo utješno što su mi dopustili da ih i ja vidim.«

An eli su uvijek s nama i kad odlazimo, oni nam pomažu da stignemo na Onu stranu. Kao što ste saznali iz prethodnog poglavljja, Vrline stoje poredane u tunelu, ali na kraju nas uvijek ekaju Gospodstva - prvi an eli koji će nas pozdraviti na Onoj strani.

MOLITVA KOJA SMANJUJE STRAH OD SMRTI

Najdraže Vrline i Gospodstva, kad budem spremna/spreman da krenem Ku i molim vas budite tu da mi pomognete prije i granicu izme u života i vje nosti blaženoga istinskog života nakon toga. Nemojte me pustiti da život proživim u strahu od prelaska na Onu stranu. Budite uz mene u ovom životu i pomognite mi da se ne bojam, znaju i da ste vi uvijek tu kao glavni zaštitni ki lik. Amen.

MEDITACIJA KOJA PRIZIVA AN ELE DA NAS OKRUŽE

Sjednite ili legnite u udoban, meditativni položaj. Zatvorite o i. Opustite stopala, zglobove, listove, koljena, bedra, podruje stražnjice. Opustite tijelo, cijelim trupom prema gore, ruke, prste, vrat i glavu.

Budite opušteni. Pogledajte u tunel od svjetla. Vidite veli anstvene an ele koji stoje i o ekuju vas. Voljom se možete ak astralno projicirati na Onu stranu. Svaki put kad proete kraj tih veli anstvenih bi a, osjetite kako vas ispunjava mir, svjetlo, hrabrost i ljubav. Ako stignete na Onu stranu, pogledajte oko sebe i potvrdite ono što su mnogi vidjeli. A onda se vratite natrag, sebi, bez osjećaja straha. Još važnije, vratite se s osjećajem daje život, iako je vrlo dragocjen, samo mjesto na kojem u imo.

Osmo poglavlje Prijestolja i poglavarstva

◆ ◆ ◆

»Blagoslovi Gospoda i sve Njegove anđele; vas koji ste moćni i provodite Njegovu riječ, vas koji se odazivate na zvuk Njegovih zapovijedi.

Blagoslovi Gospoda i sve Njegove čete: vas, pomagače Njegove koji provode Njegovu volju.«

— Psalam 103:20-21

Nakon svih an ela koje smo istražili, napokon dolazimo do dviju zadnjih kategorija. Nijedan red nije viši od Prijestolja i Poglavarstva. Oni su zaista vojska Božice Majke i Boga Oca, najuzvišeniji i najduhovniji od svih an ela. Neke religije su Arkan eie podigle gotovo na božansku razinu. To nije loše, ali je neto no. Nema an ela s ve im mo ima od Prijestolja i Poglavarstva. Njih ne prizivam tako esto, možda zato što mi se oduvijek inilo da bismo najbolje trebali ostaviti za kraj, ili za one trenutke kad osje amo da smo u najveoj opasnosti.

ak i u biblijskim tekstovima, više nego mnoge druge kategorije an ela, Prijestolja i Poglavarstva spominju se s velikom pažnjom i strahopštovanjem. G Ezekielu 1:13, njihova pojava opisana je kao »užareno ugljevlje«.

Prijestolja i Poglavarstva šalju se obično kad je opasnost neposredna ili kad osje amo da nam prijeti mentalna, fizička, emocionalna ili ak psihička povreda. Oni su bez sumnje zaštitnici djece i životinja. Kad sam radila za Make-A-Wish fondaciju (koju jako volim), uvijek sam prizivala Poglavarstva i Prijestolja da zaštite meni drage osobe, svakog tko je u opasnosti i naročito djecu.

Ne bismo nikada trebali okljevati da pozovemo Prijestolja i Poglavarstva u svojim najcrnjim satima, ili kad nam treba vodstvo. Božica Majka i Bog Otac poslat će ih u svakom slučaju, ali kako smo ranije ustvrdili, naše vjerovanje u njih i naša volja da ih dozovemo olakšat će probor kroz koprenu između ove niže vibracije Zemlje i više vibracije One strane.

Prijestolja pripadaju Azni, Božici Majci, a Poglavarstva Omu, Bogu Ocu. Poglavarstva će doći ako ih pozovemo, ali oni su zapravo »uvareni

kapije«, uvari oko Boga Oca. Kao i On, stati ni su, dostojanstveni i stalno na straži. Priestolja su, kao i Azna, mnogo aktivniji.

VOJSKA BOŽICE MAJKE: PRIESTOLJA

Deveti red na tabeli an ela, Priestolja, borci su u an eoskim redovima. Oni su Aznina vojska i kao Ona, nose ma . Ako mislimo da samo Azna dolazi kad Nju pozovemo, jako grijesimo. Francine kaže da misli kako nikad nije vidjela da nam Azna dolazi u pomo bez grupe ili ete Priestolja iza sebe. Oni Je slijede, idu ispred ili iza Nje - posvuda su oko Nje.

Azna ima kontrolu nad svim an elima, ili, središnja je figura za sve an ele. Kamo god Azna krene, an eli je slijede. Priestolja su Njezina djeca - mogli bismo re i, Njezina vojska - i uvijek e biti uz nju, bez obzira na to koliko je drugih an ela prisutno. Ona Poglavarstva ne koristi esto, jer su oni dodijeljeni Ocu Bogu, ali zna se da Aznu prate Arkan eli, Vrline, An eli i svi drugi redovi. ak se zna dogoditi i da ista i idu za Njom. Ona ih koristi zato da okruže mra ne entitete i tako ponište njihov utjecaj. Kao što sam rekla u jednom prijašnjem poglavljju, i mi možemo koristiti ista e na ovaj na in, ako ih dozovemo da nam pomognu.

Azna se bavi negativnoš u u stvaranju, a Priestolja Joj pomažu da se bori protiv mraka i rastjeruje ga. Francine koristi analogiju s Ivanom Orleanskom da opiše Aznu. Aznu ini ista emocija i svoju vojsku Priestolja koristi tako da je ti an eli slijede i isukanim ma evima presijecaju put kroz mrak. Azna je poznata kao emocionalna Božica Majka koja štiti Svoja stvorenja kao što majka štiti svoju djecu. Priestolja zra e istom osobinom i aktivni su u borbi protiv negativne energije i entiteta. Vrlo su mo ni i nema tog mraka koji im se može suprotstaviti.

Njihova anima je slon, a to se odnosi na njihov stas, kao i na zaštitni ki aspekt slonova u odnosu prema njihovim mladuncima. Njihov element je zrak, koji je sveobuhvatan i svugdje ga ima. Njihov kamen je zlato, što se opet odnosi na isto u i veli anstvenost, a krila su im purpurno-bijela, što je boja dostojanstva i mo i.

Pismo JoAnn opisuje mo nu zaštitu koju pružaju Azna i Njezini an eli:

»Moja pri a po inje kad su moja majka i sestra jedne kišne no i krenule po oca. Vozile su cestom na kojoj je promet bio gust, kad je jedan ovjek projurio kroz crveno i zabio se u auto na strani voza a. Sraz je bio toliko jak da je pukao volan i zabio se mojoj majci u želudac, a sestru je udar odbacio na upravlja - ku plo u. Ljudi iz službe za spašavanje pokušali su otvoriti auto klještima za lim, ali uzalud. A onda se niotkud pojавio neki muškarac, spustio ruku na kvaku i otvorio vrata automobila kao da nikada nisu bila zaglavljena. Majka ga je vidjela i mogla ga je identificirati, ali njega nigdje nije bilo. Stavili su oglas u novine i posvuda u okolici, traže i ga, ali., ništa. Da njega nije bilo, majka i sestra bi sigurno poginule.

Moja druga pri a o an elima je osobna. Nekada sam bila zais- ta divlja (to sam riješila sa sobom, hvala nebesima). Otišla sam u bar s prijateljem i kad je bilo vrijeme da krenemo ku i, moj prijatelj je baš pokušavao pokupiti neku curu, pa je rekao da e me *njegov* prijatelj odvesti ku i. Najblaže re eno, pomislila sam da u umrijeti prije nego što stignem ku i, jer je on bio strašno pijan. Nagovorila sam ga da stane i pusti me da ja vozim ostatak puta do ku e. Bilo je možda 2 ili 2 i 30, a ja sam samo htjela sti i ku i bez problema.

Dakle, kada sam stigla do svoje ulice, on je ispružio nogu i nagazio ko nicu, razderao mi haljinu i pokušao me silovati. Vrištala sam iz sveg glasa. A onda je neki mladi otvorio vrata, zgrabio me za ruku, izvukao me van i rekao mi da tr im ku i.

ula sam ga kako preuzima kontrolu nad onim lu akom pa sam potr ala iz sve snage i nisam se osvrtala. Morate znati da sam živjela u mirnom kraju gdje nitko nije hodao ulicom u dva sata no u, a pogotovo ne u nedjelju nave er, pa je to bilo zaista nevjerljivo.«

An eli imaju mo da ugase vatru, pomognu nam u trenucima velike fizi ke opasnosti i - što esto ne shva amo - u trenucima emocionalnih teško a. Razvod, gubitak dragih osoba... nijedna kategorija života nije previše složena da an eo tu ne bi mogao nešto poduzeti.

VOJSKA BOGA OCA: POGLAVARSTVA

Biblja Poglavarstva spominje kao one koji su zaduženi za narode i velike gradove. ak ih naziva zaštitnicima religije ili duhovnosti i kaže da oni obi no prate ljudi u nebo. Sve religije, izgleda, slažu se u jednom: što je red viši, ve a je milost i mo kojom nam daju utjehu u svakom podru ju u kojem nam je potrebna. Bez obzira na to jesu li Poglavarstva opisani kao zaštitnici ili kao oni koji su jaki kao vatra, najviši red je opisan kao onaj vrlo blizak Božjem prijestolju, ija je mo zaista velika. Ovi opisi slažu se s onim što je Francine rekla: što je viši red an ela, i njihovi su poslovi na višoj razini. To ne zna i da ih svi mi ne možemo dozvati; to samo potvr uje da je »opis njihovih poslova« pri li no odre en.

Anima vojske Boga Oca je lav, prikladno simboli an kao kralj životinja. Element reda Poglavarstva je vatra, jedan od najmo njih elemenata koji pro iš avaju. Njihov kamen je safir, koji se oduvijek povezivalo s kraljevskom veli anstvenoš u. Krila su im zlatna, a zlato se oduvijek smatralo jednim od najdragocjenijih metala i povezano je s kraljevima.

Poglavarstva su an eli poznati po visokoj inteligenciji i nose zlatna kopla. S malo pokreta, mogu oslobođiti svoje mo i. Za razliku od Prijestolja, an ela koji se pojavljuju s Aznom u grupama ili etama, Francine kaže da rijetko vidi velike grupe Poglavarstava. Oni e vjerojatnije do i i stajati kao straža oko nas, u malim grupama, po dvoje ili troje. Stati ni su po prirodi i eš e nijemo stoje nego što se spretno kre u. Francine kaže da ih se ponekad može zamijeniti za statue. Kao straža engleskog kralja ili kraljice, njih nije mogu e natjerati da se nasmiješ ili namršte.

Kad smo imali strašnu katastrofu u Svjetskom trgovom centru, Francine kaže da su Poglavarstva stajala u blizini Ground Zeroa, mjes ta eksplozije. Nitko nije vidio kako su ti an eli tamo dospjeli, ali stajali su na straži kao zlatne statue, nepomi ni, zra e i strahovitu snagu. I Azna je bila tamo, sa svim svojim etama Prijestolja. Isukanih ma eva, rasijecali su mrak i pomagali onima koji su umrli da prije u na Onu stranu.

Kad god se dogodi katastrofa, kao strašni potres iz 1999. koji je ubio tisu e ljudi u Turskoj, Poglavarstva se pojavljuju kao straža ili uvari. Drugi redovi an ela mogu juriti naokolo, boriti se s mrakom, djelovati, pomagati, podizati, prenositi poruke, ali ne i Poglavarstva. Oni su odraz Oma, Boga Oca, u smislu da uvaju zaštitni ku energiju unutar koje drugi an eli mogu obavljati potrebne zadatke.

Ljudi ve inom, izgleda, Poglavarstva doživljavaju kao one koji su prvenstveno zaduženi za katastrofe i koji zra e zaštitni ku energiju

punu podrške, ali molim vas, nemojte misliti da to zna i da ih ne bismo trebali dozvati i iz drugih razloga. Uvijek e do i i okružiti nas. Francine kaže da nije vidjela da se ijedan an eo nije odazvao kad ga pozovemo. Ali ako pozovemo Poglavarstva, možda smo dozvati jednog ili dva, ak i ako smo u, recimo tako, katastrofalnom razdoblju. Oni su više kao uvari svijeta, a nama e pojedina no vjeratnije pomo i ve ina drugih redova, kao Arkan eli sa svojim žezlima, ista i koji odnose mra ne entitete, ili Kerubini i Serafini koji nam ispunjavaju duše glazbom.

Poglavarstva stoje mirno, ali nemojte pogriješiti i njihovo držanje protuma iti kao manje mo no; njihova mo je neizmjerna. Jedan an eo iz reda Poglavarstva može rastjerati i zaštiti nas od tisu a i tisu a mra nih entiteta ili bilo koje sile negativnosti oko nas. Svejedno, ne bismo se trebali osje ati prikra eno ako pozovemo Poglavarstva, a oni smjesta ne dojure. To nije zato što nas ne vole, nego je njihova prvenstvena funkcija da prate Boga Oca i budu Njegova vojska. Kao što vojnici ne bi napustili svog kralja, Poglavarstva ne e pojuriti k nama i ostaviti Boga bez pratinje. Ne zna i da Bog Otac nije dovoljno jak da se sam brine za sebe, nego su Poglavarstva oblik božanskog stvaranja usredoto en na Boga Oca. Oni su veli anstveni i odli ni, ali služe Njemu.

Ako Bog Otac uzme kakav oblik, On ga ne zadržava dugo. Francine kaže da ponekad može re i da je On prisutan samo zato što se Poglavarstva okupljaju oko Njega, gotovo kao silueta koja predstavlja Boga. Ona je vidjela Njegovo lice, ali samo kratko, jer je u tom licu prevelika mo .

Pri a o an elima koja slijedi otkriva Božju brižnost i budnost. Ovaj osje aj, tako jasno izražen u tisu ama pri a o ljubavi i brižnosti iz cijelog svijeta, ne može biti samo fantazija. Osim što ih razdvajaju vrijeme, mjesto i godine, sve pri e o an elima koje sam primila imaju zajedni - ki nazivnik: *ljubav*. Bili mi vjernici, skeptici ili ljudi koji jednostavno

nisu sigurni, moramo znati da su te pri e napisali ljudi kao vi i ja - ve ina, bez ikakvog predumišljaja da e susresti an ela, a pogotovo ne da e im an eo pomo i. Možda, samo možda, Bog u Svojoj vje noj ljubavi prema nama šalje Svoju pomo na mnoge na ine, pri emu su an eli samo jedna manifestacija te ljubavi i pomo i.

Dixie piše:

»Misljam da nam je an eo spasio život. To je bilo prije nekih 12 godina. Baš sam pokupila mamu s posla. Prošle smo rampu i krenule natrag na autocestu, kad smo naletjele na komad leda. Izgubila sam kontrolu nad autom i na kraju smo izvele okret od 180 stupnjeva na vrlo prometnoj autocesti. udom, stale smo nekoliko centimetara prije nego što smo udariti u ogradi. Bile smo okrenute prema koloni licem, u suprotnom smjeru, no nekako nas nijedan auto nije udario. Mama i ja uplašile smo se jako. Do ekale smo trenutak kad je bilo dovoljno prazno da se okrene - mo, stale uz rub ceste i tek tada po ele opet disati. Mama je zaklju ila da ona treba voziti do ku e, pa sam ja putem gledala kroz prozor i nešto sam primjetila. To je bilo bijelo s golemim krilima i letjelo je uvis, kroz tunel od svjetla. Mislim da je bio an eo koji nas je spasio te zimske no i.«

1 jest, Dixie, jer ti nisi sklona fantaziranju, niti si to ikada bila.

MEDITACIJA ZA ZAŠITU I UKLANJANJE NEGATIVNOSTI

Sjednite ili legnite u udoban, meditativni položaj. Zatvorite o i. Opustite stopala, zglobove, listove, koljena, bedra, podru je

stražnjice. Opustite tijelo, cijelim trupom prema gore, ruke, prste, vrat i glavu.

Okružite se bijelim, purpurnim i zlatnim svjetлом. Zamolite Božicu Majku Aznu da pošalje Prijestolja, da vas štite i bdiju nad vama i vašima. Gledajte kako iz njihovih krila isijava zlatno svjetlo i boje. Gledajte ih kako svojim ma evima rasijecaju sav mrak i neprijateljstvo (ma je simbol Azne; primijetite kako ma Ima oblik križa). Osjetite kako vam se mir i radost spuštaju s vrha glave do vrhova nožnih prstiju.

Zatim zamolite Oma, Boga Oca, da pošalje Poglavarstva - vojsku ljepote, ali prodornju i stati nu. Oni stoje sli no kao Vrline i Gospodstva, kao straža, ali ništa ne može probiti barijeru njihove ljubavi i zaštite.

Okružite svoje voljene osobe i sebe barem jednom tjedno, ili u kriznim trenucima, jednom dnevno. Nijedan an eo ne e se umoriti od toga što ga prizivamo.

Deveto poglavlje Najčešća pitanja

— ◆ — ◆ — ◆ —

„O Gospodine! Pomogni onima koji su se odrekli svega osim Tebe i daj im močnu pobjedu. Pošalji, o Gospodine, gomilu anđela koji su na nebu i na Zemlji i svemu što je između, da pomognu Tvojim slugama, da ih zaštite i osnaže i učine sposobnim da postignu uspjeh, da ih podrže i ispune slavom, da im podare čast i uzvišenost, da ih obogate i povedu u slavu čudesnog trijumfa.“

— Báb, Uložci iz spisa Bába

Godinama primam tisu e udesnih pitanja an elima i mnoga pitanja koja se esto ponavljaju. Ne postoji knjiga dovoljno velikog opsega da ih sve sakupi, pa sam odluila iskoristiti zadnja dva poglavlja ove knjige da s vama podijelim ponešto od toga. Govom poglavju, usredotočito u se na pitanja i odgovore koje sam istraživala. Neka od tih pitanja mogu vam se initi jednostavna, na neka već postoje odgovori, ali ovdje se temeljitije bavim njima.

P: Kako u osloviti an ela? Trebam li koristiti neke posebne riječi ili izgovoriti posebnu molitvu?

O: Nema posebnog načina da prizovemo anela. Samo recite: »Želim da me aneo zaštiti« (ili, iscjeli, ili bilo što drugo). Pomislite to i oni će doći. Dovoljno je da izgovorite riječi *an eli*, već i to će ih dovesti k vama. Ne samo to, nego će se pojaviti odgovarajući aneo za taj problem. Francine kaže da ak i vodi i ponekad pozivaju jedan sektor anela, za koje misle da ih određena osoba treba, a umjesto njih se pojavi druga grupa anela. Na primjer, ona je za mene pozvala Arkanela, a dobila je Vrlinu ili Prijestolje. Ali, ona to nikada ne dovodi u pitanje jer shvaće da aneli poznaju vibracijsku razinu osobe o kojoj se radi više nego duhovni vodići ili ljudi. Govorim o izravnom izještaju od Boga. Dakle, naša vibracijska razina priziva odgovarajući anela. Ja sam danas stigla do točke kad samo kažem: »Koji god aneo bio potreban, dovedi ga ovamo.«

- - - >

P: Imaju li an eli tijela kao mi?

O: An eli imaju stvarna tijela, ali oni su na višoj vibracijskoj razini, pa im je esto teško uzeti oblik. esto, me utim, kao što smo iz dosadašnjih pri a vidjeli, oni mogu na kratko uzeti ljudski lik i onda, kako se nama ini, nestanu.

— —

P: Govore li nam an eli iako je tako, na koji na in?

O: An eli govore telepatski kad su u »an eoskom obliku«, a esto naizgled rije ima kad nakratko uzmu ljudski oblik.

P: Kako mogu stupiti u vezu sa svojim an elima ili odre enim redom an ela?

O: Meditacije iz ove knjige mogu pomo i, ali mnogo puta se radi samo o tome da zatražimo pomo . G prethodnim poglavljima potražite više o specifi nim zadacima koje svaki pojedini red obavlja (kao »iscjelitelji« ili »zaštitnici«) i pozovite taj red. Na primjer, Arkan eie se može pozvati zbog lije enja, a Vrline kad nam treba pomo oko naše životne karte.

P: Postaju li naši dragi ikada an eli kad odu s ovog svijeta?

O: Ne, an eli su specifi na vrsta ili red. Kad odemo, mi možemo biti duhovni vodi i, jer smo imali život, ali an eli ne moraju živjeti živote, jer oni ne trebaju u iti na greškama, kao mi.

P: Koja je razlika izme u duhovnih vodi a i an ela?

O: Ovaj odgovor je sli an prethodnom. An eli su stvoreni kao prati telji i zaštitnici ljudskog roda. S druge strane, duhovni vodi i su proživjeli živote zato da bi se usavršili. Šansa da smo mi biti duhovni vodi , ili da smo to bili, jest 100 posto.

P: Imaju li an eli imena?

O: Mnogi religijski tekstovi daju imena an elima, ali to je, ini se, više stvar ljudske dogmati nosti. Mi im možemo dati kakvo god ime, ali osobno mislim da je jednako tako važno pozvati specifi ni red koji nam je potreban. Me utim, kad niste sigurni, pozovite ih *sue*.

P: Ima li svatko an ela uvara?

O: Da, svatko ima an ela uvara, osim mra nih, zlih entiteta. Ti entiteti su sami, bez ikakvog cilja i ini se da ga ni ne žele. Sigurna sam da tim mra nim entitetima manipulira zlo i da nemaju duhovne vodi e ili an ele kao mi.

P: Je li Sotona pali an eo?

O: Logi no je pitanje zašto bi postojao samo jedan entitet s rogo vim i repom? Sotona nije samo jedno bi e, nego grupa entiteta koja se odvojila od Boga u po etku. Oni nisu bili an eli jer ne postoji neš

to kao zli an eli. To bi bio oksimoron, u suprotnosti sa rije i *an eo*. Svi an eli su dobar, ist, stvoreni oblik života ija jedina volja je da služe Bogu. S druge strane, budu i da smo mi ljudi u misiji u enja za Boga, u po etku biramo pogrešno (mra nu stranu) ili ispravno (bijeli entiteti). Ali ovo se nikad ne odnosi na boju kože; crni i bijeli aspekt odnosi se samo na dušu.

Ova zemaljska ravan postojanja jedini je pakao koji trebamo izdržati i ovdje mra ni entiteti opstaju; ali kraj Božje vojske an ela, duhovnih vodi a, Duha svetog i svijesti Krista, bijeli entiteti e uvijek nadvladati zlo, ak i ako se ponekad ini da gube. Na kraju, sve do e na svoje.

P: Zašto an eli imaju krila?

O: Puno sam razmišljala o tome i na temelju vlastitog istraživanja i uz pomo komunikacije s duhovnim vodi em, kao i s ljudima pod hipnozom (što, usput re eno, može pružiti izobilje vrijednih informacija), zakljuila sam da je svrha njihovih krila da ih razlikuju od ostalih entiteta, na primjer od naših dragih osoba koje su prešle na Onu stranu, duhovnih vodi a i tako dalje. To je, nekako, njihovo obilježje. Uz to, uzmite u obzir i ono što je nakratko spomenuto u prethodnim poglavljima. Njihova krila simboliziraju brzinu kojom se kre u i utjehu u spoznaji da nas mogu zaštитiti i zakriliti svojom ljubavlju.

P: Pojavljuju li se an eli u razli itim veli inama ili obli jima?

O: Da, neki an eli mogu biti vrlo veliki, naro ito Prijestolja i Poglavarstva. Ali mogu biti i manji, ak i svega nekoliko centimetara. No,

u svim svojim istraživanjima, suprotno od mnogih umjetni kih prikaza, nisam našla djecu ili bebe an ele. Oni mogu, kako smo vidjeli u prethodnim poglavljima, nakratko uzeti i ljudski oblik da nas zaštite ili upozore. Mnoge religije još vjeruju da bismo trebali biti ljubazni prema nepoznatim osobama jer to mogu biti preruseni an eli. Ne volim se ponašati kao hladan tuš, ali u današnjem svijetu, iako su dobra djela jako potrebna, moramo pomalo biti i oprezni.

P: Imaju li an eli individualnost?

O: Bila bih sklonija re i da oni imaju odre enu osobu, s obzirom na njihove razli ite redove i ono za što su najprikladniji (lige enje, pjevanje, zaštita i tako dalje). Ne, nisam ula da bi se na Onoj strani grupa an ela okupljala i družila ili prepri avala šale, kao mi. Oni su, izgleda, oblik inteligencije koja ima spokoj i jednu jedinstvenu svrhu i ne traži ništa zauzvrat.

P: Jesu li an eli neovisni?

O: An eli znaju gdje Bog želi da oni idu, a uz to i stalno motre na nas. Naši duhovni vodi i isto tako igraju ulogu kod prizivanja an ela, ali nemojte misliti da mi sami nemamo mo da ih dozovemo - a trebali bismo, kao što ja inim svaki dan. Dvije grupe koje šalje izravno Bog su Poglavarstva i Prijestolja. Njih možemo pozvati sami, ali prvo se obra amo Božici Majci i Bogu Ocu, pa onda an elima, vodi im, dragim osobama i tako dalje.

P: Sjede li Bog Otac i Božica Majka na prijestolju i ako je tako, sjede li an eli kraj Njih?

O: Bog Otac Om i Božica Majka Azna nemaju prijestolja. Ovu pre-dodžbu su više-manje konstruirali ljudi koji, izgleda, žele humanizirati Boga kao da je On/Ona kralj ili kraljica. Bog je svugdje i u svemu, ali Božica Majka i Bog Otac kao entiteti imaju odre enu strukturu. Iz istraživanja sam saznala jedino da je Otac Bog kao muški entitet previše mo an, pa zato samo kratko zadržava oblik. Majka Azna, s druge strane, gotovo cijelo vrijeme uzima oblik i može biti svuda. An eli ne sjede do nekakva nepostoje eg prijestolja; i oni su posvuda. Oni su svuda u svijetu, oko nas, oko naših ku a, na poslu - svugdje.

- < ~ ^ ~

P: Zašto redovi an ela imaju razli ita imena i zaduženja?

O: An eli unutar redova nemaju pojedina na imena, iako im mnogi religijski tekstovi daju humanizirana imena kao Mihael, Rafael i Ariel. Uistinu, oni nisu toliko individualno odre eni. Odgovaraju na ime odre-enog reda. Ako želite nebesku glazbu, pozovite Kerubine i Serafine. Ako želite lije enje, pozovite Arkan eie ili Sile.

P: Zastoje Bog stvorio an ele? Zar Mu mi nismo dovoljni?

O: Dakako da smo mi dovoljni Bogu, ali Bog je, budu i da je svez-naju i, shvatio da e nam trebati zaštitnici ovdje na Zemlji, jer to je ponekad paklenska okolina. Zato je stvorio an ele.

P: Koliko ima an ela?

O: Svaki religijski tekst, uz ljude koji su doživjeli Onu stranu, iznosi ili tvrdi isto: postoje legije an ela, više nego što itko može izbrojiti. Moj vodi kaže da ih nitko nikada nije izbrojio, ali ini se da ih ima na bilijune. To ima smisla, pa u svakom trenutku možemo oko sebe imati pet ili šest an ela (ili cijele legije) kad ih trebamo. Treba spomenuti da an eli štite i Zemlju i sve životinje.

P: Zašto neke religije prikazuju an ele kao ratnike ili osvetnike koji ustaju protiv onih koji prkose Bogu i Njegovim u enjima?

O: To je sve fantazija. To vu e korijen iz pogrešnog vjerovanja da je Bog zlonamjeran i pakostan. Kad bi to bila istina, tada bi Bog bio osvetoljubiv. Ali Bog, budu i da je sama ljubav, nikada ne šalje nekog da povrijedi drugu osobu, mjesto ili stvar, a sigurno ne bi poslao an eli da to u ini. Bog ne može biti sama ljubav i svejedno stati na samo jednu stranu. Dakako, An eli su zaštitnici i oni, kao i Prijestolja, nose ma eve, ali to je samo zato da prosijeku put kroz mrak negativnosti.

- ^ -

P: Zašto vodi ima trebaju an eli? Zar sami nemaju dovoljno mo i?

O: Imaju, dakako, ali zašto ne bi pozvali sve snage da pomognu bi ima koje vode? Mnogo puta mi je Francine govorila da duhovnim vodi ima uvijek pomažu an eli dok paze na nas. Prepostavljam, jednostavno re eno, zato što je više ujedno i bolje. Shvatite, uz to, i da vodi i ine više nego što samo daju ljubav i štite, kao an eli. Njima

su an eli potrebni kao pomo da budu stalno budni dok nadziru druge stvari u našim životnim kartama.

P: Ako an eli imaju toliku mo , zašto nam ne mogu uvijek pomo i?

O: Žao mi je što moram re i da me ovo pitanje ponekad zaista ozlovolji. Mije nitko kriv za to; samo bih voljela da je više ljudi svjesno da bismo bez an ela bili zaista u nevolji. Samo bih htjela da se svatko osvrne na vlastiti život i pokuša obnoviti sje anje na one trenutke kad su mogli umrijeti ili su zamalo imali ozbiljnu nesre u ili su osjetili upozorenje u nekoj situaciji. Izbacimo rije i *koincidencija* i *imaginacija* iz svojeg rje nika. Kad biste vodili dnevnik samo tjedan dana, bilježe i koliko puta ste primili poruke ili imali osje aj, nikada ne biste posumnjali u rije i svoih vodi a niti u nevidljivu, no svejedno stvarnu prisutnost an ela u svojem životu.

An eli nam ne mogu uvijek pomo i unošenjem izmjena u našu životnu kartu oko koje smo se u cilju u enja sporazumjeli pred Bogom, ali nesumnjivo mogu olakšati putovanje, daju i nam hrabrost da se suo imo sa svojim životom ili upozoravaju i nas kako ne bismo skrenuli na pogrešnoj to ki odlaska. Zaista znam da bi život bio puno mra - nije i beznadnije mjesto bez njih.

Sljede e pitanje može zvu ati udno, ali ula sam ga toliko puta da sam uvjereni da spada u kategoriju uroka ili opsjednutosti. Dakako, ne možemo biti opsjednuti ili žrtve uroka, ali evo:

P: Obijaju li an eli ljude za Boga?

O: Kakav bi to paradoks bio. An eli su tu zbog ljubavi, brige i zaštite i samoj njihovoj srži dobrote bilo bi protivno da povrijede ili ubiju. Dakle, odgovor je glasno *ne*/

— • = - < § > —

P: Zašto se an eli ne objavljuju eš e?

O: Objavljuju se, ali mi nismo uvijek svjesni poruka koje nam daju, bilo da se radi o poruci od nepoznate osobe ili bljeskovima svjetla u no i, šuštanju krila ili telepatskoj poruci.

Nedugo nakon što sam napisala ovaj posljednji odgovor, bila sam u jednom malom butiku. Ljupka tamnokosa žena stajala je za pultom. Nasmiješila se i pitala može li mi pomo i. Rekla sam: »Ne, hvala, samo gledam.« Pogledala sam oko sebe i zaklju ila da je du an malo preskup, pa sam krenula van i zahvalila joj.

Ona je rekla: »Pazite na sebe. Jako puno ljudi vas treba.« Stala sam na tren i zagledala se u nju.

Odvažna sam, pa sam je upitala: »Poznajete me?«, misle i da me je vidjela na televiziji.

Ona je rekla: »Ne onako kako mislite da vas poznajem.« Bila sam malo potresena, što je neuobi ajeno za mene.

Poslije, kad sam snahi ispri ala o tom susretu, nas dvije smo se vratile u du an. Ovog puta je za pultom stajala plavokosa žena koš ate gra e. Pitala sam je za ljupku tamnokosu ženu koja je bila tu ranije.

Plavuša se zapiljila u mene i rekla: »Ovdje ne radi nikakva tamnokosa žena. Ovo je moj du an, dakle samo sam ja tu. Osim toga, otvoreni smo od pet popodne, nikad prije toga.«

Pa, mislite što ho ete, ali ja znam da sam trebala u i unutra i susreshti, kako vjerujem, jednog an ela. To mi je zaista dalo poleta, jer sam dan prije bila opsjednutna financijama (da, ja izdržavam mnogo ljudi), a nakon što je ona razgovarala sa mnom, osje ala sam jednostavno da e sve biti u redu.

P: Kad an eli zra e energiju, zastoje to raznim bojama?

O: Mislim da to samo obilježava njihove specifi ne dužnosti; ne postoji ništa složeniji razlog. Sli no kao što bolni arke nose bijele uniforme, a redovnice crne halje; to je zato da obilježi njihov specifi ni položaj. Boje koje an eli emitiraju obilježavaju njihov red i zaduženja. Ne zaboravimo, energija ima boju. Mnogo puta boja kod an ela predstavlja ne samo boju za iscjeljivanje, nego i za hrabrost, pomo ili našta boja održava u vezi kroz njihove telepatske poruke.

P: Ako vjerujemo u an ele, pomaže li to da nam oni pomažu više?

O: Vjerovanje je mo na energija. Naše vjerovanje u njih an elima pomaže da probiju koprenu ovog svijeta prema onom drugom. Primijetit ete kako su djeca, koja su potpuno nevina, esto svjesna an ela zato što im nije re eno da ih ne mogu vidjeti.

P: Trebaju li an eli spavati ili odmarati se?

O: Ne, an eli ne trebaju spavati niti se odmarati, kao ni duhovni vodi i, ili bilo koji drugi entitet na Onoj strani. Tamo svi mi imamo tijelo, ali to je savršeno, veli anstveno tijelo koje se nikada ne umara, nije bolesno niti osje a tjeskobu ili uznemirenost. Svi smo u savršenom stanju, ili kako je to rekao Joseph Campbell, »u blaženstvu.«

P: Odlaze li an eli na neko posebno mjesto slaviti Boga?

O: Ne, oni ne trebaju i i na neko posebno mjesto, isto kao što ni mi ne trebamo, niti je to potrebno našem Gospodu. Možemo slaviti Boga na bilo kojem mjestu, bilo gdje, bilo kada, zato što je Bog posvuda. Odrediti jedno mjesto, to bi zna ilo da ograni avamo Božju svemo nu prisutnost. Još jednom, Bog nema posebnih želja.

P: Objavljuju li se an eli na Onoj strani?

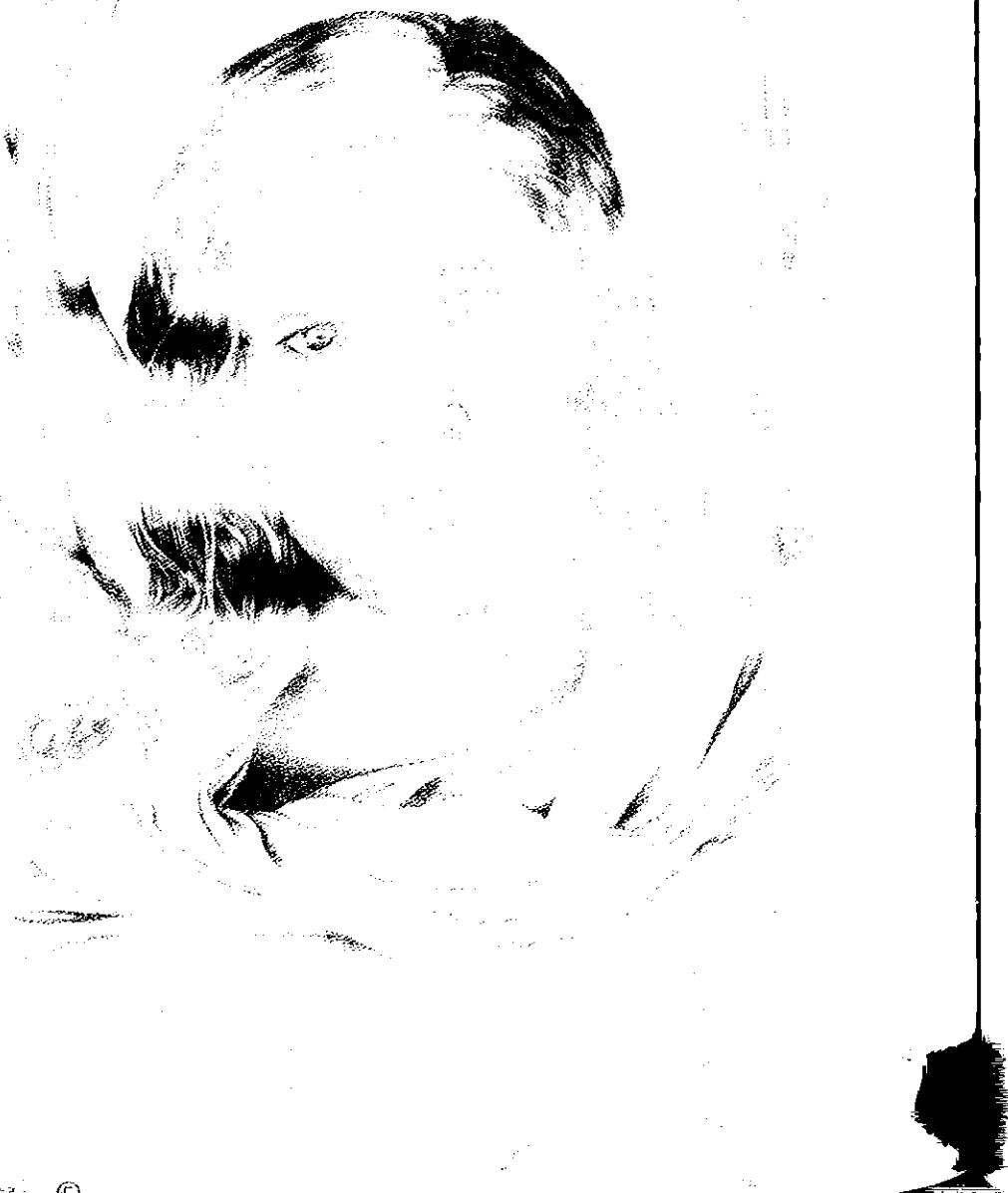
O: Da, dakako, i to vrlo vizualno. Samo ovdje imaju poteško a s objavlјivanjem. Kad smo na Onoj strani, ili ak i dok prelazimo, an eli ekaju da nam pomognu na prvi znak nevolje.

P: Zašto se an eli ponekad objavljuju ljudima koji nemaju religiozno zaleđe?

O: Još jednom, Bog, kao i an eli ili duhovni vodi i, nema miljenike. Mnogi ljudi koji nikada nisu vjerovali imat će iskustvo koje će im zauvijek promijeniti život. Radi se samo o skepticima zatvorenog duha. (Svatko može biti skeptik otvorenog duha.) Sigurna sam, kad bi im se pojavio an eo, skeptici zatvorenog duha i dalje ne bi vjerovali. Ali, još jednom - Bog nema posebnih želja. Samo žalim skeptike koji ne vjeruju u Boga i život nakon smrti ili u an ele. Ne radi se samo o vjeri, nije logično samo to da Bog postoji, nego i da ima pomagaće koji su vrlo stvarni i tu su zato da nam pomognu. Žalosti me što neki ljudi ne vjeruju - ne u mene, nego u Višu silu. Svejedno, Bog ih sve blagoslovio. Saznate kad prije u na Onu stranu.

Ima još mnogo drugih pitanja, ali ova su najčešći, pa se nadam da će omogućiti bolje upoznavanje s tim blaženim biima koja su ovdje u službi Boga zato da nam pomognu. Zaista mislim da nas vjerovanje u an ele približava vlastitoj duhovnosti i ojačava nas u Bogu.

Svatko od nas može se radovati svojim anelima, pozivati ih svakodnevno ili kad god pomislimo na njih, i kao što ja radim, razgovarati s njima. Sto više to u inimo, svjesniji ćemo biti da su an eli uvijek oko nas - spremni i voljni da nam daju ljubav, hrabrost, ozdravljenje i zaštitu.

Deseto poglavlje
Još pisama i priča o anđelima

„Slavite Ga, sve Njegove anđele; slavite Ga,
i sve Njegove čete!“

— Psalam 148:2

Sve što u ovom životu radimo, radimo zato što nam to pomaže u potrazi za duhovnom istinom (ma što to bilo) vodi nas malo više na ljestvici našega duhovnog napredovanja za Boga. A kad je sve re eno i u injeno, kako kaže fraza, što god postigli u životu to nikad, nikako ne e biti jednako važno kao pitanje zašto smo ovdje, tko je ovdje s nama i emu sve to. Moja filozofija, kao što mnogi od vas ve znaju, jednostavna je: *Voli Boga, i ni dobro, a onda zašuti i idi Ku i.* Možemo se nadati da smo istražuju i i u e i sti i Ku i prije isteka vremena; tada ovaj život zaista ne bi bio uzalud.

Htjela sam završiti ovu knjigu poglavljem posve enom priama o an elima. Kao što sam ve rekla, nema te knjige koja bi mogla obuhvatiti sve prije koje sam primila - doslovno ih je na tisu e - pa sam izabrala nekoliko meni najdražih. Neke su vrlo snažne, a od nekih ete se jednostavno naježiti. Nadam se da će vas nadahnuti koliko i mene. Svako pismo koje sam imala ast pro itati otkriva jednu jasnu istinu: an eli su bili tamo da pruže utjehu, pomo , iscjeljenje i zaštitu.

Prije o an elima koje slijede jasno podupiru ili potvrjuju one predstavljene u prethodnim poglavljima. Svejedno jesu li to an eli u ljudskom obliku ili oni koji donose pomo ili zaštitu, pouka je uvijek ista: tu su zato da nam pomognu i daruju nam Božju ljubav i svemo no razumijevanje i zaštitu.

Karen piše:

»Moja obitelj je imala mnoga iskustva s anelima, ali jedan događaj imao je ogroman utjecaj na moj život i ja sam nakon toga zaista sve sagledala u perspektivi.

Prije nekoliko godina, moja djeca, moja najbolja prijateljica Nancy, njezina djeca i ja otišle smo jedne večeri u Pizza Hut, na večeru i da se zabavimo. Ostali smo duže nego inače, ne shvatajući i da je večerasno za večer u školskom/radnom tjednu. Kad smo napokon shvatili koje je doba, izjurili smo iz restorana i požurili do auta. Nancy je, vukući i djecu, žurila prema svom autu ispred mene i moje djece. Ja sam hodala sa svoja dva dečaka od kojih je jedan sporiji od 'prosječnog medvjeda'.

Malo u skrenuti s teme. Htjela bih objasniti zašto je moj mlađi sin malo sporiji od prosjeka. Nicholas se rodio s neuroblastomom, rakom koji se razvio u njegovojo fetalnoj dobi. Sada je već deset godina u remisiji, bez znakova bolesti. Udo njegova slučaja sastoji se u ovome: u nježnoj dobi od sedam mjeseci Nicholas je imao kancerogeni tumor veličine grejpove. Tumor je uklonjen i nikakvo drugo liječenje nije bilo potrebno - ni zračenje, ni kemoterapija. Liječnici su bili zapanjeni njegovim oporavkom, ali ja sam cijelo vrijeme znala da će on biti dobro.

Moja obitelj zaista vjeruje u molitve i magiju uda. Međutim, danas se susrećemo s izazovima koje Nicholas velikim trudom nastoji prihvati i savladati. Zbog neuroblastoma, Nicholas ima slabe mišice u rukama i nogama, zbog čega se tromo kreće i hoda.

A sad se vratim na priču - hodala sam sa svoja dva sina - to nije, hodala sam između njih dvojice, a Nicholas je zaostajao za nama. Nosila sam ostatak naše pizze i nisam baš pazila kolika

je udaljenost između Nicholasa i mene. Kad je ostatak naše grupe, uključujući i mene, već prošao plovnik i zašao na parkiralište, shvatila sam da mi Nicholas nije toliko blizu koliko bi trebao biti. Osvrnula sam se i ustanovila da je upravo sišao s plovnikom i krenuo preko parkirališta.

Gdje tom djeli u sekunde, primjetila sam kako se jedan bijeli auto približava ulazu na parkiralište, velikom brzinom. Doviknula sam Nicholasu: *'Pazi!'* i zaustavila se užasnuti, ekajući i udarac. Gdje istom trenutku kad sam viknula, svi su se okrenuli i vidjeli kako je Nicholas doslovno poletio, kao da ga je nešto gurnulo prema nama. Leća su mu se izvila dok je letio zrakom. Sletio je dovoljno blizu da ga mogu dohvatiti! Zgrabila sam ga, a vozač u onom autu je projurio kraj nas, ni ne primijetivši.

Auto je Nicholasa potpuno mimošao, bez ijednog udarca ili ogrebotine. Grle i Nicholasa, stajala sam tamo i nisam mogla povjerovati. Svi smo pokušavali doći do daha. Stajali smo pod dojmom onoga što smo upravo vidjeli i zapljeskali Nicholasu zbog tog odvažnog skoka! Vjerujte mi kad vam kažem: Nicholas se u svojih deset godina nikada nije tako brzo kretao. I nije se nikako mogao onako odraziti bez pomoći Prisutnosti. Nicholas se jednostavno nije kreće tako brzo i to kaže.

Nakon tog iskustva, moja obitelj sada vjeruje da Nicholas nije samo pun skrivenih iznenađenja, nego zaista ima analnu uvaru koji ga pazi i budi nad njim. Zapravo, pojavila se jedna Prisutnost koja je stajala na ulazu u Nicholasovu spavnicu u sobu. Nicholas je tu Prisutnost video nekoliko puta i opisao ju je samo kao sjenu sa rukama svijenim iza leđa - koja gleda. Mog sin je to isprva uplašio, ali ja sam mu rekla da je to njegov analni uvar iz Pizza Huta i neka se ne boji - samo je provjeravao je li on dobro.

Hvala vam što ste mi omogu ili da s vama podijelim ovu priču.«

Ovo je zaista prekrasna priča koja nadahnjuje. Isto se - više ili manje - dogodilo Gini, mojoj bivšoj snahи. Gurala je moju unuku Angeliju u kolicima. Gina je sišla sa pločnika i upravo u tom trenutku, pri či ala je poslije cijelom našem uredu, nevidljive snažne ruke su je doslovno gurnule tako jako da se nabila na rub pločnika, a onda je shvatila da je ravno na nju i Angeliju išao jedan bijeli kamion. Da nije bila tako, pomalo silovito odgurnuta, obje bi bile mrtve.

R.T. piše:

»Prije nekoliko godina, šetala sam svoje pse, kao svakog dana. Odjednom, stala sam i psi su sjeli. Iza sebe sam osjetila, kako mi se inilo, topli vjetar koji se blago uspinje mojim ravnima, popraćen mirisom ruža. Blagi glas je rekao: 'Sad imaš anela uvara.' Esto sam vidjela anele i duhove i imala sam brojna vidovnja ka iskustva, ali ovo je bilo jedinstveno kao malo koje drugo!«

Sljedeća priča je malo podulja, ali također lijepo pokazuje kako aneli štite djecu.

Cynthia piše:

»Znam da mi je Bog davne 1994. godine poslao anela da zaštiti moju kćer Corinne. Tada je imala šest godina i bila je svjetlo našeg života.

Moj suprug Paul i ja bili smo u braku sedam godina prije nego što je ona postala dobrodošli i veseli dodatak našem svijetu. On je od početka bio praktični tata, pa su Corinne i njezin otac bili vrlo bliski. Ona mu je bila zjenica oka. Uživali smo u američkom snu - dobar brak, predivno dijete i lijep dom u Connecticutu. Paul je bio talentiran umjetnik, trener Corrinine djece nogometnog tima, a radio je kao instruktor jezika znakova i s hindu-kepiranim osobama. (Ne želim napraviti sveca od ovjeka, ali nakon 13 godina braka, zaista smo se jako dobro poznavali i on je bio i uvijek bio moj najbolji prijatelj.)

17. studenog 1994. naši životi su se promijenili zauvijek. Probudila sam se i shvatila da Paul ima strašan napad, tu u krevetu (...) ranije te večeri nije bilo indikacija nikakvih problema. U dobi od 37 godina, njemu je zatajilo srce. Upalila sam svjetla, nazvala hitnu pomoć, gotovo do kraja zatvorila vrata kćerine sobe (njezina soba je bila ravno nasuprot, na drugoj strani hodnika, udaljena oko metar i pol), svezala psa i ekala da hitna odgovori. Možete zamisliti kaos koji je uslijedio: sirene tule, svjetla blješte, pas laje, a ja vrištim i plakam iz svega glasa. Ljudi iz hitne su bili divni i jako su se trudili da spase ovjeka kojeg su svi poznavali (živjeli smo u malom gradu).

U brzini i žaru, prevrnuli su nožni ormari koji je s treskom pao na pod, izvukli mog supruga iz kreveta uz veliku buku i postavili opremu da mu ponovno pokrenu srce. Oprema je glasno zujala, šuštala, prigušila sva svjetla u kući i opnenito izazvala veliku pometnju. Cijelo to vrijeme, vikali su mu da se drži, a ja sam vrištala na njih da me puste do moje kćeri. Voljela bih da

vam mogu reći da sam uđula nekakav svemo ni zbor koji mi u tom trenutku šalje mir, ali to se nije dogodilo.

Kad sam uspjela izaći na hodnik, dok su oni ukrcavali Paula u kola hitne pomoći, odmah sam potražila da vidim kako je moja kći. Kad sam otvorila vrata njezine sobe (koja su cijelo vrijeme ostala samo pritvorena), sigurna da je ona nezamislivo traumatisirana, ugledala sam to blistavo svjetlo. Cijela soba je doslovno *sjala*. A to vrijeme mislila sam da je to odsjaj svih onih svjetala vani, ali kola hitne pomoći bila su na prilazu, na suprotnoj strani kuće. Ovo blistavo bijelo svjetlo lebjdjele je nad njezinim krevetom, otprilike metar iznad mirnog, usnulog lica moje šestogodišnje kćeri i inilo se kao da pulsira. Odjednom, kad sam krenula prema njemu, nestalo je. Poljubila sam je i zagrlila i shvatila da spava vrlo vrsto. Susjeda je ostala paziti na nju dok sam ja krenula u bolnicu. Nažalost, Paul nije preživio.

Sljedeće noći, ležeći i u krevetu, stalno sam u mislima ponovno vrtjela događaje iz prošle noći. Kako je, za Boga, to dijete moglo prespavati svu onu buku i zbruku koja se događala samo par metara dalje od nje? To nije bilo *stvarno*. A onda sam ugledala nešto što mogu nazvati samo božanskom vizijom. To nije bio san, jer nisam spavala. Srđvana bolom da, me utim obrazovana sam i inteligentna žena. Jasno sam vidjela lik kćeri, vrsto usnule na svom krevetu. Blistavo i prekrasno svjetlo počelo je ispunjavati sobu. Predivan, topao osjećaj, pratilo je to svjetlo. Pojavio se veliki lik u halji, lebdeći oko trideset centimetara iznad poda, blistava pojava, vrlo visoka i snažna, stvoreno zapovjednog držanja oko kojeg posvuda sjelo svjetlo; isto onakvo svjetlo kakvo sam vidjela iznad njezina kreveta neko prije. Zapanjeno sam gledala to predivno biće koje je kleknulo uz njezin krevet i pokrilo je svojim krilima.

Sljedeće godine puno smo razgovarali o tome i sigurna sam da bi to mnogi ljudi pripisali mom stanju u to doba kad sam bila slomljena od боли, i/ili nedostatku sna, ali zaista, svim srcem vjerujem da je Bog poslao anđela da poštedi moju kćer boli zbog prisustovanja zadnjim trenucima života svog oca. Corinne se uopće nije sjećala svog »posjetitelja« te je to i vrsto je prespavala cijeli događaj, stojeći nevjerojatno kad uzmemo u obzir malu kvadraturu hodnika i stupanj buke koja je vladala. Ja sam zapanjena još više kad po nem razmišljati o zastrašujućoj moći Boga.«

Wendall piše:

»Ne znam je li ovo zaista priča o anelima ili nije, ali ja sam 8. studenog 1969. navršio 19 godina i bio sam u vojski. 10 studenog još tri vojnika i ja hodali smo kolnim prilazom odmah iza stražarnice kad nas je udario auto. Ja sam pao pod vozilo, a ostalu trojicu je auto odbacio u stranu. Vozilo me je vuklo 4 i pol, neki kažu i 5 metara, a ja sam ostao pri svijesti. Kad sam se izvukao ispod auta, sjećam se da sam se nekoliko puta zakotrljao. Zaustavio sam se, a kraj mene je kleala lijepa crna žena u prekrasnoj haljini. Iako se injenica da sam preživio kasnije mogla razliti protumačiti, sjećam se da sam osjetio kako od nje dopire velika ljubav i utjeha. Voza se nekako izvukao i nikada nije pronađen, a ja do danas nemam pojma tko je bila ta žena. Još jednom, ne znam je li ovo priča o anelu, ali ta žena se meni inila kao anđeo.«

Ona je sigurno bila ana evo, a to pokazuje i kako se ana eli pokazuju u mnogim lijepim oblicima kako bi nam pomogli kad nam je pomo potrebna. Isto tako, pokazuje da ana eli ima svih boja, a svi su ispunjeni ljubavlju i suočje anjem.

Mike piše:

»Ja sam etrdesetdevetogodišnji muškarac koji živi u južnoj Kaliforniji. G listopadu 2000. imao sam veliku operaciju na srcu u Samaritanskoj bolnici u Los Angelesu. Rano uveče prije moje operacije (između 17 i 18 sati) u kojoj će biti zamijenjen uroven defektni zalistak u mom srcu koji me doveo na rub smrti, bio sam sam u bolni koj sobi kad je unutra tihom ušla tamnokosna žena srednjeg stasa, od tridesetak do etrdeset godina, konzervativno, ali ukusno dotjerana.

Budući da sam bio hospitaliziran već gotovo osam dana prije same operacije (bio sam teško bolestan zbog komplikacija s jetrom koje su nastale zbog mojih sravnih smetnji), navikao sam se da ljudi ulaze i izlaze iz moje sobe u svaku dobu, danju i noću, iz ovog ili onog razloga. Ona mi je prišla (napola sam sjedio na lijevom rubu kreveta) i jednostavno rekla: 'Pozdrav, imate sutra operaciju?'

Odgovorio sam: 'Da, tako je, sutra ujutro.'

Ona je upitala: 'Jeste li zabrinuti ili nervozni zbog zahvata?'

Kako mi ni obitelj ni liječnici nisu rekli kakve su šanse za uspjeh operacije, rekao sam da nisam nervozan, samo želim da

to pročitati, jer jako želim da se osjećam bolje, a operacija je jedini način da ublažim tu muku.

Zatim je žena, koja mi je, usput rečeno, izgledala nekako neodređeno poznata, upitala jesam li religiozan. Iskreno sam odgovorio da nisam, ali da vjerujem u Boga. Ona me je zatim upitala želim li se pomoliti s njom. Rekao sam: 'Da, bih.' Sjela je na drugi kraj kreveta, uhvatila me za desnu ruku, drugu ruku položila preko moje i svoje ruke, zaklopila oči i počela moliti.

Ne sjećam se gotovo ničega iz te molitve, osim da je više puta koristila frazu 'Nebeski Otac'. Ono čega se vrlo živo sjećam 16 mjeseci nakon te večeri bila je nevjerojatna snaga, vrstina i topolina (gotovo vrelina) njezine ruke na mojoj. A ipak su joj ruke istovremeno bile meke i nekako blage. Opisao sam taj osjećaj kao da me je za ruke uhvatilo nježni hokejaš. Molila se možda minutu, a onda prestala, pustila mi ruku i rekla nešto kao 'Sretno sutra', a zatim izašla na hodnik i otišla. Tada sam se, sjećam se, nakratko osjećao opušteno i na miru sa svim. Kad sam počeo razmišljati o tome, zapitao sam se tko je zapravo ona bila. Mislim da sam pretpostavio da je bolni ki kapelan ili neka takva crkvena žena koja posjećuje ljudi u velikih operacijama.

Poslijetom te večeri, posjetila me je moja supruga i ja sam joj usput ispričao taj događaj. Tada mi nije ništa rekla, ali kasnije je ispričala da je mislila da sam cijelu epizodu umislio. Grijanjnim formularima nisam naveo nikakvu religijsku pripadnost. Ona je te večeri, nakon što je otišla iz moje sobe, posjetila ured bolničkog kapelana i upitala dežurnog svećenika šalje li on obično nekoga, preciznije ženu, pacijentima koji idu na operaciju. On to ne radi, rekao joj je, osim ako pacijent ne traži da ih uopće operacije posjeti on ili jedan od njegovih pomoćnika (a to su katolički svećenik i rabin). Grijanjima kad nije navedena nikakva religijska pripadnost, on se nije uplitao u stanje duha ili

raspoloženje ljudi. Izri ito joj je rekao da mu nije poznata nikakva ženska osoba unutar bolnice, ili izvana, koja u bilo koje doba obavlja takav zadatak.

Moja supruga, mislim, i dalje vjeruje da sam cijeli događaj halucinirao ili sanjao, ali ja sam jednako tako siguran da je to bilo stvarno i da se zaista dogodilo. Još osjećam toplinu i blagu snagu tih ruku na svojoj ruci i sjećam se kako sam osjećao duboku povezanost s njom dok smo se molili. Do danas, znam da bih je mogao prepoznati u masi ljudi, a i dalje mi se čini da sam je negdje već bio.

Sljedeće događaja se ne sjećam jasno, ali moja majka i baka prijatelje su da sam, kad sam bio vrlo malen, imao dva imaginarna prijatelja ili pratitelje koji su meni bili vrlo stvarni. Je li moguće da otuda znam tu ženu? Je li to bio moj anđeo uvar ili duhovni vodič, i je li moguće da ponovno nekako stupim u vezu s njom prije nego što umrem? Ili to ne ovisi o meni, nego o njoj ili Bogu? Siguran sam da u je ponovno vidjeti kad budem spremjan i napokon zaista prije em prijeko.«

Zaista nije važno kako nam anđeli dolaze, jer oni *zaista* dolaze i donose nam utjehu u teškim vremenima. Ako samo razmislimo i držimo o i otvorene, kladim se da se svi možemo sjetiti neke nepoznate osobe koja nam je pomogla... a to je vjerojatno bio anđeo.

<H#H- °^>—

Kate piše:

»Htjela bih podijeliti priču o tome kako sam, kad sam bila dijete, susrela anđela. Nisam mogla imati više od tri godine u to vrijeme, a sjećam se kao da je bilo jučer.

Živjela sam u podrumu zgrade s peti stana s majkom, dvije sestre i bratom i sjećam se da je kod majke jedne večeri bio prijatelj pa je nemački djeci rekla da se idemo igrati u svoju sobu. Sjećam se da su vrata sobe bila zatvorena i iz nekog razloga nitko od nas djece nije imao se približavao. Mojim sestrarama je bilo oko sedam i osam godina, a bratu dvije. Sjećam se da se majka ljutila na nas. Izašla je iz dnevne sobe koja je bila preko puta naše u dnu hodnika i krenula prema nama, govoreći nam da se prestanemo glupirati i da se pristojno ponašamo.

Sljedeće ega se sjećam bilo je kako mama otvara vrata spačava u sobi i jako, kako hladan vjetar puše prema nama. A onda se soba jako ugrijala. Prozor je bio zatvoren pa je, jer sam bila dijete, nisam shvatio da otkud taj vjetar, ali istovremeno baš zato što sam bila dijete, to me nije mučilo.

Majka nas je poredala u krug i dovela svog prijatelja da se zajedno pomolimo. Odgojeni smo vrlo religiozno i čini mi se kao da smo uvijek bili u crkvi ili smo se molili kod kuće. No, sljedeće ega se sjećam bilo je da nam je majka rekla da potražimo anđela.

Sjećam se kako sam tražila svuda po kući i ništa nisam našla, i to mi je slomilo srce jer sam zaista mislila da u vidjeti anđela. A onda sam zavirila u praonicu. Otvorila sam vrata, a na sušilici je sjedilo nešto najdivnije što sam ikada vidjela. Jako me je uplašilo i sigurno sam izgledala potpuno skamenjena, jer mi se to obratilo. (Kažem »to« jer ne znam kojeg je spola bilo.)

An eo je rekao: 'Katherine, ne boj se. Ne u te povrijediti [ili je možda bilo *naštetići*]. Uvijek u te štititi. Ja sam tvoj an eo uvar'.

Okrenula sam se da pitam mamu vidi li i ona an ela. Rekla je da ne može i ja sam je pitala zašto. Ona je rekla da je to zato što je moje srce isto, a njezino nije, ili nešto u tom smislu. Iskreno, ne sje am se je li tko od moje braće i sestara vidio isto, ali znam da su kroz godine imali susrete s drugim duhovima, kao i ja.

Nikad ne u zaboraviti to iskustvo i dragocjeno mi je. Kad zaisila potonem, uvijek pomislim na taj trenutak i osjećam se kao da netko pazi na mene. Ne mogu opisati kako je an eo izgledao jer je to bilo sve ono lijepo što možete zamisliti, u jednoj osobi. Istovremeno, imalo je lice, ali bilo je bez crta. To možda nikome ne zvuči i smisleno, ali meni jest.

Jedino saime se tog anela može usporediti (iako vrlo približno) je grčka statua s kosom do ramena i krilima koja su bila ogromna i veličanstvena. An eo je nosio dugu halju kakvu bi netko iz Grčke nosio u drevno doba, ali boje toplog zlata. Gotovalo kao da je blistavo, umirujuće svjetlo zračilo iz nje i to je bila jedina boja na tom anelu. Nikakve boje kose, kože, očiju (...) samo ta svjetlost.«

Kao što sam napomenula mnogo puta, djeca su istog srca i mogu vidjeti ono što drugi esto ne mogu. Ova priča se poklapa i s informacijom da su aneli androgini. Uočite i kako an eo u ovoj priči i potvrđuje zračna energija koje aneli esto manifestiraju kad nam se pokazuju, toliko energije da izgleda kao da je an eo sav od svjetla, bez ikakve boje - osim boje energije koju isijava.

Janet piše:

»An eli oko stabla (...) slika koja je mi uvijek ostati u umu. Vrala sam se pješice kući od prijateljice, u dobi od pet godina, približno. Okrenula sam se i pogledala prijatelje koji su se igrali pod stablom u svom dvorištu. To je bilo više kao da sam ih vidjela krajem oka. Uz njih je stajao prekrasan ženski aneo, pazeni na njih. Bila je onakva kakve nalazimo u knjigama, s velikim krilima i lijepom odjećom.

Ne sjećam se da sam taj trenutak podijelila s nekim prije odrasle dobi, jer sam osjećala da to nije nešto o čemu treba govoriti kad su ljudi oko mene. Mnogo godina poslije, kad se ukaže prilika za to, pričam o svom iskustvu s anelom uvarom, kad god mi se ini prikladno. Ovo je jedini put da sam to iskustvo zabilježila u pisanim oblicima. Blagoslovljeni bili zato što ste mi omogućili da podijelim ovo životno iskustvo.«

Ovo takođe potvrđuje kako aneli štite ljudi. Mislim da ih takođe vi amo oko djece zato što su djeca nevinica i jednostavnija, bez negativnosti koja bi ih sputavala.

Susan piše:

»Tjedan prije Nove 2001. godine, moja obitelj i ja odlučili smo da se odvezemo u Zapadnu Virginiju da posjetimo moju majku i da djeca i unuci prvi put vide snijeg. Kad god idem na dugo putovanje, pogotovo u vrijeme praznika, zovem anele da budu

s nama. Moja pokrinka Megan snimila je fotografiju kroz prozor dok smo se vozili autocestom. Kad smo dobili razvijene fotografije, tamo su uz nas bila dva anela. Uvam tu sliku na poslu, na svom radnom stolu, da me podsjeća da su moji aneli uvijek sa mnom.«

Ne znate koliko sam vidjela slike koje pokazuju ili obrise anela na nebu ili jako svjetlo oko osobe, koje se ne može uvijek objasniti kao odsjaj objektiva.

Adam piše:

»Tata mog prijatelja vozio je cijelu obitelj na odmor. Vani je bilo jako maglovito, a vidljivost minimalna. On kaže da je odjednom, niotkuda iz jednog kuta u autu, zasjalo plavo svjetlo, jasnije pokazujući cestu. Tada je shvatio da je skrenuo s ceste i zamalo sletio u provaliju. Odmah je skrenuo i vratio se na cestu. Svi a mi se ova priča koju mi je ispričao i vjerujem u to. Taj ovjek je vrlo poštena osoba, jedan od rijetkih takvih na ovom svijetu.«

I ova priča pokazuje kako aneli štite, a uz to - kako je već objašnjeno u knjizi - emitiraju svjetla, toteme, ak i elektricnu energiju.

Paula piše:

»24. rujna 2000. u Pigeon Hillu, država Georgia, moj sin Dylan i ja odlučili smo ići na planinarenje. Dylan je ponio neke okoladice pa sam ih ja skupa sa svojim fotoaparatom stavila u ruksak. Pješači smo oko kilometar i pol do potoka, gdje se on igrao u vodi, bacao kamen i češće hodao po drvenim trupcima. Za to vrijeme, ja sam ga snimala dok se igra. A onda sam primjetila kako se uz obalu gomila izmaglica. Prvo sam pomislila na anele, ali nisam mogla shvatiti zašto bi bili ovdje. Pogledala sam uzvodno i nizvodno; izmaglica se skupila samo oko mog sina. Nakon nekoliko minuta, nestala je.

Dylan se igrao još pola sata, a onda smo odlučili pješaći natrag do auta. Dala sam mu okoladicu da je pojede putem. Dylan je hodao oko dva metra ispred mene, uz rub staze. A onda je vršnuo i poskočio. Dojurila sam k njemu. Tamo me je gledala metar duga ka zmija otrovnica u napada kom položaju. Zgrabila sam Dylana i pitala je li dobro. Rekao mi je da mu je ispašao komadi okolade pa je pogledao dolje, na vrijeme da spazi zmiju. Korak dalje i nagazio bi zmiju, posred glave. Tada sam shvatila zašto su aneli bili tamo i zahvalila sam im što su pazili na mog sina. Slike koje sam snimila pokazale su izmaglicu (an ele) oko Dylana.

Nakon tog potresnog doživljaja, osjećala sam da to trebam s nekim podijeliti pa sam nazvala svoju osamdeset etverogodišnjeg baka Letitiju. Kad sam joj ispričala svoju priču, ona mi je odlučila ispričati *svoju* priču o anelim, a ja je želim podijeliti s vama.

Letitia je pala i slomila kuk prije nekoliko godina. Prve noći kad se vratila kući, probudilo ju je ružičasto svjetlo iznad kreveta. Svjetlo je postalo veće, a onda su se pojavili aneli u haljama,

raširivši svjetlo iznad cijelog njezina kreveta, kao šator. Potom su nestali, ali nakon toga se Letitia vrlo brzo oporavila od svoje povrede. Obje smo se složile da su oni došli da je iscijele zato da bi dulje mogla ostati s nama. Otkako se to dogodilo, Letitia je mogla vidjeti duhove kako se igraju i anele koji se brinu za nju. To što sam s njom podijelila ovo iskustvo, još više je ojaalo našu vezu.«

I ovdje vidimo raznobojna svjetla koja aneli projiciraju, ali i bijelu izmaglicu koja ih esto okružuje.

Suzanne piše:

»Mislim da imam dvije priče o anelima. Živim na selu, pa moram putovati oko 30 kilometara da bih bilo kamo stigla. A volim voziti malo brže. Dakle, radila sam u trgovini i punila sam police. Cisput su me pozdravljali mnogi kupci i ja bih uz posao popriala s njima. Žena koju nikad prije, niti poslije, nisam vidjela, obratila mi se i tek tako rekla da budem 'oprezna tamo kod crkve; jeleni su gladni, znaš'. Pa, bila sam pomalo iznenađena, uglavnom zato što smo prije o neumu sasvim drugom, ali rekla sam: 'Hvala vam, pazit ću putem kući'.

Putuju i kući tog popodneva, nisam baš razmišljala o onome što je rekla ta žena, ali vozila sam sporije od dopuštene brzine. Baš kad sam zaobišla most, kraj baptističke crkve Chapel Hill, preko ceste je prelazilo oko osam jelena. Mogla sam se zaustaviti jer nisam vozila onako brzo kao inače. Išla sam samo oko

60 do 70 kilometara na sat. Sigurna sam da je ona žena bila aneo.«

Ovo je bio aneo koji savjetuje i štiti kroz upozorenje. Aneli većnom dolaze niotkuda, a onda nestanu. To je kao da su poslani kao glasnici s ograničenim trajanjem, da nas zaštite.

Suzanne je nastavila:

»Kod moje druge priče: nisam sigurna je li to bio aneo, ali mislim da je. Išla sam na posao (u drugom gradu, na drugi posao), a na cesti je bilo leda. Vozila sam polako zbog lošeg stanja na cesti. Trebala sam stati na semaforu, ali spremala sam se da skrenem desno u jednosmjeru ulicu. Slušam klasični rock-n-roll, a to je bilo oko Božića. Volim slušati božićne pjesme izvedene na tradicionalni način, ne u rock-stilu, pa kad je na rock-stanicama zasviralo 'Joy to the World' (moja omiljena božićna pjesma), nisam ni pokušala skrenuti - bila sam previše zaokupljena buljenjem u svoj radio! Ostala sam tam, a jedan veliki stari kamion sa prikolicom protutnjao je na crveno, jer nije mogao stati zbog leda. Da sam skrenula u trenu kad je to bilo moguće, to vozilo bi me udarilo. Sigurna sam da je to bila aneoška intervencija.«

Suzannina druga priča pokazuje kako nas Bog i Njegovi aneli uvijek štite.

Kim piše:

»Svoju priču nikad ne u zaboraviti. Bilo je to u ljeto nakon mog sedmog razreda. Bila sam na plaži s prijateljicom. Bile smo u oceanu, skakale u valove i odlično se zabavljale. Nismo primijetile da su uvari plaže upozoravali ljudi na podmorskiju struju koja se pojavila. Prije nego što smo postale svjesne, našle smo se dublje u oceanu, valovi su dolazili jedan za drugim, a nikoga nije bilo u blizini. Teško sam hvatala zrak između dva vala i ruke su mi se već jako umorile. Na kraju nisam više mogla držati glavu iznad vode i potonula sam. Sjećam se kako sam stražnjicom udarila o oceansko dno. Iscrpljena, stalno sam se molila Bogu da mi pomogne. A onda sam shvatila da se ne probijam prema površini hvatajući zrak; osjećala sam se kao riba, jer je to bilo kao da mogu disati pod vodom (uvijek sam se bojala utapanja jer sam mislila da bi bilo strašno da više ne mogu udahnuti).

Osjećala sam se vrlo smireno i stalno sam se molila, a onda sam odjednom poletjela ravno gore, na površinu, kao da sam se nogama snažno odgurnula od oceanskog dna - ali ja sam sjedila na dnu, a ne stajala. Vidjela sam prijateljicu koja se bori da ostane na površini i uspjela sam je uhvatiti za ruku. A onda su sa punine, ne sa obale, došla dva surfera koji su nas stavili na svoje daske i odvezli nas do obale bez problema. Neobično je to što su ta dva surfera bili identični blizanci prodornih plavih očiju. Kad smo sišle s dasaka i izašle na obalu, okrenule smo se da im zahvalimo, ali njih nigdje nije bilo (...) niti u vodi, niti na plaži, uzduž i poprijeko. Zaista vjerujem da su to bili aneli, a nama nije bilo vrijeme da odemo. Zbog ovog iskustva, više se ne bojim smrti ili boli koja bi s njom mogla doći.«

Ovo je još jedna priča o tome kako aneli uzimaju različite oblike. Gledajući priču uočite i kako je više anela radilo zajedno, jedan ili više njih koji su povukli Kim na površinu i dvojica koji su spasili nju i njenu prijateljicu.

--<\$>-<--

Rose piše:

»Kad je moja kćer Ashley, kojoj je danas 14 godina, imala 5 godina, esto je provodila vrijeme u samo u svoje sobe. Iz kuhića, koja je katalog ispod njezine spavaće sobe, mogla sam je uti kako pleše i pjeva i mislila sam *kako je to slatko*. Jednog dana odlučila sam da poslušam jedan od tih njezinih glazbenih interludija, a onda sam ostala bez daha. Stojeći tiho kraj vrata njezine spavaće sobe, ulazila sam Ashley kako pjeva, smije se i vodi nevjerojatnu jednostranu konverzaciju. Prvo sam pomislila: *Ma baš je to slatko, ima zamislenog prijatelja*, dok nisam ulazila Ashleyin predivni glas kako me zove: 'Gledaju je, mama, možeš ući. Samo pričam sa svojim prijateljima. Baš su zabavni!'

Gledala sam bez riječi u njezinu sobu gdje mi je ona, u zreloj dobi od pet godina, objasnila da su aneli njezini prijatelji. Reklamirala je da oni cijelo vrijeme dolaze da se igraju s njom, a ako ja ne vjerujem, neka ih samo pitam, tu su u sobi! Bila sam oduševljena i počešćena što sam dio tog arobnog trenutka, ali reklamirala sam kćerku da uđe i pustiti da se u miru igra sa svojim divnim prijateljima.«

Aneli imaju specifičnu sklonost prema djeci jer njih još nisu iskvarili svi oni koji govore da anele ne mogu vidjeti ili uti. Či ovom slučaju, aneli su bili Ashleyini drugovi u igri. Vrlo je esto da su i duhovni vodi i »zamišljeni prijatelji« djece širom svijeta.

Zadnja priča je odlična za kraj, jer pokazuje i potvrđuje mnoge aspekte anela.

Veronica piše:

»Upravo sam pročitala *Ona strana i povratak*, pogledala vašu web-stranicu i kad sam vidjela da tražite priče o anelima, osjetila sam nadahnuće da ispričam priču. Ovu priču ne pričam mnogim ljudima.

Imala sam možda pet ili šest godina. Igrala sam se s prijateljima iz susjedstva u Mexico Cityju, gdje sam odrasla. Ulica pred našom kućom bila je zapravo više bulevar, široka ulica podijeljena vrlo širokom travnatom pregradom. Živjeli smo na nizbrdici, što znači da se sav promet pred našom kućom obično odvijaо vratolomnom brzinom. Moji prijatelji živjeli su preko puta i moja majka nas je uvijek preklinala da budemo krajnje oprezni kad prelazimo ulicu posjećujući jedne druge. Bilo nam je, naravno, zabranjeno da se igratemo na ulici, akadem pločniku.

Tog dana smo se u dvorištu ispred prijateljine kuće igrali *Ratova zvjezdama*. Kako je moj brat bio vrhunski autoritet za tu temu, on je imao sve potrebne igračke i oružje, a ja sam se ponudila da odem po određeni model u našu kuću. Naučila sam da

pogledam na obje strane prije nego što prelazim ulicu i roditelji su me upozorili na opasnosti ove ceste.

Iz tko zna kojeg razloga, tog dana ili nisam pogledala, ili nisam dovoljno dobro pogledala prije nego što u prijeđi. Pojurila sam preko ceste, vesela i nestručljiva da što prije uzmem tu igračku. Sljedeće što pamtim, bio je Volkswagen buba koji je jurio prema meni. Sjećam se, instinktivno sam se htjela vratiti natrag prema pločniku, ali već sam bila na pola kolnika. Je li se misao pretvorila u akciju, ne znam. Sjećam se osjećaja da me omotalo nešto meko i nisam vidjela ništa osim bljeska svjetla - sve u trenu. Nakon toga, znam da sam bila napola ispod prednjeg dijela auta, zgrabivši rukama metalni odbojnik u visini grudi. Za promatrača, to je možda izgledalo kao da sam zaustavila auto, uhvativši ga za odbojnik. Sjećam se da sam pogledala gore prema autu i shvatila da ležim na leđima savršeno ispruženih nogu do polovice auta. Nekoliko sekundi kasnije, učula sam korake i vidjela dvojicu mladića koji su istraživali iz auta prema meni. Nisam bila uplašena; sjećam se da sam, umjesto toga, uvjeravala mlađe da sam dobro.

Sjećam se kako su osjećajem kao da sam umotana u nešto meko odmah zamjenile (u usporedbi) relativno grube ruke mlađe i koji su me pokušavali izvući i ispod svog vozila. Sjećam se kako je majka vršnula moje ime s našeg prozora na drugom katu.

Događaji koji su uslijedili zamagljeni su u mojim mislima, ali dvije stvari su se nametnule kao sjećanje na ostatak tog dana: apsolutna sigurnost da me je dotaknuto nešto isto i sveto (taj osjećaj se zadržao još nekoliko dana, kao odsjaj), i ogromna zahvalnost što sam prošla nepovrijeđena - ni ogrebotine, ni udarca ili modrice iz događaja koji je po svemu trebao završiti s teškim lomom nogu u najboljem slučaju ili smrću, u najgorem. Nema

drugog objašnjenja za položaj u kojem sam se našla ispod auta; za izostanak modrica i povreda; i za osje aj obavijenosti ne im mekim, koji sam doživjela. Sigurna sam da je to udo bilo djelo mog an ela.«

Ovo je odli an primjer za udesne sposobnosti an ela da nas štite i brane. Još jednom, poludim kad ujem kako neki ljudi pitaju: »Pa što, uop e, rade an eli?« Ako samo razmislimo, svi emo se sjetiti koliko puta su katastrofe izbjegnute zamalo, brzom i brižnom intervencijom an ela.

Epilog

Možda zbog svih ovih lijepih, istinitih i inspirativnih priča o anelima, dok sam pisala ovu knjigu u meni se počela oblikovati divna spoznaja. Uvjerena sam, bez lažne skromnosti, da Bog, kao i naši vodiči i anđeli, sve nas ispunjavaju dubokim istinama. Ako budemo otvoreni, njihova poruka će se jednostavno ispisati u našem umu.

češće nego što mogu izbrojati, ljudi mi govore: »Sto sam svjesniji i što više znam, više sam vidovnjak«. Nikad nisam shvatio zašto pokušavamo odvojiti te dvije stvari. Što više naš um, srce i duša teži Bogu, više informacija primamo. Uvijek sam vjerovala da smo svi, koristeći i suvremeniji žargon, rođeni s mobitelom, ili dvije povezane papirnate aše, ili sa sposobnošću da primamo dimne signale od Boga; ali zaboravili smo kako da tu sposobnost koristimo, prigušili smo je ili je potpuno odbacili. Ne samo »religionistički« (primijetite da je to različito od religije), nego zato što je život nahrupio i izgurao van komunikaciju s božanskim.

Ovu jednostavnu istinu shvatila sam razmišljajući o onom prastarom, esto postavljanom pitanju: *Gdje je moja srodnina duša, gdje je blizanac moje duše, ili gdje je ta osoba koja će me upotpuniti?* Zaboravljamo da ih ima mnogo koje treba voljeti, uključujući i one vidljive i one nevidljive: naše drage koji više nisu s nama, naše anđele i na kraju, ali nikad, nikako najmanje važno - Boga. Uvjerena sam da je razlog zašto ovje anstvo stalno traga za ljubavlju i zašto život esto ne izgleda potpun u tome što smo ovdje na zemaljskoj ravni postojanja

odvojeni, ili se ponekad tako osje amo, od Apsoluta, a to nije samo Druga strana, nego i Božja sveprisutna ljubav.

Ljubav je zaista odgovor na sve. Biti bogolik zna i biti u stanju voljenja, ne samo stalno *željeti da* budemo voljeni. An eli nam pokazuju to na elo u najistinskom obliku. Da, mi ovdje imamo ljubav, ali ne kao prijeko na Onoj strani, koja nam je Dom. Dakle, uzalud tragamo za savršenstvom u svakome i sva emu ovdje; a kad osje amo da nas je to izdalo, postajemo nesretni. Cijelo ovje anstvo je ispunjeno pogreškama i krivim postupcima, ali to ne umanjuje Našu Apsolutnu Božanstvenost, jer budu i da potje emo od Boga, imamo savršenu genetiku.

Jednom kad prihvatimo da smo ovdje, kako esto kažem, na lošem izletu, i da to možemo prebroditi uz Boga, našu apsolutnu Ljubav i sve nebeske ete koje nam pomažu, život dobiva bogatije, punije zna enje. Ne zato da bismo diskreditirali ideju da imamo partnera; ali dok usvojimo Boga i Njegove voljene ete, ini se kao da smo osu eni na neuspjeh i greške. Jednog dana, svi emo se ponovno ujediniti sa svojim dragima... i svojim blaženim Stvoriteljem i našim divnim an elima koji e nam pomo i da stignemo tamo.

Bog vas volio. Ja vas volim.

- Sylvia

P.S. Uvijek uvajte an eli na svom ramenu, ili još bolje, na oba ramena - ili gdje bilo, gdje vam padne na pamet. ak i ako ne pitate, an eli e svejedno do i, jer su oni produžetak Božje Apsolutne Ljubavi prema nama.

O autorici

Milijuni ljudi bili su svjedoci nevjerojatnih vidovnja kih mo i Sylvie Browne u TV-emisijama kao Montel, Larry King Live, Entertainment Tonight i Unsolved Mysteries, a predstavljena je i u asopisima Cosmopolitan i People, kao i drugim medijima. Sylvia je autorica brojnih knjiga, izme u ostalih *Život na Onoj strani*, *Ona strana i povratak* i *Knjiga snova*; predsjednica je tvrtke Sylvia Browne Corporation i osniva ica crkve Novus Spiritus, smještene u Campbellu, Kalifornija.

O ilustratorici

Christina Simonds je zaposlena u uredu Sylvie Browne i zare ena sve enica Društva Novus Spiritus. Ilustratorica koja svoj rad shva a kao na in za prenošenje filozofije gnosti kog krš anstva, kroz simbolizam njezine umjetnosti.